

Arrest

nr. 332 739 van 11 september 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten J. HARDY en M. HENNICO
Rue de la Draisine 2 / 004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2025 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 25 augustus 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 25 augustus 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 25 augustus 2025 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2025 om 14 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaten J. HARDY en M. HENNICO, die verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaten T. BRICOUT en C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 8 augustus 2025 terug naar België gebracht vanuit de Verenigde Staten (hierna: de V.S.). Verzoeker, die eerder in België voor het plannen van een terroristische aanslag op de militaire basis van Kleine Brogel een veroordeling van tien jaar heeft uitgezeten in de periode 2004-2013 en die op 26 januari 2005 in Tunesië bij verstek werd veroordeeld tot gevangenisstraffen van tien jaar voor deelname aan een terroristische groepering en tien jaar voor propaganda, werd op 3 oktober 2013 uitgeleverd aan de V.S., waar hij tien jaar later werd vrijgesproken van de ten laste gelegde terrorismefeiten die de V.S. betreffen (waaronder poging tot aanslag tegen Amerikaanse militairen op Belgische bodem). Het was het opzet van de V.S. om verzoeker als illegale vreemdeling naar Tunesië te brengen, maar een Amerikaanse immigratierechter verhinderde dit met een vonnis van 30 augustus 2024. Deze rechter beschouwde België als prioritair land van terugkeer. Het beroep dat door de Amerikaanse autoriteiten tegen dit vonnis werd ingesteld, werd door de Amerikaanse "Board of Immigration Appeals" verworpen op 28 februari 2025.

1.2. Op 8 augustus 2025 nam de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een bijlage 13septies. Deze akte bevat een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, een beslissing tot terugleiding naar de grens en een beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering. Hij trof tevens op 8 augustus 2025 een bijlage 13sexies, i.e. een inreisverbod, met een geldigheidsduur van vijftiendertig jaar.

1.3. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 22 augustus 2025 met nummer 331 518 werd de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, alsook de beslissing tot terugleiding naar de grens geschorst. De vordering werd voor het overige verworpen.

1.4. Op 25 augustus 2025 nam de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een nieuwe bijlage 13septies, alsook een nieuwe bijlage 13sexies, opnieuw met een geldigheidsduur van vijftiendertig jaar.

De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot terugleiding naar de grens, die in deze nieuwe bijlage 13septies zijn vervat, zijn de enige beslissingen waarvan thans de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt gevorderd (cf. punt 2.).

Zij vormen samen de bestreden akte in de huidige stand van het geding.

Deze luidt als volgt:

"(...)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van Zaventem op 08.08.2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: T.[...]

voornaam: N.[...]

geboortedatum: [...].1970

geboorteplaats: [...]

nationaliteit: Tunesië

Ook gekend onder de namen:

- A.[...] K.[...] N.[...] B.[...] A.[...] [...].1970 Tunesië

- A.[...] Q.[...] Q.[...] M.[...] N.[...] [...].1970 Tunesië

- A.[...] Q.[...] Q.[...] N.[...] B.[...] A.[...] [...].1970 Tunesië

- S.[...] N.[...] B.[...] A.[...] [...].1970 Tunesië

- T.[...] N.[...] [...].1970 Tunesië

- T.[...] N.[...] [...].1970 Tunesië

- T.[...] N.[...] [...].1970 Tunesië

- T.[...] N.[...] B.[...] A.[...] [...].1970 Tunesië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde en de nationale veiligheid te kunnen schaden;

U verbleef reeds in België tussen 2001 en 2013. Gedurende deze periode werd u voor verschillende feiten veroordeeld:

- Op 13.09.2001 wordt u onder aanhoudingsmandaat geplaatst voor bendevorming, brandstichting of opzettelijke ontploffing van gebouwen met vermoedelijk menselijke aanwezigheid en voor het ongeoorloofde bezit van oorlogsvuurwapens. Op 14.09.2001 wordt u opgesloten in de gevangenis.

U wordt op 30.09.2003 veroordeeld voor deze feiten tot een gevangenisstraf van 10 jaar door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Deze veroordeling wordt in beroep bevestigd door het Hof van beroep te Brussel op 09.06.2004. In dit vonnis wordt ook verwezen naar het feit dat u het personeel van de gevangenis van Vorst bedreigd heeft en dat u de muren van uw cel in deze gevangenis beschadigd heeft.

- Op 31.01.2005 veroordeelt de Rechtbank van eerste aanleg van Brussel u voor valsheid in authentieke en openbare documenten met de bedrieglijke bedoeling om de ware identiteit van uw telefooncorrespondenten voor derden te verbergen en aldus de machtigingen die u door de gerechtelijke en penitentiaire autoriteiten waren verleend, te overschrijden en deze autoriteiten te misleiden, door verschillende documenten op te stellen of te laten opstellen (waaronder een apostille van een onderzoeksrechter met verschillende valse vermeldingen, in dit geval een telefoonnummer dat aan uw advocaat werd toegekend terwijl dit nummer toebehoorde aan een andere persoon met name aan een journalist van de RTBF). Hoewel de tenlastelegging gegrond werd verklaard door de Rechtbank, werd verwezen naar de strafmaat die het Hof van beroep van Brussel op 09.06.2004 had opgelegd.

- Op 18.12.2006 wordt u veroordeeld tot 6 maanden gevangenisstraf door de Correctionele rechtbank van Luik voor mondelinge bedreigingen met bevel of onder voorwaarde in een staat van wettelijke recidive, tegen het personeel van de gevangenis van Lantin. Het Hof van beroep van Luik bevestigde uw veroordeling op 16.04.2007.

Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat uw gedrag tijdens uw verblijf in België een gevaar vormde voor de openbare orde en nationale veiligheid.

- Het vonnis van 30.09.2003 vermeldt dat u een paramilitaire opleiding gevolgd heeft in Afghanistan, alsook een opleiding in het omgaan met explosieven. Het vonnis vermeldt dat u in staat was om mensen te verzamelen die u zouden volgen en steunen in uw plan om een terroristische aanslag te plegen en organiseren. U bent ook in staat om u te bewapenen (machinepistool), om grote hoeveelheden chemicaliën te verkrijgen voor de vervaardiging van explosieven, om valse documenten te bemachtigen alsook grote sommen geld om uw doel te bereiken. Dit vonnis vermeldt ook dat u nooit bent afgestapt van uw voornemen om een aanslag te plegen. Dit vonnis vermeldt verder dat u nog lang niet veranderd bent, ondanks de tijd die verstreken is sinds uw arrestatie. U zweert, op moment van het vonnis, uw project tot aanslag niet af en u bekritiseert uw gedrag slechts oppervlakkig. Het vonnis beschrijft u als een onvolwassen fanaticus die totaal onvoorspelbaar is omdat u enkel gehoor geeft aan de bijna ziekelijke drang om over u te praten, om uw buitensporig ego te bevredigen. De rechtbank acht u nog steeds in staat schade te veroorzaken.

- Het vonnis van het Hof van beroep te Brussel van 09.06.2004 vermeldt dat u contacten had met andere gekende terroristen, zoals R.[...] R.[...] die gearresteerd werd in Boston en die van plan was om een vliegtuig in de lucht te laten ontploffen met behulp van explosieven die hij in zijn schoenen verstopt had. Ook het Hof van beroep vermeldt dat er geen verandering was in uw gedrag en dat u de feiten helemaal

niet ontkent. Het Hof verwijst verder naar het psychiatrisch onderzoek van dokter [...] die uw persoonlijkheid toen beschreef als een gevaarlijke, hysterische, dominante en manipulatieve persoonlijkheid.

- Ook het vonnis van 31.01.2005 maakt melding van uw gevaarlijke, hysterische, dominante en manipulatieve persoonlijkheid.

- Op 22.11.2005 werd er op uw vraag tot opschorting van de straf een negatief advies gegeven naar aanleiding van uw negatief gedrag in de gevangenis. Het rapport van 28.10.2005 waarop het advies van 22.11.2005 zich baseert, vermeldt: « De façon générale, son comportement a été qualifié d'inquiétant par les diverses prisons par lesquelles il a transité. [...] Il a proféré des menaces tant verbales qu'écrites à l'encontre de diverses personnes. Il se montre hargneux, tient des propos menaçants et injurieux. » (vrije vertaling : zijn gedrag werd door de verschillende gevangenissen waar hij gezeten heeft, beschreven als verontrustend. [...] Hij heeft zowel mondelinge als schriftelijke bedreigingen geuit tegenover verschillende personen. Hij komt agressief over en maakt bedreigende en beledigende opmerkingen. ».

- Op 20.10.2006 had u de intentie, in de gevangenis van Andenne, om twee bewakers aan te vallen op het moment dat uw celdeur openging en om samen met andere gevangenen de controle over te nemen van de vleugel waar u zich toen bevond.

Toen u op 10.11.2006 hiervoor gehoord werd, gaf u de feiten toe maar nuanceerde u dit door te stellen dat u niet de intentie had geweld te gebruiken maar enkel "morele druk" wou uitoefenen. U wou chaos creëren en wou niet dat de aanwezige agenten fysiek letsel zouden oplopen.

Ten slotte dient ook verwezen te worden naar vier recente nota's, opgesteld door het OCAD1 en door de Veiligheid van de Staat, die aantonen dat u actueel nog steeds een gevaar vormt voor de nationale veiligheid en de Belgische samenleving (opmerking het betreft hier een vrije vertaling):

Nota 1: dreigingsevaluatie van het OCAD dd 18.03.2025, ondertekend op 11.04.2025, met betrekking tot uw mogelijke terugkomst naar België op 17.04.2025.

Contextuele elementen

De Amerikaanse overheden hebben de Belgische overheden verwittigd dat een trans-Atlantische vlucht gecharterd wordt om

N.[...] T.[...] over te brengen naar België op 17 april.

Retroacten:

Op 09 juni 2004 werd N.[...] T.[...], van Tunesische nationaliteit, veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf door de Belgische rechtbanken in het kader van een poging tot aanslag met explosieven tegen de luchtmachtbasis van Kleine Brogel, ten voordele van Al Qaeda. Nadat hij zijn volledige straf in België uitgezeten heeft en ondanks een beroep van zijn advocaten tegen zijn uitzetting naar de Verenigde Staten (procedure die uiteindelijk resulteerde in een veroordeling van de Belgische Staat door de Belgische en Europese rechtbanken), werd hij uitgeleverd aan de Amerikaanse autoriteiten in 2013 en onder strikt regime geplaatst in afwachting van zijn proces.

In juli 2023 werd N.[...] T.[...] door het Amerikaanse gerecht vrijgesproken van de feiten waarvoor hij beschuldigd werd, waaronder het voorbereiden van een aanslag tegen Amerikaanse militairen of het voorbereiden van een aanslag tegen de Amerikaanse ambassade in Parijs. Het Amerikaanse departement van Justitie zal ook andere lopende strafbare feiten hebben afgewezen (zoals het verstrekken van materiële steun en middelen aan een buitenlandse terroristische organisatie – in dit geval Al Qaeda).

Huidige situatie:

Gezien deze vrijspraak en gezien hij geen documenten heeft die het mogelijk maken voor hem om legaal in de Verenigde Staten te verblijven, blijft hij vastzitten in afwachting van een beslissing van de Amerikaanse autoriteiten die bevoegd zijn voor migratie en die het land bestemming moeten vastleggen waarnaar hij zal vertrekken eens hij in vrijheid gesteld wordt ("removal procedure").

3 scenario's zijn mogelijk:

- Een uitlevering naar Tunesië

- Een terugkeer naar België (door onder andere de verplichting om hem een laissez-passer af te leveren, hem toegang te verlenen tot het grondgebied en een verblijfsduur die voldoende is om zijn rechten te doen gelden (arrest van het Hof van beroep van Brussel dd 12/09/2022) of - Een verblijfsrecht in de Verenigde Staten (hij zou er gepoogd hebben te huwen)

Terugkeer van N.[...] T.[...] naar België:

Gezien de wil van de Amerikaanse autoriteiten om N.[...] T.[...] naar België te brengen, is het niet onredelijk te denken dat dit evenement op een of andere manier gemediatiseerd zal worden. Dit was namelijk ook het geval tijdens zijn proces in de Verenigde Staten in 2023.

De Belgische overheden moeten nog beslissen over de manier waarop ze aan deze unilaterale beslissing van de Amerikaanse overheden zullen antwoorden. Verschillende pistes worden bekeken.

Wettelijk statuut van N.[...] T.[...] in België

N.[...] T.[...] heeft geen geldige verblijfstitel in België. In het verleden werd een asielaanvraag verworpen. Tunesië heeft een uitleveringsverzoek ingediend ten gevolge van zijn veroordeling bij verstek door een militaire rechtbank in Tunis tot twee gevangenisstraffen van 10 jaar (deelname aan een terroristische organisatie in het buitenland en propaganda). België heeft deze vraag tot uitlevering niet uitgevoerd (MB 23/11/2011).

Indien hij zich opnieuw zou bevinden op het Belgische grondgebied, waar hij al zijn straffen waarvoor hij veroordeeld werd heeft uitgezeten, zal N.[...] T.[...] waarschijnlijk in eerste instantie zijn permanent verblijf in Europa willen verzekeren. Zoals hij reeds verschillende keren gedurende 20 jaar tijd geprobeerd heeft, is een nieuwe poging tot wettelijk huwelijk met een Belgische onderdane niet uitgesloten.

Het is ook niet uitgesloten dat hij een nieuwe asielaanvraag indient die het hem mogelijk maakt om een eventuele uitwijzing naar Tunesië te vertragen.

Familiale situatie

Hij verklaart religieus gehuwd te zijn met A.[...] B.[...] ([...]/1971).

Hij is officieel gescheiden van een Duitse vrouw waarmee hij een zoon heeft. Hij is tevens vader van een ander kind die hij heeft uit een vorig religieus huwelijk met een Franse onderdane. Noch zijn vorige partners noch zijn kinderen wensen hem te ontmoeten.

Analyse van de dreiging

A) Analyse van de capaciteit

N.[...] T.[...] heeft de laatste 25 jaar achter de tralies doorgebracht, waaronder 16 jaar in strikt regime. Zowel zijn geestelijke als lichamelijke toestand zijn aangetast. Volgens open sources van 2023, die de advocaten van N.[...] T.[...] citeren tijdens zijn proces in de Verenigde Staten, " zou hij diabetes hebben en zweren ontwikkeld hebben] ...[zijn ledematen beginnen op te zwellen en hij stoot zijn hoofd tegen de muren".

Zijn detentie in België (2001-2013) werd gekenmerkt door tal van veiligheidsincidenten:

Hij werd genoemd in verschillende ontsnappingsplannen die door hemzelf of medegevangenen waren voorbereid, of die waren voorbereid door externe personen uit extremistische en/of criminele kringen.

Hij uitte talrijke bedreigingen aan het adres van de Belgische Staat, vertegenwoordigers van de instellingen of medegevangenen.

Sommige van deze bedreigingen werden geuit in het kader van zijn uitlevering aan de Verenigde Staten, maar anderen waren meer specifiek gericht tegen het Openbaar Ministerie en mensen die in gevangenisinstellingen werken ("hij uitte doodsbedreigingen tegen een bepaalde agent en zijn familie"). Bovendien creëert hij vaak een klimaat van morele druk en terreur binnen deze instellingen ("hij vermenigvuldigt incidenten die steeds ernstiger worden").

Hij wordt vaak afgeschilderd als een charismatisch persoon die een bepaalde impact heeft op mensen rondom hem ("T.[...] probeert voordeel te halen uit zijn reputatie en 'bekendheid' om bepaalde rechten te verkrijgen"). Verschillende voorbeelden gedurende zijn detentie tonen zijn vermogen om medegevangenen te beïnvloeden, waarvan sommigen ongunstig gekend zijn of zullen worden bij onze partnerdiensten.

De feiten waarvoor hij in 2003 werd veroordeeld, toonden aan dat hij de nodige middelen kon werven om zijn terroristische ambities uit te voeren.

In 2012 en 2013 werd hem 4 keer een voorlopige invrijheidstelling geweigerd, de laatste keer omdat er een risico op onderduiken en gevaar was.

Zijn detentie in de Verenigde Staten (2013 – 2025):

Uit verkregen informatie met betrekking tot zijn detentiejaren in de Verenigde Staten, voorafgaand aan het strafproces en in afwachting van de beslissing van de administratieve autoriteiten over zijn uitzetting uit de Verenigde Staten, blijkt dat zijn houding niet veranderd is.

Extremistisch netwerk rond zijn persoon:

Vrijwillig of onvrijwillig heeft N.[...] T.[...] gedurende de jaren heen een extremistisch en/of crimineel netwerk rond zich opgebouwd.

Naast de contacten die hij had of nog heeft met bepaalde personen die negatief gekend zijn in de documentatie van het OCAD (die hij gekend heeft in de gevangenis of elders), heeft N.[...] T.[...] tevens een bepaald aura in de extremistische en terroristische kringen. Een aura dat sommigen (of hemzelf) zou kunnen aanmoedigen om bijvoorbeeld de rol van ideoloog, trainer of recruiter op zich te nemen.

Ook de rol van zijn religieuze echtgenote, A.[...] B.[...] ([...]/1971) in de contacten met N.[...] T.[...] is primordiaal. Zij heeft hem altijd gesteund en is altijd in contact gebleven met hem, tot op de dag van vandaag.

A.[...] B.[...] komt van een familie die gekend is voor haar radicaliteit en zij zou uitgekozen zijn om N.[...] T.[...] te huwen (bijvoorbeeld L.[...] B.[...], de zus van A.[...] B.[...], is de echtgenote van R.[...] B.[...], onder statuut in de Gemeenschappelijke Gegevensbank (GGB) omdat hij Al Shabaab vervoegd heeft in Somalië). Na de echtscheiding van haar vorige echtgenoot, heeft zij N.[...] T.[...] religieus gehuwd in de gevangenis van Lantin, met M.[...] E.[...] A.[...] en M.[...] T.[...] als getuigen. De voorbereidingen van een nakend burgerlijk huwelijk werden opgeschorpt in 2012 gezien hij van gevangenis veranderd is.

Na navraag bij onze partners blijkt dat er nog steeds bepaalde personen die negatief gekend zijn in onze documentatie, (indirecte) contacten hebben met N.[...] T.[...] of die nog interesse hebben in zijn persoon.

Ondanks het bestaan van een netwerk van geradicaliseerde personen, van jihadisten of personen uit het extreem-linkse milieu die N.[...] T.[...] steunden of steunen, moet er opgemerkt worden dat er geen enkel belangrijk feit gebeurd is tijdens zijn uitlevering naar de Verenigde Staten noch tijdens zijn proces in de Verenigde Staten in 2023 (dat eindigde met een vrijspraak), en dit terwijl er wel een vrees kon zijn van een verhoging van de terroristische/extremistische dreiging in België op dat moment.

Naar aanleiding van deze analyse, achten we de capaciteit van N.[...] T.[...] als GEMIDDELD.

b) Analyse van de intentie

Tijdens zijn detentie in België lijkt het erop dat hij zichzelf niet in vraag gesteld heeft over de feiten die geleid hebben tot zijn veroordeling. Hij bleef zich bezighouden met activiteiten van proselitisme en deelde zijn extremistische doelstellingen met zijn medegevangenen of met personen buiten de gevangenis. Het lijkt er ook op dat hij de reputatie van "Al-Qaida strijder", verworven gedurende zijn extremistische/terroristische parcours, gebruikt heeft om gunsten te bekomen in de verschillende gevangnissen waar hij werd vastgehouden.

Sinds zijn uitlevering naar de Verenigde Staten heeft het OCAD maar weinig informatie gekregen over zijn gemoedstoestand en over de motivaties van N.[...] T.[...] op vlak van extremisme en terrorisme.

Er moet opgemerkt worden dat de voornaamste jihadistische dreiging in België gelinkt blijft aan de Islamitische Staat en haar online propaganda. De propaganda van Al Qaida heeft minder impact in België. Geen enkele recente publicatie van Al Qaida maakt een verwijzing naar N.[...] T.[...].

Zoals reeds vermeld mag er niet voorbijgegaan worden aan de impact van 25 jaar detentie op de geestelijke gezondheid van N.[...] T.[...]. Deze psychische toestand is echter moeilijk te evalueren zonder een nauwkeurig beeld te hebben van de stressfactoren waarmee hij te maken kreeg gedurende zijn

detentie, van de reacties op deze stressfactoren en de psychologische gevolgen die daaruit kunnen voortvloeien.

Tijdens zijn proces in België had een college van psychiaters besloten dat N.[...] T.[...] een uitstekende manipulator is.

Recente informatie over zijn geestelijke toestand is afkomstig uit de verklaringen van zijn advocaten en uit een recent medisch rapport.

Zijn advocaten benadrukken ook de psychische problemen van hun cliënt: "Hij kan niet meer normaal denken. Hij is altijd alleen met zijn gedachten, die niet vrolijk zijn en in cirkels rondgaan. Hij is paranoïde geworden." De advocaten ondersteunen hun beschrijving door te verwijzen naar een rapport van 03 februari 2023 van een Amerikaanse dokter die verklaart "M. T.[...] heeft een aantal medische problemen die verergerd worden door stress... slaapgebrek, gebrek aan beweging, vitamine D tekort, obesitas, hypertensie". Dit rapport omschrijft de gevangene tevens als "angstig, depressief en met tekenen van psychose".

We hebben geen informatie die actueel aantoont dat er een extremistische/ terroristische intentie uitgaat van N.[...] T.[...] om op een of andere manier tot actie over te gaan in België.

Naar aanleiding van deze analyse, achten we de intentie van N.[...] T.[...] als GEMIDDELD.

Het bijzondere profiel van betrokkene die niet afgestapt is van zijn extremistische idealen, de entourage waarmee hij zou kunnen omgaan op Belgische grond en het potentiële gebruik van zijn imago door bepaalde extremistische bewegingen blijven problematisch.

Het OCAD beschikt momenteel niet over informatie die aantoont dat N.[...] T.[...] extremistische of terroristische projecten heeft in België. Er is ook geen informatie dat zijn entourage of extremistische netwerken die gebruik zouden kunnen maken van de berichtgeving in de media rond zijn terugkeer in België, de wil zouden hebben om de Belgische Staat aan te vallen of geweldacties te plegen. Dit sluit niet uit dat zijn aura nog bepaalde extremistische of jihadistische kringen kan laten bijeenkomen. Men kan zich echter terecht afvragen of zijn profiel nog beantwoordt aan de actuele dreiging van het jihadistisch terrorisme in België, waar het in de meest recente dossiers eerder om online geradicaliseerde jongeren gaat.

Het is echter nodig om bijzondere aandacht te besteden aan het parcours van N.[...] T.[...] in België die tot een actualisering van deze evaluatie kan brengen.

In functie van de analyses van de capaciteit en intentie, en gezien de voorgaande opmerkingen, evalueren we het dreigingsniveau van de mogelijke terugkeer van N.[...] T.[...] in België op niveau 2 (GEMIDDELD).

Nota 2 : dreigingsevaluatie van het OCAD van 17.04.2025 waarin betrokkene beschouwd wordt als een Terrorisme veroordeelde met dreigingsniveau 2

Gelet op de elementen die aan het OCAD werden voorgelegd en rekening houdende met de methodologie en de valideringscriteria zoals gedefinieerd in de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" ("T.E.R"), wordt T.[...] N.[...] op dit ogenblik beschouwd als een Terrorisme Veroordeelde (TV) omdat hij veroordeeld werd voor een terroristisch misdrijf bedoeld in Boek II, Titel I ter van het Strafwetboek.

De dreiging die uitgaat van betrokkene wordt actueel ingeschaald als niveau 2 (gemiddeld).

T.[...] N.[...], van Tunesische nationaliteit, is een van de boegbeelden van de jihadistische beweging in België. Op 13 september 2001 wordt hij aangehouden in het kader van een poging tot aanslag met explosieven tegen de luchtmachtbasis van Kleine Brogel, ten voordele van Al Qaeda. Op 09 juni 2004 wordt hij veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf voor deze feiten door het Hof van beroep te Brussel. Nadat hij zijn volledige straf in België uitgezeten heeft en ondanks een beroep van zijn advocaten tegen zijn uitzetting naar de Verenigde Staten (procedure die uiteindelijk resulteerde in een veroordeling van de Belgische Staat door de Belgische en Europese rechtbanken), werd hij uitgeleverd aan de Amerikaanse autoriteiten in 2013 en onder strikt regime geplaatst in afwachting van zijn proces.

In juli 2023 werd N.[...] T.[...] door het Amerikaanse gerecht vrijgesproken van de feiten waarvoor hij beschuldigd werd, waaronder het voorbereiden van een aanslag tegen Amerikaanse militairen of het

voorbereiden van een aanslag tegen de Amerikaanse ambassade in Parijs. Sindsdien zit hij vast in afwachting van zijn uitwijzing uit de Verenigde Staten.

Betrokkene heeft geen recht op verblijf in België. Hij maakt het voorwerp uit van een uitleveringsverzoek van Tunesië gezien hij daar veroordeeld is tot twee gevangenisstraffen van 10 jaar voor deelname aan een terroristische organisatie. Een terugkeer naar België zou eventueel kunnen plaatsvinden, gezien onder andere twee arresten van het Hof van Beroep (van 9 september 2022 en 30 januari 2025) de Belgische Staat verplichten betrokkene te repatriëren om zijn rechten uit te oefenen. Volgens informatie in ons bezit zullen de Amerikaanse autoriteiten hem overbrengen op 17 april 2025.

Met betrekking tot de ideologie: T.[...] N.[...] heeft zich aangesloten bij het jihadisme sinds het midden van de jaren 1990.

Tussen 1989 en 2000 woonde hij in Duitsland in de regio Düsseldorf waar hij omging met een jihadistisch netwerk. In 2000 is hij naar Pakistan en Afghanistan vertrokken om de trainingskampen van de terroristische organisatie Al Qaeda te verwoeden en waar hij de leider B[...] L[...] O[...] zou ontmoet hebben. Hij zou toen kandidaat geweest zijn om een zelfmoordaanslag te plegen in het kader van de "heilige oorlog" waartoe deze organisatie opgeroepen heeft. In België heeft hij de voorbereidingen voor het plegen van een aanslag tot een goed einde gebracht. Deze aanslag is kunnen vermeden worden dankzij de tussenkomst van veiligheidsdiensten en zijn arrestatie. Tijdens zijn detentie in België tussen 2001 en 2013 kwamen er vele signaleringen voor proselitisme. We hebben geen element ter onze beschikking dat wijst op een deradicalisering tijdens zijn detentie in de Verenigde Staten tussen 2013 en 2025. Zijn uitlevering naar de Verenigde Staten in een buitengerechtelijke context zou kunnen leiden tot grieven die zijn extremisme negatief beïnvloeden. We hebben geen concrete elementen die het ons mogelijk maken met precisie zijn huidige ideologie te evalueren.

Met betrekking tot de sociale context: T.[...] N.[...] was structureel geïntegreerd in een jihadistisch netwerk in België en in het buitenland voor zijn arrestatie in 2001. Hij was lid van de terroristische organisatie Al Qaeda en zou de stichtende leden van deze organisatie ontmoet hebben tijdens een reis naar Afghanistan in 2000. In Tunesië wordt hem verweten deel uit te maken van een terroristische organisatie die de regering wou omverwerpen via gewelddadige acties en met de bedoeling een Islamitische staat op te richten. Gedurende zijn detentie in België bleef hij banden hebben met personen die deel uitmaakten van de jihadistische beweging. Momenteel zou hij nog in contact staan met een beperkt aantal mensen die goed gekend zijn in onze materie. Betrokkene heeft tijdens zijn gevangenschap een relatie gehad met B[...] A.[...], gekend voor haar banden (waaronder familiale banden) in het jihadistische milieu en gekend voor haar militantisme voor het islamitisch extremisme. Zij hebben in 2013 stappen ondernomen om te huwen in de gevangenis. Deze relatie zou nog actueel zijn. Er moet ook opgemerkt worden dat betrokkene tijdens zijn detentie steun heeft gekregen van salafo-jihadistische en extreemlinkse netwerken. Hij zou trouwens nog van een deel onder hen momenteel nog steun krijgen.

Met betrekking tot de intentie: We hebben geen recente informatie die met precisie de actuele intenties van T.[...] N.[...] kunnen evalueren. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat betrokkene zijn extremistisch engagement achter zich gelaten heeft. Indien hij terugkomt naar België is het aangeraden om bijzonder waakzaam te zijn met betrekking tot zijn intenties om anderen te radicaliseren.

Met betrekking tot acties en capaciteiten: T.[...] N.[...] werd gearresteerd op 13 september 2001 in het kader van een onderzoek naar de voorbereiding van een terroristische aanslag tegen de Belgische militaire basis van Kleine Brogel waar Amerikaanse militairen gestationeerd waren. De huiszoekingen, waaronder een huiszoeking op zijn domicilie, hebben het mogelijk gemaakt om explosieve voorlopers te vinden. Hij erkende tijdens zijn proces dat hij de intentie had om Amerikaanse soldaten te vermoorden in het kader van een zelfmoordactie met explosieven. Betrokkene zou door de leiders van Al Qaeda gestuurd zijn om operaties in Europa uit te voeren. Zijn naam wordt vermeld in andere dossiers van mislukte terroristische aanslagen waar hij verdacht werd om facilitator geweest te zijn. Tijdens zijn detentie in België wordt hij omschreven als een gevangene die zich bezighoudt met proselitisme en die alle mogelijke middelen ter zijn beschikking gebruikt om zijn medegevangenen te radicaliseren.

Zijn detentie werd gekenmerkt door vele disciplinaire incidenten, waaronder voornamelijk bedreigingen en pogingen tot het intimideren van het gevangenispersoneel. Hij werd hiervoor zelfs veroordeeld op 16 april 2007 voor bedreigingen door het Hof van Beroep te Luik tot 6 maanden gevangenis in wettelijke recidive. Hij was ook betrokken in twee ontsnappingspogingen. Volgens zijn advocaten, die zich baseren op een medisch rapport van 2023, zou hij fysiek en mentaal verzwakt zijn onder andere omwille van zijn detentie onder strik regime sinds zijn uitwijzing naar de Verenigde Staten in 2013. Dit element zou zijn huidige gevaar verminderen. We moeten echter opmerken dat betrokkene een bepaalde bekendheid heeft

in jihadistische milieus als “strijder van Al Qaeda”. Hij heeft in het verleden dit statuut al gebruikt om te intimideren en om gunsten te bekomen in de gevangenissen.

Indien hij terugkeert naar België moet men aandacht hebben voor zijn vermogen om dit statuut te gebruiken en voor zijn charisma om de jihadistische zaak te steunen.

Wat betreft zijn psychische problematiek: Informatie in ons bezit toont aan dat er persoonlijkheidsstoornissen zijn bij T.[...] N.[...]. We vinden elementen van narcisisme, een behoefte aan bewondering en erkenning ook met betrekking tot zijn uiterlijk. Hij heeft een charismatische persoonlijkheid en dominante trekken alsook een neiging tot controle. Hij lijkt in het verleden de neiging gehad te hebben om defensief te worden als hij geen erkenning of bewondering kreeg van de persoon waarmee hij sprak. T.[...] N.[...] heeft zijn identiteit opgebouwd op zijn lidmaatschap bij Al Qaeda. De rol die hij in die context opgenomen heeft, heeft zijn nood aan erkenning en bewondering verminderd. Zijn persoonlijkheidskenmerken bepalen de behoefte om te overtuigen die hij onder andere tijdens zijn detentie heeft getoond (charismatisch, manipulatief) of de manier waarop hij reageert op mensen die het niet eens zijn met zijn uitspraken (dominant, defensief). In de jaren 1990 zou hij ook depressief geweest zijn en zelfmoordneigingen gehad hebben. Hij zou ook in het verleden een problematisch middelengebruik gehad hebben. We moeten er echter op wijzen dat we niet kunnen instaan voor de duurzaamheid van deze elementen bij betrokkene. We beschikken namelijk niet over gedetailleerde informatie die ons in staat stelt de evolutie van zijn geestelijke gezondheid te beoordelen sinds zijn verwijdering naar de Verenigde Staten. Op basis van verklaringen van zijn advocaten en open source informatie lijkt het erop dat de omstandigheden waarin hij sinds 2013 verblijft een negatieve invloed hebben op zijn geestelijke gezondheid.

Besluit: T.[...] N.[...] is gekend als jihadist met banden met Al Qaeda. Zijn ideologisch gedachtengoed en zijn actuele intenties zijn niet met precisie gekend. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat hij zijn engagement voor het islamitisch extremisme naast zich heeft gelegd. Het is waarschijnlijk dat hij binnenkort naar België komt om zijn administratieve rechten te laten gelden. Het perspectief dat betrokkene terugkomt zorgt voor een vrees voor zijn vermogen om de jihadistische zaak in België te steunen. Deze problematiek is in België erg veranderd sinds zijn eerste opsluiting in 2001 en sinds zijn uitzetting naar de Verenigde Staten in 2013. De vrees baseert zich onder andere op zijn bekendheid in de extremistische kringen, de sympathie die zijn parcours bij het meest kwetsbare publiek zou kunnen opwekken alsook het bestaan van een netwerk dat hij opgericht heeft voor en tijdens zijn detentie van 12 jaar in de Belgische gevangenissen en dat hij deels nog zou kunnen gebruiken. [...]

3. Nota van de Veiligheid van de Staat (VSSE2) dd 23.04.2025 met informatie van de FBI over betrokkens gedrag in de Amerikaanse gevangenis, informatie gedateerd van 12/08/2024.

Uit bovenstaande nota kunnen volgende elementen (vrije vertaling) vermeld worden:

Op 17 juli 2023 werd T.[...] overgedragen door de Amerikaanse Marshals (USMS) naar de Amerikaanse immigratiedienst (ICEERO), waar hij zal verblijven tot er een uitspraak komt in zijn immigratiehoorzitting. [...]

Tijdens zijn vasthouding door de USMS stond hij onder Speciale administratieve maatregelen (SAM), die verschillende beperkingen oplegt aan de vasthoudingsomstandigheden van een gevangene, waaronder het toezicht op post, telefoongesprekken en bezoeken, en het beperkt contact met de media. [...]

Het doel van dit document is om uw dienst informatie te geven over T.[...]’s tuchtdossier om aan te tonen dat hij nog steeds een gevaar vormt voor de Amerikaanse nationale veiligheid.

De hieronder vermeldde incidenten zijn samenvattingen en zijn een niet-exhaustieve lijst van incidenten van bedreigingen met geweld of extreem gedrag.

Op 13 juni 2018, tijdens een gemonitord telefoongesprek, heeft T.[...] aan A.[...] B.[...], zijn Belgische vrouw, aangegeven dat hij een vrouwelijke gevangene aan het radicaliseren was. T.[...] noemde de moslimnamen van alle personen die hij in de gevangenis geradicaliseerd had. Hij gaf vervolgens instructies aan B. om Engelse literatuur te vinden over de islam en dit door te sturen aan een gevangene. Hij vroeg B. vervolgens over de voortgang van de Facebookpagina die zij op zijn vraag aangemaakt had. T.[...] beval haar de Facebookpagina te gebruiken om een oproep te doen aan zijn volgelingen om hem te helpen zijn zoon te lokaliseren.

[...]

In juni 2018 schreef zijn echtgenote een brief waarin ze verwees naar “uitmuntendheid, inclusief bij het doden en slachten”. De brief werd geweigerd. In november 2019 heeft T.[...] een brief geschreven aan de

Amerikaanse president waarin hij A.[...] B.[...] A.[...]-B.[...] verheerlijkt heeft en waarin hij dreigde met een vergeldingsactie voor de dood van A.[...] B.[...]. T.[...] beledigde President Trump en zei dat de mujahideen hem en zijn zoon gingen vinden en wenste hem "veel succes". De brief werd geweigerd. In maart 2021 heeft hij geprobeerd om de geweigerde brief van november 2019 te verzenden aan B.[...] De brief werd geweigerd. Op 27 juni 2020 heeft T.[...] een gevangenismedewerker aangesproken en bedreigd, stellende "Ik ga je kidnappen van zodra ik kan". [...]

Op 24 juli 2020 heeft T.[...] een gevangenismedewerker aangesproken stellende "Wij Al-Qa'ida zijn nog niet klaar met jullie. We zijn nog niet klaar met het Amerikaanse volk, en we zijn nog niet klaar met de Amerikaanse militairen. We zullen niet stoppen met wat we doen. We zullen blijven kidnappen, martelen en doden. We houden ervan jullie te horen smeken om jullie leven en jullie te zien wenen."

Op 16 september 2020 heeft T.[...] een gevangenismedewerker aangesproken stellende "Ik zal voor je zorgen. Ik zal je vermoorden".

Op of rond 19 maart 2021 werd een brief herlezen van T.[...] aan zijn echtgenote met informatie die gewelddadige handelingen uitlokte en aanmoedigde.

[...]

Gedurende zijn verblijf in de gevangenis heeft T.[...] een slechte institutionele aanpassing gehad en is hij trouw gebleven aan Al-Qaida en is hij blijven aantonen dat hij bereid was geweld te gebruiken. T.[...] heeft nooit zijn gewelddadige jihadistische ideologie verloochend en volgens de FBI, indien er geen monitoring was in de gevangenis, zou T.[...] opnieuw contact opgenomen hebben met andere gewelddadige extremisten met het doel om geweld tegen de Verenigde Staten te steunen.

De FBI oordeelt dat T.[...] ook vaak in communicatie was met B.[...] S.[...], een Belg die veroordeeld is voor terrorisme, met een gevangenisstraf van 10 jaar in januari 2008 als leider van een terroristische organisatie die zelfmoordterroristen in België ronselde om naar Irak te gaan en aanslagen te plegen tegen Amerikanen en coalitietroepen. T.[...] heeft met B.[...] gecommuniceerd via zijn familie. Hij heeft in het bijzonder berichten verstuurd en gekregen via telefoons en brieven voornamelijk van zijn vrouw. [...]

Nota 4 : dreigingsevaluatie van het OCAD van 14.07.2025 waarin betrokkene beschouwd wordt als een Terrorismeveroordeelde met dreigingsniveau 2

Gelet op de elementen die aan het OCAD werden voorgelegd en rekening houdende met de methodologie en de valideringscriteria zoals gedefinieerd in de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" ("T.E.R"), wordt T.[...] N.[...] op dit ogenblik beschouwd als een Terrorisme Veroordeelde (TV) omdat hij veroordeeld werd voor een terroristisch misdrijf bedoeld in Boek II, Titel I ter van het Strafwetboek.

De dreiging die uitgaat van betrokkene wordt actueel ingeschaald als niveau 2 (gemiddeld).

T.[...] N.[...], van Tunesische nationaliteit, is een van de boegbeelden van de jihadistische beweging in België. Op 13 september 2001 wordt hij aangehouden in het kader van een poging tot aanslag met explosieven tegen de luchtmachtbasis van Kleine Brogel, ten voordele van Al Qaeda. Op 09 juni 2004 wordt hij veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf voor deze feiten door het Hof van beroep te Brussel. Nadat hij zijn volledige straf in België uitgezeten heeft en ondanks een beroep van zijn advocaten tegen zijn uitzetting naar de Verenigde Staten (procedure die uiteindelijk resulteerde in een veroordeling van de Belgische Staat door de Belgische en Europese rechtbanken), werd hij uitgeleverd aan de Amerikaanse autoriteiten in 2013 en onder strikt regime geplaatst in afwachting van zijn proces.

In juli 2023 werd N.[...] T.[...] door het Amerikaanse gerecht vrijgesproken van de feiten waarvoor hij beschuldigd werd, waaronder het voorbereiden van een aanslag tegen Amerikaanse militairen of het voorbereiden van een aanslag tegen de Amerikaanse ambassade in Parijs. Sindsdien zit hij vast in afwachting van zijn uitwijzing uit de Verenigde Staten. Betrokkene heeft geen recht op verblijf in België. Een terugkeer naar België zou eventueel kunnen plaatsvinden, gezien onder andere twee arresten van het Hof van Beroep (van 9 september 2022 en 30 januari 2025) de Belgische Staat verplichten betrokkene te repatriëren om zijn rechten uit te oefenen. Merk op dat op 29 juni 2009 Tunesië een uitleveringsverzoek overmaakt aan België gezien hij in Tunesië veroordeeld is tot een gevangenisstraf van 10 jaar voor deelname aan een terroristische organisatie. De informatie in ons bezit laat ons niet toe uitspraken te doen over de waarschijnlijkheid van terugkeer van betrokkene naar Tunesië. We hebben momenteel ook geen specifieke informatie over de terugkeer van betrokkene naar België. Het is echter mogelijk dat de Amerikaanse autoriteiten hem in de nabije toekomst per vliegtuig overdragen aan de Belgische autoriteiten.

Met betrekking tot de ideologie: T.[...] N.[...] heeft zich aangesloten bij het jihadisme sinds het midden van de jaren 1990.

Tussen 1989 en 2000 woonde hij in Duitsland in de regio Düsseldorf waar hij omging met een jihadistisch netwerk. In 2000 is hij naar Pakistan en Afghanistan vertrokken om de trainingskampen van de terroristische organisatie Al Qaeda te vervoegen en waar hij de leider B.[...] L.[...] O.[...] zou ontmoet hebben. Hij zou toen kandidaat geweest zijn om een zelfmoordaanslag te plegen in het kader van de "heilige oorlog" waartoe deze organisatie opgeroepen heeft. In België heeft hij de voorbereidingen voor het plegen van een aanslag tot een goed einde gebracht. Deze aanslag is kunnen vermeden worden dankzij de tussenkomst van veiligheidsdiensten en zijn arrestatie. Tijdens zijn detentie in België tussen 2001 en 2013 kwamen er vele signaleringen voor proselitisme. We hebben geen element ter onze beschikking dat wijst op een deradicalisering tijdens zijn detentie in de Verenigde Staten tussen 2013 en 2025. Zijn uitlevering naar de Verenigde Staten in een buitengerechtelijke context zou kunnen leiden tot grieven die zijn extremisme negatief beïnvloeden. We hebben geen concrete elementen die het ons mogelijk maken met precisie zijn huidige ideologie te evalueren.

Met betrekking tot de sociale context: T.[...] N.[...] was structureel geïntegreerd in een jihadistisch netwerk in België en in het buitenland voor zijn arrestatie in 2001. Hij was lid van de terroristische organisatie Al Qaeda en zou de stichtende leden van deze organisatie ontmoet hebben tijdens een reis naar Afghanistan in 2000. In Tunesië wordt hem verweten deel uit te maken van een terroristische organisatie die de regering wou omverwerpen via gewelddadige acties en met de bedoeling een Islamitische staat op te richten. Gedurende zijn detentie in België bleef hij banden hebben met personen die deel uitmaakten van de jihadistische beweging. Momenteel zou hij nog in contact staan met een beperkt aantal mensen die goed gekend zijn in onze materie. Betrokkene heeft tijdens zijn gevangenschap een relatie gehad met B.[...] A.[...], gekend voor haar banden (waaronder familiale banden) in het jihadistische milieu en gekend voor haar militantisme voor het islamitisch extremisme. Zij hebben in 2013 stappen ondernomen om te huwen in de gevangenis. Deze relatie zou nog actueel zijn. Er moet ook opgemerkt worden dat betrokkene tijdens zijn detentie steun heeft gekregen van salafo-jihadistische en extreemlinkse netwerken. Hij zou trouwens van een deel onder hen momenteel nog steun krijgen.

Met betrekking tot de intentie: We hebben geen recente informatie die met precisie de actuele intenties van T.[...] N.[...] kunnen evalueren. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat betrokkene zijn extremistisch engagement achter zich gelaten heeft.[...] Indien hij terugkomt naar België is het aangeraden om bijzonder waakzaam te zijn met betrekking tot zijn intenties om anderen te radicaliseren.

Met betrekking tot acties en capaciteiten: T.[...] N.[...] werd gearresteerd op 13 september 2001 in het kader van een onderzoek naar de voorbereiding van een terroristische aanslag tegen de Belgische militaire basis van Kleine Brogel waar Amerikaanse militairen gestationeerd waren. De huiszoekingen, waaronder een huiszoeking op zijn domicilie, hebben het mogelijk gemaakt om explosieve voorlopers te vinden. Hij erkende tijdens zijn proces dat hij de intentie had om Amerikaanse soldaten te vermoorden in het kader van een zelfmoordactie met explosieven. Betrokkene zou door de leiders van Al Qaeda gestuurd zijn om operaties in Europa uit te voeren. Zijn naam wordt vermeld in andere dossiers van mislukte terroristische aanslagen waar hij verdacht werd om facilitator geweest te zijn. Tijdens zijn detentie in België wordt hij omschreven als een gevangene die zich bezighoudt met proselitisme en die alle mogelijke middelen ter zijn beschikking gebruikt om zijn medegevangenen te radicaliseren.

Zijn detentie werd gekenmerkt door vele disciplinaire incidenten, waaronder voornamelijk bedreigingen en pogingen tot het intimideren van het gevangenispersoneel. Hij werd hiervoor zelfs veroordeeld op 16 april 2007 voor bedreigingen door het Hof van Beroep te Luik tot 6 maanden gevangenis in wettelijke recidive. Hij was ook betrokken in twee ontsnappingspogingen. Volgens zijn advocaten, die zich baseren op een medisch rapport van 2023, zou hij fysiek en mentaal verzwakt zijn onder andere omwille van zijn detentie onder strik regime sinds zijn uitwijzing naar de Verenigde Staten in 2013. Dit element zou zijn huidige gevaar verminderen. We moeten echter opmerken dat betrokkene een bepaalde bekendheid heeft in jihadistische milieus als "strijder van Al Qaeda". Hij heeft in het verleden dit statuut al gebruikt om te intimideren en om gunsten te bekomen in de gevangenissen.

Indien hij terugkeert naar België moet men aandacht hebben voor zijn vermogen om dit statuut te gebruiken en voor zijn charisma om de jihadistische zaak te steunen.

Wat betreft zijn psychische problematiek: Informatie in ons bezit toont aan dat er persoonlijkheidsstoornissen zijn bij T.[...] N.[...]. We vinden elementen van narcisisme, een behoefte aan bewondering en erkenning ook met betrekking tot zijn uiterlijk. Hij heeft een charismatische persoonlijkheid

en dominante trekken alsook een neiging tot controle. Hij lijkt in het verleden de neiging gehad te hebben om defensief te worden als hij geen erkenning of bewondering kreeg van de persoon waarmee hij sprak. T.[...] N.[...] heeft zijn identiteit opgebouwd op zijn lidmaatschap bij Al Qaeda. De rol die hij in die context opgenomen heeft, heeft zijn nood aan erkenning en bewondering verminderd. Zijn persoonlijkheidskenmerken bepalen de behoefte om te overtuigen die hij onder andere tijdens zijn detentie heeft getoond (charismatisch, manipulatief) of de manier waarop hij reageert op mensen die het niet eens zijn met zijn uitspraken (dominant, defensief). In de jaren 1990 zou hij ook depressief geweest zijn en zelfmoordneigingen gehad hebben. Hij zou ook in het verleden een problematisch middelengebruik gehad hebben. We moeten er echter op wijzen dat we niet kunnen instaan voor de duurzaamheid van deze elementen bij betrokkene. We beschikken namelijk niet over gedetailleerde informatie die ons in staat stelt de evolutie van zijn geestelijke gezondheid te beoordelen sinds zijn verwijdering naar de Verenigde Staten. Op basis van verklaringen van zijn advocaten en open source informatie lijkt het erop dat de omstandigheden waarin hij sinds 2013 verblijft een negatieve invloed hebben op zijn geestelijke gezondheid.

Besluit: T.[...] N.[...] is gekend als jihadist met banden met Al Qaeda. Zijn ideologisch gedachtengoed en zijn actuele intenties zijn niet met precisie gekend. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat hij zijn engagement voor het islamitisch extremisme naast zich heeft gelegd. Het is waarschijnlijk dat hij binnenkort naar België komt om zijn administratieve rechten te laten gelden. Het perspectief dat betrokkene terugkomt zorgt voor een vrees voor zijn vermogen om de jihadistische zaak in België te steunen. Deze problematiek is in België erg veranderd sinds zijn eerste opsluiting in 2001 en sinds zijn uitzetting naar de Verenigde Staten in 2013. Deze vrees baseert zich onder andere op zijn bekendheid in de extremistische kringen, de sympathie die zijn parcours bij het meest kwetsbare publiek zou kunnen opwekken alsook het bestaan van een netwerk dat hij opgericht heeft voor en tijdens zijn detentie van 12 jaar in de Belgische gevangenissen en dat hij deels nog zou kunnen gebruiken. [...]

□ 5° wanneer hij, ter fine van weigering van toegang of verblijf, gesignaleerd staat in het Schengeninformatiesysteem en/of in de Algemene Nationale Gegevensbank, overeenkomstig artikel 3, 5°.

U werd door Frankrijk ([...]) ter fine van weigering van toegang gesignaleerd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, omdat uw aanwezigheid een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Frankrijk heeft u geseind voor terrorisme, salafistische strekking.

In uw brief van 20.06.2025, ontvangen via FOD Buitenlandse Zaken op 08.07.2025, vermeldt u dat u geen geweld gebruikt heeft.

Bovenstaande elementen tonen echter het tegendeel aan gezien u in België gearresteerd werd voor een voorbereiding van een aanslag tegen de militaire basis van Kleine Brogel, gezien u zelf verklaarde tijdens uw proces in België dat u de intentie had om Amerikaanse soldaten te vermoorden in het kader van een zelfmoordactie met explosieven. Uw detentie werd gekenmerkt door vele disciplinaire incidenten, waaronder voornamelijk bedreigingen en pogingen tot het intimideren van het gevangenispersoneel. U werd hiervoor zelfs veroordeeld op 16 april 2007 door het Hof van Beroep te Luik tot 6 maanden gevangenis in wettelijke recidive. U was daarnaast ook betrokken in twee ontsnappingspogingen. Ook gedurende uw verblijf in de gevangenis in Amerika bent u blijven aantonen dat u bereid was geweld te gebruiken. Er kan dus geen rekening gehouden worden met uw beweringen.

Gezien de bovenstaande elementen kan gesteld worden dat uw aanwezigheid in België zowel een indirect als direct gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid. U werd reeds verschillende keren veroordeeld in België en uit deze veroordelingen blijkt dat u een paramilitaire opleiding gevolgd heeft in Afghanistan, alsook een opleiding in het omgaan met explosieven, dat u een terroristische aanslag heeft willen plegen in België, dat u gebruik heeft gemaakt van valse of vervalste documenten en dat u mondeling en schriftelijk verschillende personen bedreigd heeft.

Uit de bovenstaande elementen kan verder geconcludeerd worden dat u nog steeds een extremistisch gedachtengoed aangaat en dat u nog steeds contacten heeft in het radicale, extremistische en terroristische milieu. Uw imago, uw proselitisme, uw vermogen om invloed uit te oefenen op anderen en uw vermogen om middelen te verwerven die nodig zijn om uw terroristische ambities uit te voeren, tonen aan dat uw aanwezigheid in België een gevaar kan vormen voor de Belgische samenleving en nationale veiligheid.

Daarnaast zegt het OCAD ook expliciet dat u een dreiging vormt voor de Belgische samenleving en evalueert uw dreiging op niveau 2 (gemiddeld).

De Dienst vreemdelingenzaken is van oordeel dat u, gelet op uw gedrag voor en tijdens uw opsluiting alsook uw ideologie, het feit dat u uzelf nooit in vraag heeft gesteld, gelet op uw entourage en gelet op de recente dreigingsevaluaties van het OCAD, nog steeds een gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks.

Wat betreft uw gezinsleven dient opgemerkt te worden dat uit het administratief dossier blijkt dat u officieel gescheiden bent van S.[...] C.[...] R.[...] (Duitse nationaliteit) en dat u twee meerderjarige kinderen heeft die volgens het administratief dossier niet in België verblijven. Volgens de dreigingsevaluatie van het OCAD wenst geen van beide kinderen, noch uw ex-partners nog contact met u te hebben. Verder blijkt u religieus gehuwd te zijn met A.[...] B.[...], van Belgische nationaliteit (dit haalt u ook aan in het hoorrecht van 08.08.2025). Deze heeft kinderen van een vorig huwelijk. Daarnaast zou u ook getracht hebben te huwen in de Verenigde Staten met een andere vrouw (volgens informatie uit de dreigingsevaluatie van het OCAD van 18.03.2025).

Hoewel art. 8 EVRM stelt dat het recht op privéleven door de overheid dient gerespecteerd te worden, dient opgemerkt te worden dat in hetzelfde art. 8 EVRM, lid 2 bepaald wordt dat de overheid kan ingrijpen ter voorkoming van strafbare feiten. Welnu, zoals hierboven vermeld blijkt dat u reeds herhaaldelijk in aanraking bent gekomen met de openbare ordediensten omwille van het plegen van strafbare feiten. Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat u een gevaar vormt voor de nationale veiligheid wegens uw extremistisch gedachtegoed, uw proselitisme, uw vermogen om invloed uit te oefenen op anderen, uw vermogen om middelen te verwerven die nodig zijn om terroristische ambities uit te voeren, alsook omwille van het feit dat het OCAD u als Terrorisme Veroordeelde evalueert met een dreigingsniveau 2 (gemiddeld).

Wat er ook van zij de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezins-of privéleven.

Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat u nooit heeft samengewoond met uw partner en dat zij u slechts sporadisch in België gezien heeft in het kader van bezoeken die zij u bracht in de Belgische gevangenissen. Er is dus geen sprake van een voldoende hechte relatie. Er zijn geen aanwijzingen in het administratief dossier die aantonen dat zij u is gaan bezoeken in de Verenigde Staten.

Uit niets blijkt uit uw administratief dossier dat het gezinsleven enkel in België zou verdergezet kunnen worden. Het feit dat uw religieuze echtgenote niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet uit dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar een ander land. De eenheid van het gezin kan logischer wijze behouden blijven op een plaats buiten België. U verklaart verder zelf in uw brief van 20.06.2025 dat u uw leven verder wil zetten met hulp van uw vrouw en samen met haar naar Tunesië wil vertrekken om bij uw moeder te zijn. Dit toont aan dat zowel u als uw vrouw geen probleem hebben met een gezinsleven op te bouwen buiten België.

Er moet ook opgemerkt worden dat u zich niet kan beroepen op de noodzaak van uw aanwezigheid bij uw religieuze echtgenote gezien uw lange periodes van opsluiting (RVV arrest nr 230 778 dd 23.12.2019).

Uit het administratief dossier (beslissing van de Amerikaanse autoriteiten dd 30.08.2024) blijkt verder dat u nog een zus, een moeder en andere familieleden in Tunesië heeft. Uit deze beslissing blijkt verder dat uw religieuze echtgenote nog contacten onderhoudt met zowel uw zus als uw moeder. Dit weerlegt aldus de bewering van uw advocaat dat u niet zou kunnen terugkeren naar Tunesië omwille van een sociaal of familiaal isolement. Daarnaast stelt u zelf dat u met uw echtgenote naar Tunesië wil terugkeren, dus is er geen sprake van familiaal isolement.

Wat er ook van zij de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezins-of privéleven. Het gevaar voor de nationale veiligheid rechtvaardigt dat de belangen van de Staat zwaarder doorwegen dan uw belangen om in België uw gezinsleven te onderhouden.

Wat betreft eventuele medische problemen, kan uit het administratief dossier opgemerkt worden dat het OCAD informatie heeft afkomstig van verklaringen van uw advocaten en van een medisch rapport van februari 2023. U zou diabetes hebben en zweren ontwikkeld hebben. Daarnaast zou u psychologische problemen hebben, lijden onder stress, slaapgebrek, gebrek aan beweging, vitamine D tekort, obesitas en hypertensie.

Er dient opgemerkt te worden dat het OCAD zich baseert op informatie gebaseerd op een rapport van februari 2023, ondertussen meer dan 2 jaar geleden. Er zijn verder ook geen aanwijzingen dat deze problemen (indien deze actueel zijn) niet kunnen behandeld worden in uw land van herkomst. In haar arrest nr 245 100 van 30.11.2020 stelt de Raad: De Raad benadrukt dat de verzoekende partij minstens een begin van bewijs dient te leveren om een risico op een schending van artikel 3 van het EVRM aan te tonen. Een blote bewering of eenvoudige vrees voor een verboden behandeling volstaat op zich niet om een inbreuk op artikel 3 van het EVRM aan te tonen. Men moet "concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen" (RvS 20 mei 2005, nr. 144.754). De gevreesde behandeling moet bovendien een minimum niveau van hardheid bereiken vooraleer deze valt onder de werkingssfeer van artikel 3 van het EVRM (EHRM 21 januari 2011, M.S.S. v. België en Griekenland (GK), nr. 30696/09, §§219-220). Een loutere eventualiteit dat artikel 3 van het VRM kan worden geschonden, volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977).

Daarnaast dient verwezen te worden naar de medische elementen aangehaald in uw brief dd 20.06.2025, alsook de medicamentenlijst die doorgestuurd werd samen met deze brief. U vermeldt dat er 3 dokters zijn die zeggen dat uw gezondheid achteruit gaat en dat er een risico is voor uw leven. U haalt de namen aan van de desbetreffende dokters maar legt geen bewijsstukken voor die dit aantonen. U verklaart dat u 15 verschillende medicamenten neemt.

In het antwoord van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, op 05.08.2025 overgemaakt aan de Dienst Beleidsondersteuning, attesteert zij dat het, op basis van de haar op 05.08.2025 voorgelegde medische informatie, onmogelijk is om een medisch advies te geven gezien er geen informatie is waaruit kan opgemaakt worden of de behandeling mogelijk is in het land van herkomst gezien er geen melding gemaakt wordt van de medische problemen die u zou hebben.

Naar aanleiding van nieuwe medische elementen overgemaakt in het kader van het hoorrecht van 08.08.2025, heeft de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken op 08.08.2025 een nieuw advies opgesteld waarin zij attesteert dat er op basis van de haar voorgelegde medische informatie de (noodzakelijke) medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, Tunesië.

Betrokkene wordt in het centrum medisch opgevolgd. Op 11.08.2025 werd verder door het centrum aan de arts-adviseur gevraagd om na te gaan of de behandeling in Tunesië beschikbaar is na een nieuwe medische controle in het centrum. Op 18.08.2025 werd dan nogmaals bevestigd door de arts-adviseur van Dienst Vreemdelingenzaken dat de noodzakelijke en gepaste behandeling beschikbaar is in Tunesië. De arts van het gesloten centrum heeft daarop opnieuw bevestigd dat betrokkene in het gesloten centrum kan blijven desondanks zijn medische problemen. Daarnaast blijkt ook uit het administratief dossier dat hij zal opgevolgd worden door een psycholoog, aangesteld door zijn advocaat, alsook dat er een dokter van MSF zal langskomen in het gesloten centrum.

Ook kan er geen tegenaanwijzing zijn om te reizen naar Tunesië gezien u net terug bent van een reis vanuit Amerika en in het bezit bent van een document dat aantoont dat u kon reizen.

Wat een eventuele schending van artikel 3 EVRM betreft bij een terugkeer naar Tunesië kan er op gewezen worden dat deze bepaling voorziet dat:

"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer" (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; adde EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 66).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partijen een reëel gevaar lopen op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om

het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./ Verenigd Koninkrijk, § 108 in fine).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van overheidsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, Said/Nederland, § 54; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 67; EHRM 15 november 1996, Chahal/Verenigd Koninkrijk, §§ 99-100).

Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 in fine).

In dit geval wordt het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (cf. mutatis mutandis: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 81; EHRM 20 maart 1991, Cruz Varas en cons./Zweden, §§ 75-76; EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 107). De verwerende partij moet een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling (EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 293 en 388).

Het terugleiden van een vreemdeling zou ten aanzien van het art. 3 EVRM een probleem kunnen doen rijzen wanneer er ernstige en duidelijke redenen zijn om te geloven dat de betrokkene een risico loopt op foltering, onmenselijke of vernederende handelingen, doch deze bepaling impliceert geenszins dat een vreemdeling zonder meer het recht heeft het grondgebied van een bepaalde staat binnen te komen of er te verblijven (Cass. 4 februari 1992, Arr. Cass. 1993, I, 148).

U noch uw advocaat slagen er niet in aannemelijk te maken dat er sprake is van voldoende concrete en aantoonbare elementen om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Tunesië het slachtoffer zou worden van een in art 3 EVRM bedoelde handeling.

Er dient opgemerkt te worden dat u in Tunesië op 26.01.2005 bij verstek veroordeeld bent tot 10 jaar gevangenisstraf voor deelname aan een terroristische groepering en tot 10 jaar gevangenisstraf voor propaganda. Het gaat hier om feiten begaan buiten het Tunesisch grondgebied tussen 1989 en 2002.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat dit vonnis bij verstek nog steeds geldt. Uit zowel de Amerikaanse beslissing van 30.08.2024 als uit een opzoeking op internet⁴, blijkt dat Tunesië op 19.02.2011 een amnestiewet heeft aangenomen. Deze wet stelt dat alle zaken die voor de revolutie van 2011 hebben plaatsgevonden, recht hebben op algemene amnestie. De amnestiewet is nog steeds van toepassing in Tunesië, zoals de Amerikaanse beslissing van 30.08.2024 stelt (verklaring van de heer B.[...] A.[...]: "Mr. B.[...] A.[...] testified that the Tunisian amnesty law should legally apply to Respondent as it is his right to get general amnesty regarding all cases that happened before the 2011 revolution"). De heer B.[...] A.[...] haalt verder aan dat er, ondanks deze amnestiewet, toch nog mensen vervolgd werden door nieuwe strafrechtelijke procedures in te leiden nav gedrag dat na de revolutie van 2011 heeft plaatsgevonden. U toont echter niet aan dat dit voor u specifiek zal gelden. U kan verder ook niet aantonen dat de amnestiewet niet geldt in uw geval. U en uw advocaten hadden dit echter al sinds het bestaan van deze wet kunnen laten nagaan in Tunesië gezien er immers nergens een lijst bestaat van personen op wie deze amnestiewet van toepassing is. Het is louter hypothetisch dat u (alook de consulenten die in 2023 door Amerika gehoord werden) stelt dat u zal opgepakt worden en overgedragen worden naar de gevangenis en aldaar gefolterd zal worden.

Uw advocaat haalt in zijn verzoekschrift verschillende keren aan dat u bij een terugkeer in Tunesië en meer bepaald in een Tunesische gevangenis gefolterd zou worden gezien de zorgwekkende detentieomstandigheden. Uit bovenstaande opmerkingen dient vastgesteld te worden dat er geenszins sprake is van een detentie in Tunesië voor de feiten waarvoor u veroordeeld werd in 2005 gezien de amnestiewet. Zoals hierboven vermeldt toont u niet dat dit deze amnestiewet niet voor u van toepassing is en dat u aldus zal opgesloten worden. Er kan dus geen rekening gehouden worden met de aangehaalde elementen mbt tot foltering in detentie en andere mensenwaardige detentieomstandigheden zoals aangehaald door uw advocaat. U toont dus niet aan dat er in uw specifiek geval een risico is op een schending van artikel 3 EVRM bij een terugkeer naar Tunesië.

Uw advocaat verwijst verder naar de situatie van politieke opposanten in Tunesië. Echter, dit feit werd reeds besproken in de Amerikaanse beslissing van 30.08.2024. De Amerikaanse beslissing stelt echter dat zij geen geloof konden hechten aan het feit dat hij het doelwit was van de [Tunesische] autoriteiten omwille van zijn politieke activisme. De getuigenverklaring van verwerende partij is immers in strijd met andere bewijsstukken in het dossier (“The Court finds Respondent’s assertion that he had come to the attention of Tunisian authorities because of his Muslim beliefs and practices to be generally credible; however, the Court does not find credible Respondent’s claim that he was being targeted by authorities on account of any political activism as Respondent’s testimony is inconsistent with other record evidence”).

Er zijn daarnaast wel gevallen geweest sinds maart 2011 in Tunesië van personen die veroordeeld werden voor terrorisme en vrijgelaten werden uit de Tunesische gevangnissen alsook zijn er meerdere personen gekend en veroordeeld voor terrorisme die zonder problemen teruggekeerd zijn naar Tunesië.

Zo liet de regering in april 2013 fundamentalisten en radicale ex-strijders vrij, waaronder S.[...] b.[...] H.[...], alias A.[...] I.[...] A[...]-T.[...], die in Afghanistan gevochten had en betrokken was bij de oprichting van de Groupe Combattant tunisien, die in 2002 ingeschreven werd op de lijst van terroristische organisaties van de VN.

Ook de vrije en vrijwillige terugkeer van T.[...] M.[...] uit België, nadat hij begin 2012 gratie gekregen had, moet benadrukt worden.

Laatstgenoemde staat bekend als medeoprichter van de Groupe Combattant Tunisie, samen met A.[...] I.[...], en als iemand die zowel door de Belgische als Tunesische rechtbanken zwaar is veroordeeld in verschillende zaken van islamitisch terrorisme. T.[...] M.[...] werd in hetzelfde proces van de mislukte aanslag op de militaire basis Kleine Brogel veroordeeld en werd door Tunesië veroordeeld tot 56 jaar gevangenisstraf⁵.

M.[...] keerde op 24.03.2012 terug naar Tunis waar hij triomfantelijk werd verwelkomd. Sindsdien beweegt hij zich vrij door Tunesië.

In juni 2015 werden twee Tunesische gevangenen vanuit Guantanamo Bay teruggestuurd naar Tunesië. Zij werden kort gearresteerd door de Tunesische autoriteiten maar werden aan het einde van dezelfde maand vrijgelaten⁶.

In december 2024 werd R.[...] B.[...] S.[...] a.[...]-Y.[...] vanuit Guantanamo Bay teruggestuurd naar Tunesië.⁷ Hij werd in 2005, net als u, veroordeeld tot 20 jaar bij verstek door de Tunesische militaire rechtbank. Na navraag bij de Belgische ambassade in Tunis omtrent dit dossier blijkt dat deze persoon inderdaad via de luchthaven van Enfidhha door de US aan Tunesië overgemaakt werd. Hij is vrij thuis.

Deze elementen tonen aan dat de amnestiewet in Tunesië nog steeds geldt. Het feit dat uw advocaat aanhaalt dat deze personen ermee ingestemd zouden hebben om met de Tunesische autoriteiten samen te werken, wat hun vrijlating verklaart, wordt niet gestaafd met bewijsstukken en kunnen hierdoor niet in aanmerking genomen worden. Het feit dat u niet van plan bent om samen te werken met de Tunesische autoriteiten is uw persoonlijke keuze en neemt niet weg dat de amnestiewet nog steeds van kracht is. Deze bewering staat verder in contrast met het feit dat u zelf stelt in uw brief van 20.06.2025 dat u met de Tunesische regering in contact wil komen van zodra u terug in België bent. Dit toont aan dat u wel degelijk de intentie heeft om met de regering in contact te komen. Indien u echt zou vrezen om terug te gaan naar uw land van herkomst, zou u dit niet aankaarten.

Het feit dat u eventueel ondervraagd, gecontroleerd of opgevolgd wordt bij een terugkeer naar Tunesië, is op zich niet in strijd met het EVRM. De aard van uw veroordeling in België en uw welbekend profiel, alsook de nationale en internationale context, verklaren waarom u bij terugkeer naar Tunesië onderworpen

zou kunnen worden aan controle-en toezichtmaatregelen, zonder dat deze op zichzelf een schending vormen van artikel 3 EVRM. Ook in België worden personen die in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R zitten, opgevolgd. De wet van 24.03.20048 vermeldt immers in het art 5 onder andere hetvolgende doeleinde:

“4° de analyse, de evaluatie en de opvolging, met inbegrip van het nemen van maatregelen, van de in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R geregistreerde gevalideerde entiteiten, de analyse, de evaluatie en de opvolging van de in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R geregistreerde entiteiten in vooronderzoek en de analyse, de evaluatie en de opvolging van het fenomeen van terrorisme en van extremisme wanneer het kan leiden tot terrorisme”.

Het artikel 33 §2 van deze wet stelt verder ook nog de maatregelen die genomen kunnen worden jegens personen in de desbetreffende gegevensbank, waaronder punt 12: “de opvolging uitgevoerd door de politiediensten in het kader van de opdrachten bedoeld in de artikelen 14 en 15 van de wet van 5.08.1992 op het politieambt.”

Daarnaast dient verwezen te worden naar uw brief van 20.06.2025 waarin u tegenstrijdige informatie geeft. Enerzijds zegt u dat u niet naar Tunesië terug wilt, vervolgens zegt u dat u enkel naar België wil komen om u medisch in orde te stellen en niet om in België te wonen. U verklaart vervolgens dat u een advocaat in Tunesië wil opbellen alsook de Tunesische regering wil ontmoeten ivm uw dossier in Tunesië. U verklaart daarnaast dat u wel wil terugkeren naar Tunesië indien u ervan overtuigd bent dat u niet gefolterd gaat worden, noch gearresteerd. U toont niet aan de amnestiewet op u niet van toepassing is. Het is verder tegenstrijdig dat u in dezelfde brief zegt dat u contact wil opnemen met de Tunesische regering maar toch niet wil terugkeren. Indien u echt zou vrezen om terug te gaan naar uw land van herkomst, zou u dit niet aankaarten.

De laatste rapporten van Human Rights Watch en Amnesty International maken verder meldingen van verschillende problemen met betrekking tot de mensenrechten ten opzichte van politieke tegenstanders, personen die kritiek hebben op de politiek, journalisten en migranten. Er is geen sprake van specifieke problemen ten opzichte van personen die gekend zijn voor terrorisme. U toont dus niet aan dat er in uw specifiek geval een risico is op een schending van artikel 3 EVRM bij een terugkeer naar Tunesië. Zoals hierboven al aangetoond kan er niet worden aangenomen dat u een politieke tegenstander bent. Het EVRM oordeelde dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 in fine). Diegene die aanvoert dat hij/zij een risico loopt in de zin van artikel 3 is er toe gehouden zijn/haar beweringen te staven met een begin van bewijs. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM zal immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden. Een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. U verduidelijkt op geen enkele wijze welk risico in de zin van artikel 3 van het EVRM u precies zou lopen bij het enkele feit het grondgebied van België en de Schengenstaten te moeten verlaten.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Uit het administratief dossier zijn er verschillende elementen die aantonen dat er een risico op onderduiken is. In eerste instantie dient verwezen te worden naar het vonnis van 30.09.2003 dat vermeldt dat u een paramilitaire opleiding gevolgd heeft in Afghanistan.

Verder blijkt uit het administratief dossier dat u lid bent van Al Qaeda, dat u tijdens uw vorig verblijf in België twee keer een asielaanvraag ingediend heeft omdat u niet terug wou naar uw land van herkomst, dat het Belgische gevangeniswezen u tot 4keer een voorlopige invrijheidstelling geweigerd heeft waaronder de laatste keer met de motivering dat er een risico op onderduiken was alsook een risico op gevaar, en dat u tot twee keer een ontsnappingspoging heeft ondernomen toen u in de Belgische gevangenis zat.

Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde en de nationale veiligheid.

U bent reeds in het verleden veroordeeld geweest voor verschillende feiten:

- Op 13.09.2001 wordt u onder aanhoudingsmandaat geplaatst voor bendevoering, brandstichting of opzettelijke ontploffing van gebouwen met vermoedelijk menselijke aanwezigheid en voor het ongeoorloofde bezit van oorlogsvuurwapens. Op 14.09.2001 wordt u opgesloten in de gevangenis. U wordt op 30.09.2003 veroordeeld voor deze feiten tot een gevangenisstraf van 10 jaar door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Deze veroordeling wordt in beroep bevestigd door het Hof van beroep te Brussel op 09.06.2004. In dit vonnis wordt ook verwezen naar het feit dat u het personeel van de gevangenis van Vorst bedreigd heeft en dat u de muren van uw cel in deze gevangenis beschadigd heeft.

- Op 31.01.2005 veroordeelt de Rechtbank van eerste aanleg van Brussel u voor valsheid in authentieke en openbare documenten met de bedrieglijke bedoeling om de ware identiteit van uw telefooncorrespondenten voor derden te verbergen en aldus de machtigingen die u door de gerechtelijke en penitentiaire autoriteiten waren verleend, te overschrijden en deze autoriteiten te misleiden, door verschillende documenten op te stellen of te laten opstellen (waaronder een apostille van een onderzoeksrechter met verschillende valse vermeldingen, in dit geval een telefoonnummer dat aan uw advocaat werd toegekend terwijl dit nummer toebehoorde aan een andere persoon met name aan een journalist van de RTBF). Hoewel de tenlastelegging gegrond werd verklaard door de Rechtbank, werd verwezen naar de strafmaat die het Hof van beroep van Brussel op 09.06.2004 had opgelegd.

- Op 18.12.2006 wordt u veroordeeld tot 6 maanden gevangenisstraf door de Correctionele rechtbank van Luik voor mondelinge bedreigingen met bevel of onder voorwaarde in een staat van wettelijke recidive, tegen het personeel van de gevangenis van Lantin. Het Hof van beroep van Luik bevestigde uw veroordeling op 16.04.2007.

Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat uw gedrag tijdens uw verblijf in België een gevaar vormde voor de openbare orde en nationale veiligheid.

- Het vonnis van 30.09.2003 vermeldt dat u een paramilitaire opleiding gevolgd heeft in Afghanistan, alsook een opleiding in het omgaan met explosieven. Het vonnis vermeldt dat u in staat was om mensen te verzamelen die u zouden volgen en steunen in uw plan om een terroristische aanslag te plegen en organiseren. U bent ook in staat om u te bewapenen (machinepistool), om grote hoeveelheden chemicaliën te verkrijgen voor de vervaardiging van explosieven, om valse documenten te bemachtigen alsook grote sommen geld om uw doel te bereiken. Dit vonnis vermeldt ook dat u nooit bent afgestapt van uw voornemen om een aanslag te plegen. Dit vonnis vermeldt verder dat u nog lang niet veranderd bent, ondanks de tijd die verstreken is sinds uw arrestatie. U zweert, op moment van het vonnis, uw project tot aanslag niet af en u bekritiseert uw gedrag slechts oppervlakkig. Het vonnis beschrijft u als een onvolwassen fanaticus die totaal onvoorspelbaar is omdat u enkel gehoor geeft aan de bijna ziekelijke drang om over u te praten, om uw buitensporig ego te bevredigen. De rechtbank acht u nog steeds in staat schade te veroorzaken.

- Het vonnis van het Hof van beroep te Brussel van 09.06.2004 vermeldt dat u contacten had met andere gekende terroristen, zoals R[...] R[...] die gearresteerd werd in Boston en die van plan was om een vliegtuig in de lucht te laten ontploffen met behulp van explosieven die hij in zijn schoenen verstopt had. Ook het Hof van beroep vermeldt dat er geen verandering was in uw gedrag en dat u de feiten helemaal niet ontkent. Het Hof verwijst verder naar het psychiatrisch onderzoek van dokter [...] die uw persoonlijkheid toen beschreef als een gevaarlijke, hysterische, dominante en manipulatieve persoonlijkheid.

- Ook het vonnis van 31.01.2005 maakt melding van uw gevaarlijke, hysterische, dominante en manipulatieve persoonlijkheid.

- Op 22.11.2005 werd er op uw vraag tot opschorting van de straf een negatief advies gegeven naar aanleiding van uw negatief gedrag in de gevangenis. Het rapport van 28.10.2005 waarop het advies van 22.11.2005 zich baseert, vermeldt: « De façon générale, son comportement a été qualifié d'inquiétant par les diverses prisons par lesquelles il a transité. [...] Il a proféré des menaces tant verbales qu'écrites à l'encontre de diverses personnes. Il se montre hargneux, tient des propos menaçants et injurieux. » (vrije vertaling : zijn gedrag werd door de verschillende gevangenissen waar hij gezeten heeft, beschreven als verontrustend. [...] Hij heeft zowel mondelinge als schriftelijke bedreigingen geuit tegenover verschillende personen. Hij komt agressief over en maakt bedreigende en beledigende opmerkingen. ».

- Op 20.10.2006 had u de intentie, in de gevangenis van Andenne, om twee bewakers aan te vallen op het moment dat uw celdeur openging en om samen met andere gevangenen de controle over te nemen van de vleugel waar u zich toen bevond.

Toen u op 10.11.2006 hiervoor gehoord werd, gaf u de feiten toe maar nuanceerde u dit door te stellen dat u niet de intentie had geweld te gebruiken maar enkel "morele druk" wou uitoefenen. U wou chaos creëren en wou niet dat de aanwezige agenten fysiek letsel zouden oplopen.

Ten slotte dient ook verwezen te worden naar vier recente nota's, opgesteld door het OCAD9 en door de Veiligheid van de Staat, die aantonen dat u actueel nog steeds een gevaar vormt voor de nationale veiligheid en de Belgische samenleving (opmerking het betreft hier een vrije vertaling):

Nota 1: dreigingsevaluatie van het OCAD dd 18.03.2025, ondertekend op 11.04.2025, met betrekking tot uw mogelijke terugkomst naar België op 17.04.2025.

Contextuele elementen

De Amerikaanse overheden hebben de Belgische overheden verwittigd dat een trans-Atlantische vlucht gecharterd wordt om N.[...] T.[...] over te brengen naar België op 17 april.

Retroacten:

Op 09 juni 2004 werd N.[...] T.[...], van Tunesische nationaliteit, veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf door de Belgische rechtbanken in het kader van een poging tot aanslag met explosieven tegen de luchtmachtbasis van Kleine Brogel, ten voordele van Al Qaeda. Nadat hij zijn volledige straf in België uitgezeten heeft en ondanks een beroep van zijn advocaten tegen zijn uitzetting naar de Verenigde Staten (procedure die uiteindelijk resulteerde in een veroordeling van de Belgische Staat door de Belgische en Europese rechtbanken), werd hij uitgeleverd aan de Amerikaanse autoriteiten in 2013 en onder strikt regime geplaatst in afwachting van zijn proces.

In juli 2023 werd N.[...] T.[...] door het Amerikaanse gerecht vrijgesproken van de feiten waarvoor hij beschuldigd werd, waaronder het voorbereiden van een aanslag tegen Amerikaanse militairen of het voorbereiden van een aanslag tegen de Amerikaanse ambassade in Parijs. Het Amerikaanse departement van Justitie zal ook andere lopende strafbare feiten hebben afgewezen (zoals het verstrekken van materiële steun en middelen aan een buitenlandse terroristische organisatie – in dit geval Al Qaeda).

Huidige situatie:

Gezien deze vrijspraak en gezien hij geen documenten heeft die het mogelijk maken voor hem om legaal in de Verenigde Staten te verblijven, blijft hij vastzitten in afwachting van een beslissing van de Amerikaanse autoriteiten die bevoegd zijn voor migratie en die het land bestemming moeten vastleggen waarnaar hij zal vertrekken eens hij in vrijheid gesteld wordt ("removal procedure").

3 scenario's zijn mogelijk:

- Een uitlevering naar Tunesië
- Een terugkeer naar België (door onder andere de verplichting om hem een laissez-passer af te leveren, hem toegang te verlenen tot het grondgebied en een verblijfsduur die voldoende is om zijn rechten te doen gelden (arrest van het Hof van beroep van Brussel dd 12/09/2022) of
- Een verblijfsrecht in de Verenigde Staten (hij zou er gepoogd hebben te huwen)

Terugkeer van N.[...] T.[...] naar België:

Gezien de wil van de Amerikaanse autoriteiten om N.[...] T.[...] naar België te brengen, is het niet onredelijk te denken dat dit evenement op een of andere manier gemediatiseerd zal worden. Dit was namelijk ook het geval tijdens zijn proces in de Verenigde Staten in 2023.

De Belgische overheden moeten nog beslissen over de manier waarop ze aan deze unilaterale beslissing van de Amerikaanse overheden zullen antwoorden. Verschillende pistes worden bekeken.

Wettelijk statuut van N.[...] T.[...] in België

N.[...] T.[...] heeft geen geldige verblijfstitel in België. In het verleden werd een asielaanvraag verworpen. Tunesië heeft een uitleveringsverzoek ingediend ten gevolge van zijn veroordeling bij verstek door een militaire rechtbank in Tunis tot twee gevangenisstraffen van 10 jaar (deelname aan een terroristische organisatie in het buitenland en propaganda). België heeft deze vraag tot uitlevering niet uitgevoerd (MB 23/11/2011).

Indien hij zich opnieuw zou bevinden op het Belgische grondgebied, waar hij al zijn straffen waarvoor hij veroordeeld werd heeft uitgezeten, zal N.[...] T.[...] waarschijnlijk in eerste instantie zijn permanent verblijf in Europa willen verzekeren. Zoals hij reeds verschillende keren gedurende 20 jaar tijd geprobeerd heeft, is een nieuwe poging tot wettelijk huwelijk met een Belgische onderdane niet uitgesloten.

Het is ook niet uitgesloten dat hij een nieuwe asielaanvraag indient die het hem mogelijk maakt om een eventuele uitwijzing naar Tunesië te vertragen.

Familiale toestand

Hij verklaart religieus gehuwd te zijn met A.[...] B.[...] ([...]/1971).

Hij is officieel gescheiden van een Duitse vrouw waarmee hij een zoon heeft. Hij is tevens vader van een ander kind die hij heeft uit een vorig religieus huwelijk met een Franse onderdane. Noch zijn vorige partners noch zijn kinderen wensen hem te ontmoeten.

Analyse van de dreiging

A) Analyse van de capaciteit

N.[...] T.[...] heeft de laatste 25 jaar achter de tralies doorgebracht, waaronder 16 jaar in strikt regime. Zowel zijn geestelijke als lichamelijke toestand zijn aangetast. Volgens open sources van 2023, die de advocaten van N.[...] T.[...] citeren tijdens zijn proces in de Verenigde Staten, “ zou hij diabetes hebben en zweren ontwikkeld hebben] ...[zijn ledematen beginnen op te zwellen en hij stoot zijn hoofd tegen de muren”.

Zijn detentie in België (2001-2013) werd gekenmerkt door tal van veiligheidsincidenten:

Hij werd genoemd in verschillende ontsnappingsplannen die door hemzelf of medegevangenen waren voorbereid, of die waren voorbereid door externe personen uit extremistische en/of criminele kringen.

Hij uitte talrijke bedreigingen aan het adres van de Belgische Staat, vertegenwoordigers van de instellingen of medegevangenen.

Sommige van deze bedreigingen werden geuit in het kader van zijn uitlevering aan de Verenigde Staten, maar anderen waren meer specifiek gericht tegen het Openbaar Ministerie en mensen die in gevangenisinstellingen werken (“hij uitte doodsbedreigingen tegen een bepaalde agent en zijn familie”). Bovendien creëert hij vaak een klimaat van morele druk en terreur binnen deze instellingen (“hij vermenigvuldigt incidenten die steeds ernstiger worden).

Hij wordt vaak afgeschilderd als een charismatisch persoon die een bepaalde impact heeft op mensen rondom hem (“T.[...] probeert voordeel te halen uit zijn reputatie en ‘bekendheid’ om bepaalde rechten te verkrijgen”). Verschillende voorbeelden gedurende zijn detentie tonen zijn vermogen om medegevangenen te beïnvloeden, van wie sommigen ongunstig gekend zijn of zullen worden bij onze partnerdiensten.

De feiten waarvoor hij in 2003 werd veroordeeld, toonden aan dat hij de nodige middelen kon werven om zijn terroristische ambities uit te voeren.

In 2012 en 2013 werd hem 4 keer een voorlopige invrijheidstelling geweigerd, de laatste keer omdat er een risico op onderduiken en gevaar was.

Zijn detentie in de Verenigde Staten (2013 – 2025):

Uit verkregen informatie met betrekking tot zijn detentiejaren in de Verenigde Staten, voorafgaand aan het strafproces en in afwachting van de beslissing van de administratieve autoriteiten over zijn uitzetting uit de Verenigde Staten, blijkt dat zijn houding niet veranderd is.

Extremistisch netwerk rond zijn persoon:

Vrijwillig of onvrijwillig heeft N.[...] T.[...] gedurende de jaren heen een extremistisch en/of crimineel netwerk rond zich opgebouwd.

Naast de contacten die hij had of nog heeft met bepaalde personen die negatief gekend zijn in de documentatie van het OCAD (die hij gekend heeft in de gevangenis of elders), heeft N.[...] T.[...] tevens een bepaald aura in de extremistische en terroristische kringen. Een aura dat sommigen (of hemzelf) zou kunnen aanmoedigen om bijvoorbeeld de rol van ideoloog, trainer of recruiter op zich te nemen.

Ook de rol van zijn religieuze echtgenote, A.[...] B.[...] ([...]/1971) in de contacten met N.[...] T.[...] is primordiaal. Zij heeft hem altijd gesteund en is altijd in contact gebleven met hem, tot op de dag van vandaag.

A.[...] B.[...] komt van een familie die gekend is voor haar radicaliteit en zij zou uitgekozen zijn om N.[...] T.[...] te huwen (bijvoorbeeld L.[...] B.[...], de zus van A.[...] B.[...], is de echtgenote van R.[...] B.[...], onder statuut in de Gemeenschappelijke Gegevensbank (GGB) omdat hij Al Shabaab vervoegd heeft in Somalië). Na de echtscheiding van haar vorige echtgenoot, heeft zij N.[...] T.[...] religieus gehuwd in de gevangenis van Lantin, met M.[...] E.[...] A.[...] en M.[...] T.[...] als getuigen. De voorbereidingen van een nakend burgerlijk huwelijk werden opgeschorpt in 2012 gezien hij van gevangenis veranderd is.

Na navraag bij onze partners, blijkt dat er nog steeds bepaalde personen die negatief gekend zijn in onze documentatie, (indirecte) contacten hebben met N.[...] T.[...] of die nog interesse hebben in zijn persoon.

Ondanks het bestaan van een netwerk van geradicaliseerde personen, van jihadisten of personen uit het extreem-linkse milieu die N.[...] T.[...] steunden of steunen, moet er opgemerkt worden dat er geen enkel belangrijk feit gebeurd is tijdens zijn uitlevering naar de Verenigde Staten noch tijdens zijn proces in de Verenigde Staten in 2023 (dat eindigde met een vrijspraak), en dit terwijl er wel een vrees kon zijn van een verhoging van de terroristische/extremistische dreiging in België op dat moment.[...]

Naar aanleiding van deze analyse, achten we de capaciteit van N.[...] T.[...] als GEMIDDELD.

b) Analyse van de intentie

Tijdens zijn detentie in België lijkt het erop dat hij zichzelf niet in vraag gesteld heeft over de feiten die geleid hebben tot zijn veroordeling. Hij bleef zich bezighouden met activiteiten van proselitisme en deelde zijn extremistische doelstellingen met zijn medegevangenen of met personen buiten de gevangenis. Het lijkt er ook op dat hij de reputatie van "Al-Qaida strijder", verworven gedurende zijn extremistische/terroristische parcours, gebruikt heeft om gunsten te bekomen in de verschillende gevangnissen waar hij werd vastgehouden.

Sinds zijn uitlevering naar de Verenigde Staten heeft het OCAD maar weinig informatie gekregen over zijn gemoedstoestand en over de motivaties van N.[...] T.[...] op vlak van extremisme en terrorisme.

Er moet opgemerkt worden dat de voornaamste jihadistische dreiging in België gelinkt blijft aan Islamitische Staat en haar online propaganda. De propaganda van Al Qaida heeft minder impact in België. Geen enkele recente publicatie van Al Qaida maakt een verwijzing naar N.[...] T.[...].

Zoals reeds vermeld, mag er niet voorbijgegaan worden aan de impact van 25 jaar detentie op de geestelijke gezondheid van N.[...] T.[...]. Deze psychische toestand is echter moeilijk te evalueren zonder een nauwkeuriger beeld te hebben van de stressfactoren waarmee hij te maken kreeg gedurende zijn detentie, van de reacties op deze stressfactoren en de psychologische gevolgen die daaruit kunnen voortvloeien.

Tijdens zijn proces in België had een college van psychiaters besloten dat N.[...] T.[...] een uitstekende manipulator is.

Recente informatie over zijn geestelijke toestand is afkomstig uit de verklaringen van zijn advocaten en uit een recent medisch rapport.

Zijn advocaten benadrukken ook de psychische problemen van hun cliënt: "Hij kan niet meer normaal denken. Hij is altijd alleen met zijn gedachten, die niet vrolijk zijn en in cirkels rondgaan. Hij is paranoïde geworden." De advocaten ondersteunen hun beschrijving door te verwijzen naar een rapport van 03 februari 2023 van een Amerikaanse dokter die verklaart "M. T.[...] heeft een aantal medische problemen die verergerd worden door stress... slaapgebrek, gebrek aan beweging, vitamine D tekort, obesitas, hypertensie". Dit rapport omschrijft de gevangene tevens als "angstig, depressief en met tekenen van psychose".

We hebben geen informatie die actueel aantoont dat er een extremistische / terroristische intentie uitgaat van N.[...] T.[...] om op een of andere manier tot actie over te gaan in België.

Naar aanleiding van deze analyse, achten we de intentie van N.[...] T.[...] als GEMIDDELD.

Het bijzondere profiel van betrokkene die niet afgestapt is van zijn extremistische idealen, de entourage waarmee hij zou kunnen omgaan op Belgische grond en het potentiële gebruik van zijn imago door bepaalde extremistische bewegingen blijven problematisch.

Het OCAD beschikt momenteel niet over informatie die aantoont dat N.[...] T.[...] extremistische of terroristische projecten heeft in België. Er is ook geen informatie dat zijn entourage of extremistische netwerken die gebruik zouden kunnen maken van de berichtgeving in de media rond zijn terugkeer in België, de wil zouden hebben om de Belgische Staat aan te vallen of geweldacties te plegen. Dit sluit niet uit dat zijn aura nog bepaalde extremistische of jihadistische kringen kan laten bijeenkomen. Men kan zich echter terecht afvragen of zijn profiel nog beantwoordt aan de actuele dreiging van het jihadistisch terrorisme in België, waar het in de meest recente dossiers eerder om online geradicaliseerde jongeren gaat.

Het is echter nodig om bijzondere aandacht te besteden aan het parcours van N.[...] T.[...] in België die tot een actualisering van deze evaluatie kan brengen.

In functie van de analyses van de capaciteit en intentie, en gezien de voorgaande opmerkingen, evalueren we het dreigingsniveau van de mogelijke terugkeer van N.[...] T.[...] in België op niveau 2 (GEMIDDELD).

Nota 2 : dreigingsevaluatie van het OCAD van 17.04.2025 waarin betrokkene beschouwd wordt als een Terrorismeveroordeelde met dreigingsniveau 2

Gelet op de elementen die aan het OCAD werden voorgelegd en rekening houdende met de methodologie en de valideringscriteria zoals gedefinieerd in de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" ("T.E.R"), wordt T.[...] N.[...] op dit ogenblik beschouwd als een Terrorisme Veroordeelde (TV) omdat hij veroordeeld werd voor een terroristisch misdrijf bedoeld in Boek II, Titel I ter van het Strafwetboek.

De dreiging die uitgaat van betrokkene wordt actueel ingeschaald als niveau 2 (gemiddeld).

T.[...] N.[...], van Tunesische nationaliteit, is een van de boegbeelden van de jihadistische beweging in België. Op 13 september 2001 wordt hij aangehouden in het kader van een poging tot aanslag met explosieven tegen de luchtmachtbasis van Kleine Brogel, ten voordele van Al Qaeda. Op 09 juni 2004 wordt hij veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf voor deze feiten door het Hof van beroep te Brussel. Nadat hij zijn volledige straf in België uitgezeten heeft en ondanks een beroep van zijn advocaten tegen zijn uitzetting naar de Verenigde Staten (procedure die uiteindelijk resulteerde in een veroordeling van de Belgische Staat door de Belgische en Europese rechtbanken), werd hij uitgeleverd aan de Amerikaanse autoriteiten in 2013 en onder strikt regime geplaatst in afwachting van zijn proces.

In juli 2023 werd N.[...] T.[...] door het Amerikaanse gerecht vrijgesproken van de feiten waarvoor hij beschuldigd werd, waaronder het voorbereiden van een aanslag tegen Amerikaanse militairen of het voorbereiden van een aanslag tegen de Amerikaanse ambassade in Parijs. Sindsdien zit hij vast in afwachting van zijn uitwijzing uit de Verenigde Staten.

Betrokkene heeft geen recht op verblijf in België. Hij maakt het voorwerp uit van een uitleveringsverzoek van Tunesië gezien hij daar veroordeeld is tot twee gevangenisstraffen van 10 jaar voor deelname aan een terroristische organisatie. Een terugkeer naar België zou eventueel kunnen plaatsvinden, gezien onder andere twee arresten van het Hof van Beroep (van 9 september 2022 en 30 januari 2025) de Belgische Staat verplichten betrokkene te repatriëren om zijn rechten uit te oefenen. Volgens informatie in ons bezit zullen de Amerikaanse autoriteiten hem overbrengen op 17 april 2025.

Met betrekking tot de ideologie: T.[...] N.[...] heeft zich aangesloten bij het jihadisme sinds het midden van de jaren 1990.

Tussen 1989 en 2000 woonde hij in Duitsland in de regio Düsseldorf waar hij omging met een jihadistisch netwerk. In 2000 is hij naar Pakistan en Afghanistan vertrokken om de trainingskampen van de terroristische organisatie Al Qaeda te vervoegen en waar hij de leider B.[...] L.[...] O.[...] zou ontmoet hebben. Hij zou toen kandidaat geweest zijn om een zelfmoordaanslag te plegen in het kader van de "heilige oorlog" waartoe deze organisatie opgeroepen heeft. In België heeft hij de voorbereidingen voor het plegen van een aanslag tot een goed einde gebracht. Deze aanslag is kunnen vermeden worden dankzij de tussenkomst van veiligheidsdiensten en zijn arrestatie. Tijdens zijn detentie in België tussen 2001 en 2013 kwamen er vele signaleringen voor proselitisme. We hebben geen element ter onze beschikking dat wijst op een deradicalisering tijdens zijn detentie in de Verenigde Staten tussen 2013 en 2025. Zijn uitlevering naar de Verenigde Staten in een buitengerechtelijke context zou kunnen leiden tot

grievens die zijn extremisme negatief beïnvloeden. We hebben geen concrete elementen die het ons mogelijk maken met precisie zijn huidige ideologie te evalueren.

Met betrekking tot de sociale context: T.[...] N.[...] was structureel geïntegreerd in een jihadistisch netwerk in België en in het buitenland voor zijn arrestatie in 2001. Hij was lid van de terroristische organisatie Al Qaeda en zou de stichtende leden van deze organisatie ontmoet hebben tijdens een reis naar Afghanistan in 2000. In Tunesië wordt hem verweten deel uit te maken van een terroristische organisatie die de regering wou omverwerpen via gewelddadige acties en met de bedoeling een Islamitische staat op te richten. Gedurende zijn detentie in België bleef hij banden hebben met personen die deel uitmaakten van de jihadistische beweging. Momenteel zou hij nog in contact staan met een beperkt aantal mensen die goed gekend zijn in onze materie. Betrokkene heeft tijdens zijn gevangenschap een relatie gehad met B.[...] A.[...], gekend voor haar banden (waaronder familiale banden) in het jihadistische milieu en gekend voor haar militantisme voor het islamitisch extremisme. Zij hebben in 2013 stappen ondernomen om te huwen in de gevangenis. Deze relatie zou nog actueel zijn. Er moet ook opgemerkt worden dat betrokkene tijdens zijn detentie steun heeft gekregen van salafo-jihadistische en extreemlinkse netwerken. Hij zou trouwens nog van een deel onder hen momenteel nog steun krijgen.

Met betrekking tot de intentie: We hebben geen recente informatie die met precisie de actuele intenties van T.[...] N.[...] kunnen evalueren. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat betrokkene zijn extremistisch engagement achter zich gelaten heeft. Indien hij terugkomt naar België is het aangeraden om bijzonder waakzaam te zijn met betrekking tot zijn intenties om anderen te radicaliseren.

Met betrekking tot acties en capaciteiten: T.[...] N.[...] werd gearresteerd op 13 september 2001 in het kader van een onderzoek naar de voorbereiding van een terroristische aanslag tegen de Belgische militaire basis van Kleine Brogel waar Amerikaanse militairen gestationeerd waren. De huiszoekingen, waaronder een huiszoeking op zijn domicilie, hebben het mogelijk gemaakt om explosieve voorlopers te vinden. Hij erkende tijdens zijn proces dat hij de intentie had om Amerikaanse soldaten te vermoorden in het kader van een zelfmoordactie met explosieven. Betrokkene zou door de leiders van Al Qaeda gestuurd zijn om operaties in Europa uit te voeren. Zijn naam wordt vermeld in andere dossiers van mislukte terroristische aanslagen waar hij verdacht werd om facilitator geweest te zijn. Tijdens zijn detentie in België wordt hij omschreven als een gevangene die zich bezighoudt met proselitisme en die alle mogelijke middelen ter zijn beschikking gebruikt om zijn medegevangenen te radicaliseren.

Zijn detentie werd gekenmerkt door vele disciplinaire incidenten, waaronder voornamelijk bedreigingen en pogingen tot het intimideren van het gevangenispersoneel. Hij werd hiervoor zelfs veroordeeld op 16 april 2007 voor bedreigingen door het Hof van Beroep te Luik tot 6 maanden gevangenis in wettelijke recidive. Hij was ook betrokken in twee ontsnappingspogingen. Volgens zijn advocaten, die zich baseren op een medisch rapport van 2023, zou hij fysiek en mentaal verzwakt zijn onder andere omwille van zijn detentie onder strik regime sinds zijn uitwijzing naar de Verenigde Staten in 2013. Dit element zou zijn huidige gevaar verminderen. We moeten echter opmerken dat betrokkene een bepaalde bekendheid heeft in jihadistische milieus als "strijder van Al Qaeda". Hij heeft in het verleden dit statuut al gebruikt om te intimideren en om gunsten te bekomen in de gevangenissen.

Indien hij terugkeert naar België moet men aandacht hebben voor zijn vermogen om dit statuut te gebruiken en voor zijn charisma om de jihadistische zaak te steunen.

Wat betreft zijn psychische problematiek: Informatie in ons bezit toont aan dat er persoonlijkheidsstoornissen zijn bij T.[...] N.[...] We vinden elementen van narcisisme, een behoefte aan bewondering en erkenning ook met betrekking tot zijn uiterlijk. Hij heeft een charismatische persoonlijkheid en dominante trekken alsook een neiging tot controle. Hij lijkt in het verleden de neiging gehad te hebben om defensief te worden als hij geen erkenning of bewondering kreeg van de persoon waarmee hij sprak. T.[...] N.[...] heeft zijn identiteit opgebouwd op zijn lidmaatschap bij Al Qaeda. De rol die hij in die context opgenomen heeft, heeft zijn nood aan erkenning en bewondering verminderd. Zijn persoonlijkheidskenmerken bepalen de behoefte om te overtuigen die hij onder andere tijdens zijn detentie heeft getoond (charismatisch, manipulatief) of de manier waarop hij reageert op mensen die het niet eens zijn met zijn uitspraken (dominant, defensief). In de jaren 1990 zou hij ook depressief geweest zijn en zelfmoordneigingen gehad hebben. Hij zou ook in het verleden een problematisch middelengebruik gehad hebben. We moeten er echter op wijzen dat we niet kunnen instaan voor de duurzaamheid van deze elementen bij betrokkene. We beschikken namelijk niet over gedetailleerde informatie die ons in staat stelt de evolutie van zijn geestelijke gezondheid te beoordelen sinds zijn verwijdering naar de Verenigde Staten. Op basis van verklaringen van zijn advocaten en open source informatie lijkt het erop dat de omstandigheden waarin hij sinds 2013 verblijft een negatieve invloed hebben op zijn geestelijke gezondheid.

Besluit: T.[...] N.[...] is gekend als jihadist met banden met Al Qaeda. Zijn ideologisch gedachtengoed en zijn actuele intenties zijn niet met precisie gekend. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat hij zijn engagement voor het islamitisch extremisme naast zich heeft gelegd. Het is waarschijnlijk dat hij binnenkort naar België komt om zijn administratieve rechten te laten gelden. Het perspectief dat betrokkene terugkomt zorgt voor een vrees voor zijn vermogen om de jihadistische zaak in België te steunen. Deze problematiek is in België erg veranderd sinds zijn eerste opsluiting in 2001 en sinds zijn uitzetting naar de Verenigde Staten in 2013. De vrees baseert zich onder andere op zijn bekendheid in de extremistische kringen, de sympathie die zijn parcours bij het meest kwetsbare publiek zou kunnen opwekken alsook het bestaan van een netwerk dat hij opgericht heeft voor en tijdens zijn detentie van 12 jaar in de Belgische gevangenissen en dat hij deels nog zou kunnen gebruiken. [...]

3. Nota van de Veiligheid van de Staat (VSSE10) dd 23.04.2025 met informatie van de FBI over betrokkens gedrag in de Amerikaanse gevangenis, informatie gedateerd van 12/08/2024.

Uit bovenstaande nota kunnen volgende elementen (vrije vertaling) vermeld worden:

Op 17 juli 2023 werd T.[...] overgedragen door de Amerikaanse Marshals (USMS) naar de Amerikaanse immigratiedienst (ICEERO), waar hij zal verblijven tot er een uitspraak komt in zijn immigratiehoorzitting. [...]

Tijdens zijn vasthouding door de USMS stond hij onder Speciale administratieve maatregelen (SAM), die verschillende beperkingen oplegt aan de vasthoudingsomstandigheden van een gevangene, waaronder het toezicht op post, telefoongesprekken en bezoeken, en het beperkt contact met de media. [...]

[...]

Het doel van dit document is om uw dienst informatie te geven over T.[...]’s tuchtdossier om aan te tonen dat hij nog steeds een gevaar vormt voor de Amerikaanse nationale veiligheid.

De hieronder vermeldde incidenten zijn samenvattingen en zijn een niet-exhaustieve lijst van incidenten van bedreigingen met geweld of extreem gedrag.

Op 13 juni 2018, tijdens een gemonitord telefoongesprek, heeft T.[...] aan A.[...] B.[...], zijn Belgische vrouw, aangegeven dat hij een vrouwelijke gevangene aan het radicaliseren was. T.[...] noemde de moslimnamen van alle personen die hij in de gevangenis geradicaliseerd had. Hij gaf vervolgens instructies aan B. om Engelse literatuur te vinden over de islam en dit door te sturen aan een gevangene. Hij vroeg B. vervolgens over de voortgang van de Facebook pagina die zij op zijn vraag aangemaakt had. T.[...] beval haar de Facebook pagina te gebruiken om een oproep te doen aan zijn volgelingen om hem te helpen zijn zoon te lokaliseren.

[...]

In juni 2018 schreef zijn echtgenote een brief waarin ze verwees naar “uitmuntendheid, inclusief bij het doden en slachten”. De brief werd geweigerd.

In november 2019 heeft T.[...] een brief geschreven aan de Amerikaanse president waarin hij A.[...] B.[...] A.[...]-B.[...] verheerlijkt heeft en waarin hij dreigde met een vergeldingsactie voor de dood van A.[...]-B.[...]. T.[...] beledigde President Trump en zei dat de mujahideen hem en zijn zoon gingen vinden en wenste hem “veel succes”. De brief werd geweigerd.

In maart 2021 heeft hij geprobeerd om de geweigerde brief van november 2019 te verzenden aan B.. De brief werd geweigerd.

Op 27 juni 2020 heeft T.[...] een gevangenismedewerker aangesproken en bedreigd, stellende “Ik ga je kidnappen van zodra ik kan”. [...]

Op 24 juli 2020 heeft T.[...] een gevangenismedewerker aangesproken stellende “Wij Al-Qa’ida zijn nog niet klaar met jullie. We zijn nog niet klaar met het Amerikaanse volk, en we zijn nog niet klaar met de Amerikaanse militairen. We zullen niet stoppen met wat we doen. We zullen blijven kidnappen, martelen en doden. We houden ervan jullie te horen smeken om jullie leven en jullie te zien wenen.”

Op 16 september 2020 heeft T.[...] een gevangenismedewerker aangesproken stellende “Ik zal voor je zorgen. Ik zal je vermoorden”.

Op of rond 19 maart 2021 werd een brief herlezen van T.[...] aan zijn echtgenote met informatie die gewelddadige handelingen uitlokte en aanmoedigde.

[...]

Gedurende zijn verblijf in de gevangenis heeft T.[...] een slechte institutionele aanpassing gehad en is hij trouw gebleven aan Al-Qaida en is hij blijven aantonen dat hij bereid was geweld te gebruiken. T.[...] heeft nooit zijn gewelddadige jihadistische ideologie verloochend en volgens de FBI, indien er geen monitoring

was in de gevangenis, zou T.[...] opnieuw contact opgenomen hebben met andere gewelddadige extremisten met het doel om geweld tegen de Verenigde Staten te steunen.

De FBI oordeelt dat T.[...] ook vaak in communicatie was met B.[...] S.[...] een Belg die veroordeeld is voor terrorisme, met een gevangenisstraf van 10 jaar in januari 2008 als leider van een terroristische organisatie die zelfmoordterroristen in België ronselde om naar Irak te gaan en aanslagen te plegen tegen Amerikanen en coalitietroepen. T.[...] heeft met B.[...] gecommuniceerd via zijn familie. Hij heeft in het bijzonder berichten verstuurd en gekregen via telefoons en brieven voornamelijk van zijn vrouw. [...]

Nota 4 : dreigingsevaluatie van het OCAD van 14.07.2025 waarin betrokkene beschouwd wordt als een Terrorismeveroordeelde met dreigingsniveau 2

Gelet op de elementen die aan het OCAD werden voorgelegd en rekening houdende met de methodologie en de valideringscriteria zoals gedefinieerd in de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" ("T.E.R"), wordt T.[...] N.[...] op dit ogenblik beschouwd als een Terrorisme Veroordeelde (TV) omdat hij veroordeeld werd voor een terroristisch misdrijf bedoeld in Boek II, Titel I ter van het Strafwetboek.

De dreiging die uitgaat van betrokkene wordt actueel ingeschaald als niveau 2 (gemiddeld).

T.[...] N.[...], van Tunesische nationaliteit, is een van de boegbeelden van de jihadistische beweging in België. Op 13 september 2001 wordt hij aangehouden in het kader van een poging tot aanslag met explosieven tegen de luchtmachtbasis van Kleine Brogel, ten voordele van Al Qaeda. Op 09 juni 2004 wordt hij veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf voor deze feiten door het Hof van beroep te Brussel. Nadat hij zijn volledige straf in België uitgezeten heeft en ondanks een beroep van zijn advocaten tegen zijn uitzetting naar de Verenigde Staten (procedure die uiteindelijk resulteerde in een veroordeling van de Belgische Staat door de Belgische en Europese rechtbanken), werd hij uitgeleverd aan de Amerikaanse autoriteiten in 2013 en onder strikt regime geplaatst in afwachting van zijn proces.

In juli 2023 werd N.[...] T.[...] door het Amerikaanse gerecht vrijgesproken van de feiten waarvoor hij beschuldigd werd, waaronder het voorbereiden van een aanslag tegen Amerikaanse militairen of het voorbereiden van een aanslag tegen de Amerikaanse ambassade in Parijs. Sindsdien zit hij vast in afwachting van zijn uitwijzing uit de Verenigde Staten. Betrokkene heeft geen recht op verblijf in België. Een terugkeer naar België zou eventueel kunnen plaatsvinden, gezien onder andere twee arresten van het Hof van Beroep (van 9 september 2022 en 30 januari 2025) de Belgische Staat verplichten betrokkene te repatriëren om zijn rechten uit te oefenen. Merk op dat op 29 juni 2009 Tunesië een uitleveringsverzoek overmaakt aan België gezien hij in Tunesië veroordeeld is tot een gevangenisstraf van 10 jaar voor deelname aan een terroristische organisatie. De informatie in ons bezit laat ons niet toe uitspraken te doen over de waarschijnlijkheid van terugkeer van betrokkene naar Tunesië. We hebben momenteel ook geen specifieke informatie over de terugkeer van betrokkene naar België. Het is echter mogelijk dat de Amerikaanse autoriteiten hem in de nabije toekomst per vliegtuig overdragen aan de Belgische autoriteiten.

Met betrekking tot de ideologie: T.[...] N.[...] heeft zich aangesloten bij het jihadisme sinds het midden van de jaren 1990.

Tussen 1989 en 2000 woonde hij in Duitsland in de regio Düsseldorf waar hij omging met een jihadistisch netwerk. In 2000 is hij naar Pakistan en Afghanistan vertrokken om de trainingskampen van de terroristische organisatie Al Qaeda te vervoegen en waar hij de leider B.[...] L.[...] O.[...] zou ontmoet hebben. Hij zou toen kandidaat geweest zijn om een zelfmoordaanslag te plegen in het kader van de "heilige oorlog" waartoe deze organisatie opgeroepen heeft. In België heeft hij de voorbereidingen voor het plegen van een aanslag tot een goed einde gebracht. Deze aanslag is kunnen vermeden worden dankzij de tussenkomst van veiligheidsdiensten en zijn arrestatie. Tijdens zijn detentie in België tussen 2001 en 2013 kwamen er vele signaleringen voor proselitisme. We hebben geen element ter onze beschikking dat wijst op een deradicalisering tijdens zijn detentie in de Verenigde Staten tussen 2013 en 2025. Zijn uitlevering naar de Verenigde Staten in een buitengerechtelijke context zou kunnen leiden tot grieven die zijn extremisme negatief beïnvloeden. We hebben geen concrete elementen die het ons mogelijk maken met precisie zijn huidige ideologie te evalueren.

Met betrekking tot de sociale context: T.[...] N.[...] was structureel geïntegreerd in een jihadistisch netwerk in België en in het buitenland voor zijn arrestatie in 2001. Hij was lid van de terroristische organisatie Al Qaeda en zou de stichtende leden van deze organisatie ontmoet hebben tijdens een reis naar Afghanistan

in 2000. In Tunesië wordt hem verweten deel uitgemaakt te hebben van een terroristische organisatie die de regering wou omverwerpen via gewelddadige acties en met de bedoeling een Islamitische staat op te richten. Gedurende zijn detentie in België bleef hij banden hebben met personen die deel uitmaakten van de jihadistische beweging. Momenteel zou hij nog in contact staan met een beperkt aantal mensen die goed gekend zijn in onze materie. Betrokkene heeft tijdens zijn gevangenschap een relatie gehad met B.[...] A.[...], gekend voor haar banden (waaronder familiale banden) in het jihadistische milieu en gekend voor haar militantisme voor het islamitisch extremisme. Zij hebben in 2013 stappen ondernomen om te huwen in de gevangenis. Deze relatie zou nog actueel zijn. Er moet ook opgemerkt worden dat betrokkene tijdens zijn detentie steun heeft gekregen van salafo-jihadistische en extreemlinkse netwerken. Hij zou trouwens van een deel onder hen momenteel nog steun krijgen.

Met betrekking tot de intentie: We hebben geen recente informatie die met precisie de actuele intenties van T.[...] N.[...] kunnen evalueren. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat betrokkene zijn extremistisch engagement achter zich gelaten heeft. Indien hij terugkomt naar België is het aangeraden om bijzonder waakzaam te zijn met betrekking tot zijn intenties om anderen te radicaliseren. Met betrekking tot acties en capaciteiten: T.[...] N.[...] werd gearresteerd op 13 september 2001 in het kader van een onderzoek naar de voorbereiding van een terroristische aanslag tegen de Belgische militaire basis van Kleine Brogel waar Amerikaanse militairen gestationeerd waren. De huiszoekingen, waaronder een huiszoeking op zijn domicilie, hebben het mogelijk gemaakt om explosieve voorlopers te vinden. Hij erkende tijdens zijn proces dat hij de intentie had om Amerikaanse soldaten te vermoorden in het kader van een zelfmoordactie met explosieven. Betrokkene zou door de leiders van Al Qaeda gestuurd zijn om operaties in Europa uit te voeren. Zijn naam wordt vermeld in andere dossiers van mislukte terroristische aanslagen waar hij verdacht werd om facilitator geweest te zijn. Tijdens zijn detentie in België wordt hij omschreven als een gevangene die zich bezighoudt met proselitisme en die alle mogelijke middelen ter zijn beschikking gebruikt om zijn medegevangenen te radicaliseren.

Zijn detentie werd gekenmerkt door vele disciplinaire incidenten, waaronder voornamelijk bedreigingen en pogingen tot het intimideren van het gevangenispersoneel. Hij werd hiervoor zelfs veroordeeld op 16 april 2007 voor bedreigingen door het Hof van Beroep te Luik tot 6 maanden gevangenis in wettelijke recidive. Hij was ook betrokken in twee ontsnappingspogingen. Volgens zijn advocaten, die zich baseren op een medisch rapport van 2023, zou hij fysiek en mentaal verzwakt zijn onder andere omwille van zijn detentie onder strik regime sinds zijn uitwijzing naar de Verenigde Staten in 2013. Dit element zou zijn huidige gevaar verminderen. We moeten echter opmerken dat betrokkene een bepaalde bekendheid heeft in jihadistische milieus als "strijder van Al Qaeda". Hij heeft in het verleden dit statuut al gebruikt om te intimideren en om gunsten te bekomen in de gevangenissen.

Indien hij terugkeert naar België moet men aandacht hebben voor zijn vermogen om dit statuut te gebruiken en voor zijn charisma om de jihadistische zaak te steunen.

Wat betreft zijn psychische problematiek: Informatie in ons bezit toont aan dat er persoonlijkheidsstoornissen zijn bij T.[...] N.[...] We vinden elementen van narcisisme, een behoefte aan bewondering en erkenning ook met betrekking tot zijn uiterlijk. Hij heeft een charismatische persoonlijkheid en dominante trekken alsook een neiging tot controle. Hij lijkt in het verleden de neiging gehad te hebben om defensief te worden als hij geen erkenning of bewondering kreeg van de persoon waarmee hij sprak. T.[...] N.[...] heeft zijn identiteit opgebouwd op zijn lidmaatschap bij Al Qaeda. De rol die hij in die context opgenomen heeft, heeft zijn nood aan erkenning en bewondering verminderd. Zijn persoonlijkheidskenmerken bepalen de behoefte om te overtuigen die hij onder andere tijdens zijn detentie heeft getoond (charismatisch, manipulatief) of de manier waarop hij reageert op mensen die het niet eens zijn met zijn uitspraken (dominant, defensief). In de jaren 1990 zou hij ook depressief geweest zijn en zelfmoordneigingen gehad hebben. Hij zou ook in het verleden een problematisch middelengebruik gehad hebben. We moeten er echter op wijzen dat we niet kunnen instaan voor de duurzaamheid van deze elementen bij betrokkene. We beschikken namelijk niet over gedetailleerde informatie die ons in staat stelt de evolutie van zijn geestelijke gezondheid te beoordelen sinds zijn verwijdering naar de Verenigde Staten. Op basis van verklaringen van zijn advocaten en open source informatie lijkt het erop dat de omstandigheden waarin hij sinds 2013 verblijft een negatieve invloed hebben op zijn geestelijke gezondheid.

Besluit: T.[...] N.[...] is gekend als jihadist met banden met Al Qaeda. Zijn ideologisch gedachtengoed en zijn actuele intenties zijn niet met precisie gekend. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat hij zijn engagement voor het islamitisch extremisme naast zich heeft gelegd. Het is waarschijnlijk dat hij binnenkort naar België komt om zijn administratieve rechten te laten gelden. Het perspectief dat betrokkene terugkomt zorgt voor een vrees voor zijn vermogen om de jihadistische zaak in België te steunen. Deze problematiek is in België erg veranderd sinds zijn eerste opsluiting in 2001 en sinds zijn uitzetting naar de Verenigde Staten in 2013. Deze vrees baseert zich onder andere op zijn bekendheid in

de extremistische kringen, de sympathie die zijn parcours bij het meest kwetsbare publiek zou kunnen opwekken alsook het bestaan van een netwerk dat hij opgericht heeft voor en tijdens zijn detentie van 12 jaar in de Belgische gevangenissen en dat hij deels nog zou kunnen gebruiken. [...]

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u door Frankrijk ([...]) ter fine van weigering van toegang gesignaleerd werd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, omdat uw aanwezigheid een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Frankrijk heeft u geseind voor terrorisme, salafistische strekking.

In uw brief van 20.06.2025, ontvangen via FOD Buitenlandse Zaken op 08.07.2025, vermeldt u dat u geen geweld gebruikt heeft.

Bovenstaande elementen tonen echter het tegendeel aan gezien u in België gearresteerd werd voor een voorbereiding van een aanslag tegen de militaire basis van Kleine Brogel, gezien u zelf verklaarde tijdens uw proces in België dat u de intentie had om Amerikaanse soldaten te vermoorden in het kader van een zelfmoordactie met explosieven. Uw detentie werd gekenmerkt door vele disciplinaire incidenten, waaronder voornamelijk bedreigingen en pogingen tot het intimideren van het gevangenispersoneel. U werd hiervoor zelfs veroordeeld op 16 april 2007 door het Hof van Beroep te Luik tot 6 maanden gevangenis in wettelijke recidive. U was daarnaast ook betrokken in twee ontsnappingspogingen. Ook gedurende uw verblijf in de gevangenis in Amerika bent u blijven aantonen dat u bereid was geweld te gebruiken. Er kan dus geen rekening gehouden worden met uw beweringen.

Gezien de bovenstaande elementen kan gesteld worden dat uw aanwezigheid in België zowel een indirect als direct gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid. U werd reeds verschillende keren veroordeeld in België en uit deze veroordelingen blijkt dat u een paramilitaire opleiding gevolgd heeft in Afghanistan, alsook een opleiding in het omgaan met explosieven, dat u een terroristische aanslag heeft willen plegen in België, dat u gebruik heeft gemaakt van valse of vervalste documenten en dat u mondeling en schriftelijk verschillende personen bedreigd heeft.

Uit de bovenstaande elementen kan verder geconcludeerd worden dat u nog steeds een extremistisch gedachtegoed aangaat en dat u nog steeds contacten heeft in het radicale, extremistische en terroristische milieu. Uw imago, uw proselitisme, uw vermogen om invloed uit te oefenen op anderen en uw vermogen om middelen te verwerven die nodig zijn om uw terroristische ambities uit te voeren, tonen aan dat uw aanwezigheid in België een gevaar kan vormen voor de Belgische samenleving en nationale veiligheid.

Daarnaast zegt het OCAD ook expliciet dat u een dreiging vormt voor de Belgische samenleving en evalueert uw dreiging op niveau 2 (gemiddeld).

De Dienst vreemdelingenzaken is van oordeel dat u, gelet op uw gedrag voor en tijdens uw opsluiting alsook uw ideologie, het feit dat u uzelf nooit in vraag heeft gesteld, gelet op uw entourage en gelet op de recente dreigingsevaluatie van het OCAD, nog steeds een gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat u door uw gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Uit het administratief dossier zijn er verschillende elementen die aantonen dat er een risico op onderduiken is. In eerste instantie dient verwezen te worden naar het vonnis van 30.09.2003 dat vermeldt dat u een paramilitaire opleiding gevolgd heeft in Afghanistan.

Verder blijkt uit het administratief dossier dat u lid bent van Al Qaeda, dat u tijdens uw vorig verblijf in België twee keer een asielaanvraag ingediend heeft omdat u niet terug wou naar uw land van herkomst, dat het Belgische gevangeniswezen u tot 4keer een voorlopige invrijheidstelling geweigerd heeft waaronder de laatste keer met de motivering dat er een risico op onderduiken was alsook een risico op gevaar, en dat u tot twee keer een ontsnappingspoging heeft ondernomen toen u in de Belgische gevangenis zat.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde en de nationale veiligheid.

U bent reeds in het verleden veroordeeld geweest voor verschillende feiten:

- Op 13.09.2001 wordt u onder aanhoudingsmandaat geplaatst voor bendevoorming, brandstichting of opzettelijke ontploffing van gebouwen met vermoedelijk menselijke aanwezigheid en voor het ongeoorloofde bezit van oorlogsvuurwapens. Op 14.09.2001 wordt u opgesloten in de gevangenis.

U wordt op 30.09.2003 veroordeeld voor deze feiten tot een gevangenisstraf van 10 jaar door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Deze veroordeling wordt in beroep bevestigd door het Hof van beroep te Brussel op 09.06.2004. In dit vonnis wordt ook verwezen naar het feit dat u het personeel van de gevangenis van Vorst bedreigd heeft en dat u de muren van uw cel in deze gevangenis beschadigd heeft.

- Op 31.01.2005 veroordeelt de Rechtbank van eerste aanleg van Brussel u voor valsheid in authentieke en openbare documenten met de bedrieglijke bedoeling om de ware identiteit van uw telefooncorrespondenten voor derden te verbergen en aldus de machtigingen die u door de gerechtelijke en penitentiaire autoriteiten waren verleend, te overschrijden en deze autoriteiten te misleiden, door verschillende documenten op te stellen of te laten opstellen (waaronder een apostille van een onderzoeksrechter met verschillende valse vermeldingen, in dit geval een telefoonnummer dat aan uw advocaat werd toegekend terwijl dit nummer toebehoorde aan een andere persoon met name aan een journalist van de RTBF). Hoewel de tenlastelegging gegrond werd verklaard door de Rechtbank, werd verwezen naar de strafmaat die het Hof van beroep van Brussel op 09.06.2004 had opgelegd.

- Op 18.12.2006 wordt u veroordeeld tot 6 maanden gevangenisstraf door de Correctionele rechtbank van Luik voor mondelinge bedreigingen met bevel of onder voorwaarde in een staat van wettelijke recidive, tegen het personeel van de gevangenis van Lantin. Het Hof van beroep van Luik bevestigde uw veroordeling op 16.04.2007.

Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat uw gedrag tijdens uw verblijf in België een gevaar vormde voor de openbare orde en nationale veiligheid.

- Het vonnis van 30.09.2003 vermeldt dat u een paramilitaire opleiding gevolgd heeft in Afghanistan, alsook een opleiding in het omgaan met explosieven. Het vonnis vermeldt dat u in staat was om mensen te verzamelen die u zouden volgen en steunen in uw plan om een terroristische aanslag te plegen en organiseren. U bent ook in staat om u te bewapenen (machinepistool), om grote hoeveelheden chemicaliën te verkrijgen voor de vervaardiging van explosieven, om valse documenten te bemachtigen alsook grote sommen geld om uw doel te bereiken. Dit vonnis vermeldt ook dat u nooit bent afgestapt van uw voornemen om een aanslag te plegen. Dit vonnis vermeldt verder dat u nog lang niet veranderd bent, ondanks de tijd die verstreken is sinds uw arrestatie. U zweert, op moment van het vonnis, uw project tot aanslag niet af en u bekritiseert uw gedrag slechts oppervlakkig. Het vonnis beschrijft u als een onvolwassen fanaticus die totaal onvoorspelbaar is omdat u enkel gehoor geeft aan de bijna ziekelijke drang om over u te praten, om uw buitensporig ego te bevredigen. De rechtbank acht hem nog steeds in staat schade te veroorzaken.

- Het vonnis van het Hof van beroep te Brussel van 09.06.2004 vermeldt dat u contacten had met andere gekende terroristen, zoals R.[...] R.[...] die gearresteerd werd in Boston en die van plan was om een vliegtuig in de lucht te laten ontploffen met behulp van explosieven die hij in zijn schoenen verstopt had. Ook het Hof van beroep vermeldt dat er geen verandering was in uw gedrag en dat u de feiten helemaal niet ontkent. Het Hof verwijst verder naar het psychiatrisch onderzoek van dokter [...] die uw persoonlijkheid toen beschreef als een gevaarlijke, hysterische, dominante en manipulatieve persoonlijkheid.

- Ook het vonnis van 31.01.2005 maakt melding van uw gevaarlijke, hysterische, dominante en manipulatieve persoonlijkheid.

- Op 22.11.2005 werd er op uw vraag tot opschorting van de straf een negatief advies gegeven naar aanleiding van uw negatief gedrag in de gevangenis. Het rapport van 28.10.2005 waarop het advies van 22.11.2005 zich baseert, vermeldt: « De façon générale, son comportement a été qualifié d'inquiétant par les diverses prisons par lesquelles il a transité. [...] Il a proféré des menaces tant verbales qu'écrites à l'encontre de diverses personnes. Il se montre hargneux, tient des propos menaçants et injurieux. » (vrije vertaling : zijn gedrag werd door de verschillende gevangenissen waar hij gezeten heeft, beschreven als verontrustend. [...] Hij heeft zowel mondelinge als schriftelijke bedreigingen geuit tegenover verschillende personen. Hij komt agressief over en maakt bedreigende en beledigende opmerkingen. ».

- Op 20.10.2006 had u de intentie, in de gevangenis van Andenne, om twee bewakers aan te vallen op het moment dat uw celdeur openging en om samen met andere gevangenen de controle over te nemen van de vleugel waar u zich toen bevond.

Toen u op 10.11.2006 hiervoor gehoord werd, gaf u de feiten toe maar nuanceerde u dit door te stellen dat u niet de intentie had geweld te gebruiken maar enkel "morele druk" wou uitoefenen. U wou chaos creëren en wou niet dat de aanwezige agenten fysiek letsel zouden oplopen.

Ten slotte dient ook verwezen te worden naar vier recente nota's, opgesteld door het OCAD11 en door de Veiligheid van de Staat, die aantonen dat u actueel nog steeds een gevaar vormt voor de nationale veiligheid en de Belgische samenleving (opmerking het betreft hier een vrije vertaling):

Nota 1: dreigingsevaluatie van het OCAD dd 18.03.2025, ondertekend op 11.04.2025, met betrekking tot uw mogelijke terugkomst naar België op 17.04.2025.

Contextuele elementen

De Amerikaanse overheden hebben de Belgische overheden verwittigd dat een trans-Atlantische vlucht gecharterd wordt om N.[...] T.[...] over te brengen naar België op 17 april.

Retroacten:

Op 09 juni 2004 werd N.[...] T.[...], van Tunesische nationaliteit, veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf door de Belgische rechtbanken in het kader van een poging tot aanslag met explosieven tegen de luchtmachtbasis van Kleine Brogel, ten voordele van Al Qaeda. Nadat hij zijn volledige straf in België uitgezeten heeft en ondanks een beroep van zijn advocaten tegen zijn uitzetting naar de Verenigde Staten (procedure die uiteindelijk resulteerde in een veroordeling van de Belgische Staat door de Belgische en Europese rechtbanken), werd hij uitgeleverd aan de Amerikaanse autoriteiten in 2013 en onder strikt regime geplaatst in afwachting van zijn proces.

In juli 2023 werd N.[...] T.[...] door het Amerikaanse gerecht vrijgesproken van de feiten waarvoor hij beschuldigd werd, waaronder het voorbereiden van een aanslag tegen Amerikaanse militairen of het voorbereiden van een aanslag tegen de Amerikaanse ambassade in Parijs. Het Amerikaanse departement van Justitie zal ook andere lopende strafbare feiten hebben afgewezen (zoals het verstrekken van materiële steun en middelen aan een buitenlandse terroristische organisatie – in dit geval Al Qaeda).

Huidige situatie:

Gezien deze vrijspraak en gezien hij geen documenten heeft die het mogelijk maken voor hem om legaal in de Verenigde Staten te verblijven, blijft hij vastzitten in afwachting van een beslissing van de Amerikaanse autoriteiten die bevoegd zijn voor migratie en die het land bestemming moeten vastleggen waarnaar hij zal vertrekken eens hij in vrijheid gesteld wordt ("removal procedure").

3 scenario's zijn mogelijk:

- Een uitlevering naar Tunesië
- Een terugkeer naar België (door onder andere de verplichting om hem een laissez-passer af te leveren, hem toegang te verlenen tot het grondgebied en een verblijfsduur die voldoende is om zijn rechten te doen gelden (arrest van het Hof van beroep van Brussel dd 12/09/2022) of
- Een verblijfsrecht in de Verenigde Staten (hij zou er gepoogd hebben te huwen)

Terugkeer van N.[...] T.[...] naar België:

Gezien de wil van de Amerikaanse autoriteiten om N.[...] T.[...] naar België te brengen, is het niet onredelijk te denken dat dit evenement op een of andere manier gemediatiseerd zal worden. Dit was namelijk ook het geval tijdens zijn proces in de Verenigde Staten in 2023.

De Belgische overheden moeten nog beslissen over de manier waarop ze aan deze unilaterale beslissing van de Amerikaanse overheden zullen antwoorden. Verschillende pistes worden bekeken.

Wettelijk statuut van N.[...] T.[...] in België

N.[...] T.[...] heeft geen geldige verblijfstitel in België. In het verleden werd een asielaanvraag verworpen. Tunesië heeft een uitleveringsverzoek ingediend ten gevolge van zijn veroordeling bij verstek door een militaire rechtbank in Tunis tot twee gevangenisstraffen van 10 jaar (deelname aan een terroristische organisatie in het buitenland en propaganda). België heeft deze vraag tot uitlevering niet uitgevoerd (MB 23/11/2011).

Indien hij zich opnieuw zou bevinden op het Belgische grondgebied, waar hij al zijn straffen waarvoor hij veroordeeld werd heeft uitgezeten, zal N.[...] T.[...] waarschijnlijk in eerste instantie zijn permanent verblijf in Europa willen verzekeren. Zoals hij reeds verschillende keren gedurende 20 jaar tijd geprobeerd heeft, is een nieuwe poging tot wettelijk huwelijk met een Belgische onderdane niet uitgesloten.

Het is ook niet uitgesloten dat hij een nieuwe asielaanvraag indient die het hem mogelijk maakt om een eventuele uitwijzing naar Tunesië te vertragen.

Familiale toestand

Hij verklaart religieus gehuwd te zijn met A.[...] B.[...] ([...]/1971).

Hij is officieel gescheiden van een Duitse vrouw waarmee hij een zoon heeft. Hij is tevens vader van een ander kind die hij heeft uit een vorig religieus huwelijk met een Franse onderdane. Noch zijn vorige partners noch zijn kinderen wensen hem te ontmoeten.

Analyse van de dreiging

A) Analyse van de capaciteit

N.[...] T.[...] heeft de laatste 25 jaar achter de tralies doorgebracht, waaronder 16 jaar in strikt regime. Zowel zijn geestelijke als lichamelijke toestand zijn aangetast. Volgens open sources van 2023, die de advocaten van N.[...] T.[...] citeren tijdens zijn proces in de Verenigde Staten, “ zou hij diabetes hebben en zweren ontwikkeld hebben] ...[zijn ledematen beginnen op te zwellen en hij stoot zijn hoofd tegen de muren”.

Zijn detentie in België (2001-2013) werd gekenmerkt door tal van veiligheidsincidenten:

Hij werd genoemd in verschillende ontsnappingsplannen die door hemzelf of medegevangenen waren voorbereid, of die waren voorbereid door externe personen uit extremistische en/of criminele kringen.

Hij uitte talrijke bedreigingen aan het adres van de Belgische Staat, vertegenwoordigers van de instellingen of medegevangenen.

Sommige van deze bedreigingen werden geuit in het kader van zijn uitlevering aan de Verenigde Staten, maar anderen waren meer specifiek gericht tegen het Openbaar Ministerie en mensen die in gevangenisinstellingen werken (“hij uitte doodsbedreigingen tegen een bepaalde agent en zijn familie”). Bovendien creëert hij vaak een klimaat van morele druk en terreur binnen deze instellingen (“hij vermenigvuldigt incidenten die steeds ernstiger worden”).

Hij wordt vaak afgeschilderd als een charismatisch persoon die een bepaalde impact heeft op mensen rondom hem (“T.[...] probeert voordeel te halen uit zijn reputatie en ‘bekendheid’ om bepaalde rechten te verkrijgen”). Verschillende voorbeelden gedurende zijn detentie tonen zijn vermogen om medegevangenen te beïnvloeden, van wie sommigen ongunstig gekend zijn of zullen worden bij onze partnerdiensten.

De feiten waarvoor hij in 2003 werd veroordeeld, toonden aan dat hij de nodige middelen kon werven om zijn terroristische ambities uit te voeren.

In 2012 en 2013 werd hem 4 keer een voorlopige invrijheidstelling geweigerd, de laatste keer omdat er een risico op onderduiken en gevaar was.

Zijn detentie in de Verenigde Staten (2013 – 2025):

Uit verkregen informatie met betrekking tot zijn detentiejaren in de Verenigde Staten, voorafgaand aan het strafproces en in afwachting van de beslissing van de administratieve autoriteiten over zijn uitzetting uit de Verenigde Staten, blijkt dat zijn houding niet veranderd is.

Extremistisch netwerk rond zijn persoon:

Vrijwillig of onvrijwillig heeft N.[...] T.[...] gedurende de jaren heen een extremistisch en/of crimineel netwerk rond zich opgebouwd.

Naast de contacten die hij had of nog heeft met bepaalde personen die negatief gekend zijn in de documentatie van het OCAD (die hij gekend heeft in de gevangenis of elders), heeft N.[...] T.[...] tevens een bepaald aura in de extremistische en terroristische kringen. Een aura dat sommigen (of hemzelf) zou kunnen aanmoedigen om bijvoorbeeld de rol van ideoloog, trainer of recruiter op zich te nemen.

Ook de rol van zijn religieuze echtgenote, A.[...] B.[...] ([...]/1971) in de contacten met N.[...] T.[...] is primordiaal. Zij heeft hem altijd gesteund en is altijd in contact gebleven met hem, tot op de dag van vandaag.

A.[...] B.[...] komt van een familie die gekend is voor haar radicaliteit en zij zou uitgekozen zijn om N.[...] T.[...] te huwen (bijvoorbeeld L.[...] B.[...], de zus van A.[...] B.[...], is de echtgenote van R.[...] B.[...], onder statuut in de Gemeenschappelijke Gegevensbank (GGB) omdat hij Al Shabaab vervoegd heeft in Somalië). Na de echtscheiding van haar vorige echtgenoot, heeft zij N.[...] T.[...] religieus gehuwd in de gevangenis van Lantin, met M.[...] E.[...] A.[...] en M.[...] T.[...] als getuigen. De voorbereidingen van een nakend burgerlijk huwelijk werden opgeschorpt in 2012 gezien hij van gevangenis veranderd is.

Na navraag bij onze partners, blijkt dat er nog steeds bepaalde personen die negatief gekend zijn in onze documenten, (indirecte) contacten hebben met N.[...] T.[...] of die nog interesse hebben in zijn persoon.

Ondanks het bestaan van een netwerk van geradicaliseerde personen, van jihadisten of personen uit het extreem-linkse milieu die N.[...] T.[...] steunden of steunen, moet er opgemerkt worden dat er geen enkel belangrijk feit gebeurd is tijdens zijn uitlevering naar de Verenigde Staten noch tijdens zijn proces in de Verenigde Staten in 2023 (dat eindigde met een vrijspraak), en dit terwijl er wel een vrees kon zijn van een verhoging van de terroristische/extremistische dreiging in België op dat moment.

Naar aanleiding van deze analyse, achten we de capaciteit van N.[...] T.[...] als GEMIDDELD.

b) Analyse van de intentie

Tijdens zijn detentie in België lijkt het erop dat hij zichzelf niet in vraag gesteld heeft over de feiten die geleid hebben tot zijn veroordeling. Hij bleef zich bezighouden met activiteiten van proselitisme en deelde zijn extremistische doelstellingen met zijn medegevangenen of met personen buiten de gevangenis. Het lijkt er ook op dat hij de reputatie van "Al-Qaida strijder", verworven gedurende zijn extremistische/terroristische parcours, gebruikt heeft om gunsten te bekomen in de verschillende gevangnissen waar hij werd vastgehouden.

Sinds zijn uitlevering naar de Verenigde Staten heeft het OCAD maar weinig informatie gekregen over zijn gemoedstoestand en over de motivaties van N.[...] T.[...] op vlak van extremisme en terrorisme.

Er moet opgemerkt worden dat de voornaamste jihadistische dreiging in België gelinkt is aan Islamitische Staat en haar online propaganda. De propaganda van Al Qaida heeft minder impact in België. Geen enkele recente publicatie van Al Qaida maakt een verwijzing naar N.[...] T.[...].

Zoals reeds vermeld, mag er niet voorbijgegaan worden aan de impact van 25 jaar detentie op de geestelijke gezondheid van N.[...] T.[...] Deze psychische toestand is echter moeilijk te evalueren zonder een nauwkeuriger beeld te hebben van de stressfactoren waarmee hij te maken kreeg gedurende zijn detentie, van de reacties op deze stressfactoren en de psychologische gevolgen die daaruit kunnen voortvloeien.

Tijdens zijn proces in België had een college van psychiaters besloten dat N.[...] T.[...] een uitstekende manipulator is.

Recente informatie over zijn geestelijke toestand is afkomstig uit de verklaringen van zijn advocaten en uit een recent medisch rapport.

Zijn advocaten benadrukken ook de psychische problemen van hun cliënt: "Hij kan niet meer normaal denken. Hij is altijd alleen met zijn gedachten, die niet vrolijk zijn en in cirkels rondgaan. Hij is paranoïde geworden." De advocaten ondersteunen hun beschrijving door te verwijzen naar een rapport van 03 februari 2023 van een Amerikaanse dokter die verklaart "M.[...] T.[...] heeft een aantal medische problemen die verergerd worden door stress... slaapgebrek, gebrek aan beweging, vitamine D tekort, obesitas, hypertensie". Dit rapport omschrijft de gevangene tevens als "angstig, depressief en met tekenen van psychose".

We hebben geen informatie die actueel aantoont dat er een extremistische / terroristische intentie uitgaat van N.[...] T.[...] om op een of andere manier tot actie over te gaan in België.

Naar aanleiding van deze analyse, achten we de intentie van N.[...] T.[...] als GEMIDDELD.

Het bijzondere profiel van betrokkene die niet afgestapt is van zijn extremistische idealen, de entourage waarmee hij zou kunnen omgaan op Belgische grond en het potentiële gebruik van zijn imago door bepaalde extremistische bewegingen blijven problematisch.

Het OCAD beschikt momenteel niet over informatie die aantoont dat N.[...] T.[...] extremistische of terroristische projecten heeft in België. Er is ook geen informatie dat zijn entourage of extremistische netwerken die gebruik zouden kunnen maken van de berichtgeving in de media rond zijn terugkeer in België, de wil zouden hebben om de Belgische Staat aan te vallen of geweldacties te plegen. Dit sluit niet uit dat zijn aura nog bepaalde extremistische of jihadistische kringen kan laten bijeenkomen. Men kan zich echter terecht afvragen of zijn profiel nog beantwoordt aan de actuele dreiging van het jihadistisch terrorisme in België, waar het in de meest recente dossiers eerder om online geradicaliseerde jongeren gaat.

Het is echter nodig om bijzondere aandacht te besteden aan het parcours van N.[...] T.[...] in België die tot een actualisering van deze evaluatie kan brengen.

In functie van de analyses van de capaciteit en intentie, en gezien de voorgaande opmerkingen, evalueren we het dreigingsniveau van de mogelijke terugkeer van N.[...] T.[...] in België op niveau 2 (GEMIDDELD).

Nota 2 : dreigingsevaluatie van het OCAD van 17.04.2025 waarin betrokkene beschouwd wordt als een Terrorismeveroordeelde met dreigingsniveau 2

Gelet op de elementen die aan het OCAD werden voorgelegd en rekening houdende met de methodologie en de valideringscriteria zoals gedefinieerd in de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" ("T.E.R"), wordt T.[...] N.[...] op dit ogenblik beschouwd als een Terrorisme Veroordeelde (TV) omdat hij veroordeeld werd voor een terroristisch misdrijf bedoeld in Boek II, Titel I ter van het Strafwetboek.

De dreiging die uitgaat van betrokkene wordt actueel ingeschaald als niveau 2 (gemiddeld).

T.[...] N.[...], van Tunesische nationaliteit, is een van de boegbeelden van de jihadistische beweging in België. Op 13 september 2001 wordt hij aangehouden in het kader van een poging tot aanslag met explosieven tegen de luchtmachtbasis van Kleine Brogel, ten voordele van Al Qaeda. Op 09 juni 2004 wordt hij veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf voor deze feiten door het Hof van beroep te Brussel. Nadat hij zijn volledige straf in België uitgezeten heeft en ondanks een beroep van zijn advocaten tegen zijn uitzetting naar de Verenigde Staten (procedure die uiteindelijk resulteerde in een veroordeling van de Belgische Staat door de Belgische en Europese rechtbanken), werd hij uitgeleverd aan de Amerikaanse autoriteiten in 2013 en onder strikt regime geplaatst in afwachting van zijn proces.

In juli 2023 werd N.[...] T.[...] door het Amerikaanse gerecht vrijgesproken van de feiten waarvoor hij beschuldigd werd, waaronder het voorbereiden van een aanslag tegen Amerikaanse militairen of het voorbereiden van een aanslag tegen de Amerikaanse ambassade in Parijs. Sindsdien zit hij vast in afwachting van zijn uitwijzing uit de Verenigde Staten.

Betrokkene heeft geen recht op verblijf in België. Hij maakt het voorwerp uit van een uitleveringsverzoek van Tunesië gezien hij daar veroordeeld is tot twee gevangenisstraffen van 10 jaar voor deelname aan een terroristische organisatie. Een terugkeer naar België zou eventueel kunnen plaatsvinden, gezien onder andere twee arresten van het Hof van Beroep (van 9 september 2022 en 30 januari 2025) de Belgische Staat verplichten betrokkene te repatriëren om zijn rechten uit te oefenen. Volgens informatie in ons bezit zullen de Amerikaanse autoriteiten hem overbrengen op 17 april 2025.

Met betrekking tot de ideologie: T.[...] N.[...] heeft zich aangesloten bij het jihadisme sinds het midden van de jaren 1990.

Tussen 1989 en 2000 woonde hij in Duitsland in de regio Düsseldorf waar hij omging met een jihadistisch netwerk. In 2000 is hij naar Pakistan en Afghanistan vertrokken om de trainingskampen van de terroristische organisatie Al Qaeda te vervoegen en waar hij de leider B.[...] L.[...] O.[...] zou ontmoet hebben. Hij zou toen kandidaat geweest zijn om een zelfmoordaanslag te plegen in het kader van de "heilige oorlog" waartoe deze organisatie opgeroepen heeft. In België heeft hij de voorbereidingen voor het plegen van een aanslag tot een goed einde gebracht. Deze aanslag is kunnen vermeden worden dankzij de tussenkomst van veiligheidsdiensten en zijn arrestatie. Tijdens zijn detentie in België tussen 2001 en 2013 kwamen er vele signaleringen voor proselitisme. We hebben geen element ter onze beschikking dat wijst op een deradicalisering tijdens zijn detentie in de Verenigde Staten tussen 2013 en 2025. Zijn uitlevering naar de Verenigde Staten in een buitengerechtelijke context zou kunnen leiden tot grieven die zijn extremisme negatief beïnvloeden. We hebben geen concrete elementen die het ons mogelijk maken met precisie zijn huidige ideologie te evalueren.

Met betrekking tot de sociale context: T.[...] N.[...] was structureel geïntegreerd in een jihadistisch netwerk in België en in het buitenland voor zijn arrestatie in 2001. Hij was lid van de terroristische organisatie Al Qaeda en zou de stichtende leden van deze organisatie ontmoet hebben tijdens een reis naar Afghanistan in 2000. In Tunesië wordt hem verweten deel uit te maken van een terroristische organisatie die de regering wou omverwerpen via gewelddadige acties en met de bedoeling een Islamitische staat op te richten. Gedurende zijn detentie in België bleef hij banden hebben met personen die deel uitmaakten van de jihadistische beweging. Momenteel zou hij nog in contact staan met een beperkt aantal mensen die goed gekend zijn in onze materie. Betrokkene heeft tijdens zijn gevangenschap een relatie gehad met B.[...] A.[...], gekend voor haar banden (waaronder familiale banden) in het jihadistische milieu en gekend voor haar militantisme voor het islamitisch extremisme. Zij hebben in 2013 stappen ondernomen om te huwen in de gevangenis. Deze relatie zou nog actueel zijn. Er moet ook opgemerkt worden dat betrokkene tijdens zijn detentie steun heeft gekregen van salafo-jihadistische en extreemlinkse netwerken. Hij zou trouwens nog van een deel onder hen momenteel nog steun krijgen.

Met betrekking tot de intentie: We hebben geen recente informatie die met precisie de actuele intenties van T.[...] N.[...] kunnen evalueren. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat betrokkene zijn extremistisch engagement achter zich gelaten heeft. Indien hij terugkomt naar België is het aangeraden om bijzonder waakzaam te zijn met betrekking tot zijn intenties om anderen te radicaliseren.

Met betrekking tot acties en capaciteiten: T.[...] N.[...] werd gearresteerd op 13 september 2001 in het kader van een onderzoek naar de voorbereiding van een terroristische aanslag tegen de Belgische militaire basis van Kleine Brogel waar Amerikaanse militairen gestationeerd waren. De huiszoekingen, waaronder een huiszoeking op zijn domicilie, hebben het mogelijk gemaakt om explosieve voorlopers te vinden. Hij erkende tijdens zijn proces dat hij de intentie had om Amerikaanse soldaten te vermoorden in het kader van een zelfmoordactie met explosieven. Betrokkene zou door de leiders van Al Qaeda gestuurd zijn om operaties in Europa uit te voeren. Zijn naam wordt vermeld in andere dossiers van mislukte terroristische aanslagen waar hij verdacht werd om facilitator geweest te zijn. Tijdens zijn detentie in België wordt hij omschreven als een gevangene die zich bezighoudt met proselitisme en die alle mogelijke middelen ter zijn beschikking gebruikt om zijn medegevangenen te radicaliseren.

Zijn detentie werd gekenmerkt door vele disciplinaire incidenten, waaronder voornamelijk bedreigingen en pogingen tot het intimideren van het gevangenispersoneel. Hij werd hiervoor zelfs veroordeeld op 16 april 2007 voor bedreigingen door het Hof van Beroep te Luik tot 6 maanden gevangenis in wettelijke recidive. Hij was ook betrokken in twee ontsnappingspogingen. Volgens zijn advocaten, die zich baseren op een medisch rapport van 2023, zou hij fysiek en mentaal verzwakt zijn onder andere omwille van zijn detentie onder strik regime sinds zijn uitwijzing naar de Verenigde Staten in 2013. Dit element zou zijn huidige gevaar verminderen. We moeten echter opmerken dat betrokkene een bepaalde bekendheid heeft in jihadistische milieus als "strijder van Al Qaeda". Hij heeft in het verleden dit statuut al gebruikt om te intimideren en om gunsten te bekomen in de gevangnissen.

Indien hij terugkeert naar België moet men aandacht hebben voor zijn vermogen om dit statuut te gebruiken en voor zijn charisma om de jihadistische zaak te steunen.

Wat betreft zijn psychische problematiek: Informatie in ons bezit toont aan dat er persoonlijkheidsstoornissen zijn bij T.[...] N.[...] We vinden elementen van narcisisme, een behoefte aan bewondering en erkenning ook met betrekking tot zijn uiterlijk. Hij heeft een charismatische persoonlijkheid en dominante trekken alsook een neiging tot controle. Hij lijkt in het verleden de neiging gehad te hebben om defensief te worden als hij geen erkenning of bewondering kreeg van de persoon waarmee hij sprak. T.[...] N.[...] heeft zijn identiteit opgebouwd op zijn lidmaatschap bij Al Qaeda. De rol die hij in die context opgenomen heeft, heeft zijn nood aan erkenning en bewondering verminderd. Zijn persoonlijkheidskenmerken bepalen de behoefte om te overtuigen die hij onder andere tijdens zijn detentie heeft getoond (charismatisch, manipulatief) of de manier waarop hij reageert op mensen die het niet eens zijn met zijn uitspraken (dominant, defensief). In de jaren 1990 zou hij ook depressief geweest zijn en zelfmoordneigingen gehad hebben. Hij zou ook in het verleden een problematisch middelengebruik gehad hebben. We moeten er echter op wijzen dat we niet kunnen instaan voor de duurzaamheid van deze elementen bij betrokkene. We beschikken namelijk niet over gedetailleerde informatie die ons in staat stelt de evolutie van zijn geestelijke gezondheid te beoordelen sinds zijn verwijdering naar de Verenigde Staten. Op basis van verklaringen van zijn advocaten en open source informatie lijkt het erop dat de omstandigheden waarin hij sinds 2013 verblijft een negatieve invloed hebben op zijn geestelijke gezondheid.

Besluit: T.[...] N.[...] is gekend als jihadist met banden met Al Qaeda. Zijn ideologisch gedachtengoed en zijn actuele intenties zijn niet met precisie gekend. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat hij zijn engagement voor het islamitisch extremisme naast zich heeft gelegd. Het is waarschijnlijk dat hij binnenkort naar België komt om zijn administratieve rechten te laten gelden. Het perspectief dat betrokkene terugkomt zorgt voor een vrees voor zijn vermogen om de jihadistische zaak in België te steunen. Deze problematiek is in België erg veranderd sinds zijn eerste opsluiting in 2001 en sinds zijn uitzetting naar de Verenigde Staten in 2013. De vrees baseert zich onder andere op zijn bekendheid in de extremistische kringen, de sympathie die zijn parcours bij het meest kwetsbare publiek zou kunnen opwekken alsook het bestaan van een netwerk dat hij opgericht heeft voor en tijdens zijn detentie van 12 jaar in de Belgische gevangenissen en dat hij deels nog zou kunnen gebruiken. [...]

3. Nota van de Veiligheid van de Staat (VSSE12) dd 23.04.2025 met informatie van de FBI over betrokkens gedrag in de Amerikaanse gevangenis, informatie gedateerd van 12/08/2024.

Uit bovenstaande nota kunnen volgende elementen (vrije vertaling) vermeld worden:

Op 17 juli 2023 werd T.[...] overgedragen door de Amerikaanse Marshals (USMS) naar de Amerikaanse immigratiedienst (ICEERO), waar hij zal verblijven tot er een uitspraak komt in zijn immigratiehoorzitting. [...]

Tijdens zijn vasthouding door de USMS stond hij onder Speciale administratieve maatregelen (SAM), die verschillende beperkingen oplegt aan de vasthoudingsomstandigheden van een gevangene, waaronder het toezicht op post, telefoongesprekken en bezoeken, en het beperkt contact met de media. [...]

Het doel van dit document is om uw dienst informatie te geven over T.[...]’s tuchtdossier om aan te tonen dat hij nog steeds een gevaar vormt voor de Amerikaanse nationale veiligheid.

De hieronder vermeldde incidenten zijn samenvattingen en zijn een niet-exhaustieve lijst van incidenten van bedreigingen met geweld of extreem gedrag.

Op 13 juni 2018, tijdens een gemonitord telefoongesprek, heeft T.[...] aan A.[...] B.[...], zijn Belgische vrouw, aangegeven dat hij een vrouwelijke gevangene aan het radicaliseren was. T.[...] noemde de moslimnamen van alle personen die hij in de gevangenis geradicaliseerd had. Hij gaf vervolgens instructies aan B. om Engelse literatuur te vinden over de islam en dit door te sturen aan een gevangene. Hij vroeg B. vervolgens over de voortgang van de Facebook pagina die zij op zijn vraag aangemaakt had. T.[...] beval haar de Facebook pagina te gebruiken om een oproep te doen aan zijn volgelingen om hem te helpen zijn zoon te lokaliseren.

[...]

In juni 2018 schreef zijn echtgenote een brief waarin ze verwees naar “uitmuntendheid, inclusief bij het doden en slachten”. De brief werd geweigerd.

In november 2019 heeft T.[...] een brief geschreven aan de Amerikaanse president waarin hij A.[...] B.[...] A.[...]-B.[...] verheerlijkt heeft en waarin hij dreigde met een vergeldingsactie voor de dood van A.[...]-B.[...]. T.[...] beledigde President Trump en zei dat de mujahideen hem en zijn zoon gingen vinden en wenste hem "veel succes". De brief werd geweigerd.

In maart 2021 heeft hij geprobeerd om de geweigerde brief van november 2019 te verzenden aan B.[...]. De brief werd geweigerd.

Op 27 juni 2020 heeft T.[...] een gevangenismedewerker aangesproken en bedreigd, stellende "Ik ga je kidnappen van zodra ik kan". [...]

Op 24 juli 2020 heeft T.[...] een gevangenismedewerker aangesproken stellende "Wij Al-Qa'ida zijn nog niet klaar met jullie. We zijn nog niet klaar met het Amerikaanse volk, en we zijn nog niet klaar met de Amerikaanse militairen. We zullen niet stoppen met wat we doen. We zullen blijven kidnappen, martelen en doden. We houden ervan jullie te horen smeken om jullie leven en jullie te zien wenen."

Op 16 september 2020 heeft T.[...] een gevangenismedewerker aangesproken stellende "Ik zal voor je zorgen. Ik zal je vermoorden".

Op of rond 19 maart 2021 werd een brief herlezen van T.[...] aan zijn echtgenote met informatie die gewelddadige handelingen uitlokte en aanmoedigde.

[...]

Gedurende zijn verblijf in de gevangenis heeft T.[...] een slechte institutionele aanpassing gehad en is hij trouw gebleven aan Al-Qaida en is hij blijven aantonen dat hij bereid was geweld te gebruiken. T.[...] heeft nooit zijn gewelddadige jihadistische ideologie verloochend en volgens de FBI, indien er geen monitoring was in de gevangenis, zou T.[...] opnieuw contact opgenomen hebben met andere gewelddadige extremisten met het doel om geweld tegen de Verenigde Staten te steunen.

De FBI oordeelt dat T.[...] ook vaak in communicatie was met B.S., een Belg die veroordeeld is voor terrorisme, met een gevangenisstraf van 10 jaar in januari 2008 als leider van een terroristische organisatie die zelfmoordterroristen in België ronselde om naar Irak te gaan en aanslagen te plegen tegen Amerikanen en coalitietroepen. T.[...] heeft met B. gecommuniceerd via zijn familie. Hij heeft in het bijzonder berichten verstuurd en gekregen via telefoons en brieven voornamelijk van zijn vrouw. [...]

Nota 4 : dreigingsevaluatie van het OCAD van 14.07.2025 waarin betrokkene beschouwd wordt als een Terrorismeveroordeelde met dreigingsniveau 2

Gelet op de elementen die aan het OCAD werden voorgelegd en rekening houdende met de methodologie en de valideringscriteria zoals gedefinieerd in de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" ("T.E.R"), wordt T.[...] N.[...] op dit ogenblik beschouwd als een Terrorisme Veroordeelde (TV) omdat hij veroordeeld werd voor een terroristisch misdrijf bedoeld in Boek II, Titel I ter van het Strafwetboek.

De dreiging die uitgaat van betrokkene wordt actueel ingeschaald als niveau 2 (gemiddeld).

T.[...] N.[...], van Tunesische nationaliteit, is een van de boegbeelden van de jihadistische beweging in België. Op 13 september 2001 wordt hij aangehouden in het kader van een poging tot aanslag met explosieven tegen de luchtmachtbasis van Kleine Brogel, ten voordele van Al Qaeda. Op 09 juni 2004 wordt hij veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf voor deze feiten door het Hof van beroep te Brussel. Nadat hij zijn volledige straf in België uitgezeten heeft en ondanks een beroep van zijn advocaten tegen zijn uitzetting naar de Verenigde Staten (procedure die uiteindelijk resulteerde in een veroordeling van de Belgische Staat door de Belgische en Europese rechtbanken), werd hij uitgeleverd aan de Amerikaanse autoriteiten in 2013 en onder strikt regime geplaatst in afwachting van zijn proces.

In juli 2023 werd N.[...] T.[...] door het Amerikaanse gerecht vrijgesproken van de feiten waarvoor hij beschuldigd werd, waaronder het voorbereiden van een aanslag tegen Amerikaanse militairen of het voorbereiden van een aanslag tegen de Amerikaanse ambassade in Parijs. Sindsdien zit hij vast in afwachting van zijn uitwijzing uit de Verenigde Staten. Betrokkene heeft geen recht op verblijf in België. Een terugkeer naar België zou eventueel kunnen plaatsvinden, gezien onder andere twee arresten van het Hof van Beroep (van 9 september 2022 en 30 januari 2025) de Belgische Staat verplichten betrokkene te repatriëren om zijn rechten uit te oefenen. Merk op dat op 29 juni 2009 Tunesië een uitleveringsverzoek overmaakt aan België gezien hij in Tunesië veroordeeld is tot een gevangenisstraf van 10 jaar voor deelname aan een terroristische organisatie. De informatie in ons bezit laat ons niet toe uitspraken te doen over de waarschijnlijkheid van terugkeer van betrokkene naar Tunesië. We hebben momenteel ook

geen specifieke informatie over de terugkeer van betrokkene naar België. Het is echter mogelijk dat de Amerikaanse autoriteiten hem in de nabije toekomst per vliegtuig overdragen aan de Belgische autoriteiten.

Met betrekking tot de ideologie: T.[...] N.[...] heeft zich aangesloten bij het jihadisme sinds het midden van de jaren 1990.

Tussen 1989 en 2000 woonde hij in Duitsland in de regio Düsseldorf waar hij omging met een jihadistisch netwerk. In 2000 is hij naar Pakistan en Afghanistan vertrokken om de trainingskampen van de terroristische organisatie Al Qaeda te vervoegen en waar hij de leider B.[...] L.[...] O.[...] zou ontmoet hebben. Hij zou toen kandidaat geweest zijn om een zelfmoordaanslag te plegen in het kader van de "heilige oorlog" waartoe deze organisatie opgeroepen heeft. In België heeft hij de voorbereidingen voor het plegen van een aanslag tot een goed einde gebracht. Deze aanslag is kunnen vermeden worden dankzij de tussenkomst van veiligheidsdiensten en zijn arrestatie. Tijdens zijn detentie in België tussen 2001 en 2013 kwamen er vele signaleringen voor proselitisme. We hebben geen element ter onze beschikking dat wijst op een deradicalisering tijdens zijn detentie in de Verenigde Staten tussen 2013 en 2025. Zijn uitlevering naar de Verenigde Staten in een buitengerechtelijke context zou kunnen leiden tot grieven die zijn extremisme negatief beïnvloeden. We hebben geen concrete elementen die het ons mogelijk maken met precisie zijn huidige ideologie te evalueren.

Met betrekking tot de sociale context: T.[...] N.[...] was structureel geïntegreerd in een jihadistisch netwerk in België en in het buitenland voor zijn arrestatie in 2001. Hij was lid van de terroristische organisatie Al Qaeda en zou de stichtende leden van deze organisatie ontmoet hebben tijdens een reis naar Afghanistan in 2000. In Tunesië wordt hem verweten deel uitgemaakt te hebben van een terroristische organisatie die de regering wou omverwerpen via gewelddadige acties en met de bedoeling een Islamitische staat op te richten. Gedurende zijn detentie in België bleef hij banden hebben met personen die deel uitmaakten van de jihadistische beweging. Momenteel zou hij nog in contact staan met een beperkt aantal mensen die goed gekend zijn in onze materie. Betrokkene heeft tijdens zijn gevangenschap een relatie gehad met B.[...] A.[...], gekend voor haar banden (waaronder familiale banden) in het jihadistische milieu en gekend voor haar militantisme voor het islamitisch extremisme. Zij hebben in 2013 stappen ondernomen om te huwen in de gevangenis. Deze relatie zou nog actueel zijn. Er moet ook opgemerkt worden dat betrokkene tijdens zijn detentie steun heeft gekregen van salafo-jihadistische en extreemlinkse netwerken. Hij zou trouwens van een deel onder hen momenteel nog steun krijgen.

Met betrekking tot de intentie: We hebben geen recente informatie die met precisie de actuele intenties van T.[...] N.[...] kunnen evalueren. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat betrokkene zijn extremistisch engagement achter zich gelaten heeft. Indien hij terugkomt naar België is het aangeraden om bijzonder waakzaam te zijn met betrekking tot zijn intenties om anderen te radicaliseren.

Met betrekking tot acties en capaciteiten: T.[...] N.[...] werd gearresteerd op 13 september 2001 in het kader van een onderzoek naar de voorbereiding van een terroristische aanslag tegen de Belgische militaire basis van Kleine Brogel waar Amerikaanse militairen gestationeerd waren. De huiszoekingen, waaronder een huiszoeking op zijn domicilie, hebben het mogelijk gemaakt om explosieve voorlopers te vinden. Hij erkende tijdens zijn proces dat hij de intentie had om Amerikaanse soldaten te vermoorden in het kader van een zelfmoordactie met explosieven. Betrokkene zou door de leiders van Al Qaeda gestuurd zijn om operaties in Europa uit te voeren. Zijn naam wordt vermeld in andere dossiers van mislukte terroristische aanslagen waar hij verdacht werd om facilitator geweest te zijn. Tijdens zijn detentie in België wordt hij omschreven als een gevangene die zich bezighoudt met proselitisme en die alle mogelijke middelen ter zijn beschikking gebruikt om zijn medegevangenen te radicaliseren.

Zijn detentie werd gekenmerkt door vele disciplinaire incidenten, waaronder voornamelijk bedreigingen en pogingen tot het intimideren van het gevangenispersoneel. Hij werd hiervoor zelfs veroordeeld op 16 april 2007 voor bedreigingen door het Hof van Beroep te Luik tot 6 maanden gevangenis in wettelijke recidive. Hij was ook betrokken in twee ontsnappingspogingen. Volgens zijn advocaten, die zich baseren op een medisch rapport van 2023, zou hij fysiek en mentaal verzwakt zijn onder andere omwille van zijn detentie onder strik regime sinds zijn uitwijzing naar de Verenigde Staten in 2013. Dit element zou zijn huidige gevaar verminderen. We moeten echter opmerken dat betrokkene een bepaalde bekendheid heeft in jihadistische milieus als "strijder van Al Qaeda". Hij heeft in het verleden dit statuut al gebruikt om te intimideren en om gunsten te bekomen in de gevangenissen.

Indien hij terugkeert naar België moet men aandacht hebben voor zijn vermogen om dit statuut te gebruiken en voor zijn charisma om de jihadistische zaak te steunen.

Wat betreft zijn psychische problematiek: Informatie in ons bezit toont aan dat er persoonlijkheidsstoornissen zijn bij T.[...] N.[...] We vinden elementen van narcisisme, een behoefte aan bewondering en erkenning ook met betrekking tot zijn uiterlijk. Hij heeft een charismatische persoonlijkheid en dominante trekken alsook een neiging tot controle. Hij lijkt in het verleden de neiging gehad te hebben om defensief te worden als hij geen erkenning of bewondering kreeg van de persoon waarmee hij sprak. T.[...] N.[...] heeft zijn identiteit opgebouwd op zijn lidmaatschap bij Al Qaeda. De rol die hij in die context opgenomen heeft, heeft zijn nood aan erkenning en bewondering verminderd. Zijn persoonlijkheidskenmerken bepalen de behoefte om te overtuigen die hij onder andere tijdens zijn detentie heeft getoond (charismatisch, manipulatief) of de manier waarop hij reageert op mensen die het niet eens zijn met zijn uitspraken (dominant, defensief). In de jaren 1990 zou hij ook depressief geweest zijn en zelfmoordneigingen gehad hebben. Hij zou ook in het verleden een problematisch middelengebruik gehad hebben. We moeten er echter op wijzen dat we niet kunnen instaan voor de duurzaamheid van deze elementen bij betrokkene. We beschikken namelijk niet over gedetailleerde informatie die ons in staat stelt de evolutie van zijn geestelijke gezondheid te beoordelen sinds zijn verwijdering naar de Verenigde Staten. Op basis van verklaringen van zijn advocaten en open source informatie lijkt het erop dat de omstandigheden waarin hij sinds 2013 verblijft een negatieve invloed hebben op zijn geestelijke gezondheid.

Besluit: T.[...] N.[...] is gekend als jihadist met banden met Al Qaeda. Zijn ideologisch gedachtengoed en zijn actuele intenties zijn niet met precisie gekend. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat hij zijn engagement voor het islamitisch extremisme naast zich heeft gelegd. Het is waarschijnlijk dat hij binnenkort naar België komt om zijn administratieve rechten te laten gelden. Het perspectief dat betrokkene terugkomt zorgt voor een vrees voor zijn vermogen om de jihadistische zaak in België te steunen. Deze problematiek is in België erg veranderd sinds zijn eerste opsluiting in 2001 en sinds zijn uitzetting naar de Verenigde Staten in 2013. Deze vrees baseert zich onder andere op zijn bekendheid in de extremistische kringen, de sympathie die zijn parcours bij het meest kwetsbare publiek zou kunnen opwekken alsook het bestaan van een netwerk dat hij opgericht heeft voor en tijdens zijn detentie van 12 jaar in de Belgische gevangenissen en dat hij deels nog zou kunnen gebruiken. [...]

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u door Frankrijk ([...]) ter fine van weigering van toegang gesignaleerd werd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, omdat uw aanwezigheid een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Frankrijk heeft u geseind voor terrorisme, salafistische strekking.

In uw brief van 20.06.2025, ontvangen via FOD Buitenlandse Zaken op 08.07.2025, vermeldt u dat u geen geweld gebruikt heeft.

Bovenstaande elementen tonen echter het tegendeel aan gezien u in België gearresteerd werd voor een voorbereiding van een aanslag tegen de militaire basis van Kleine Brogel, gezien u zelf verklaarde tijdens uw proces in België dat u de intentie had om Amerikaanse soldaten te vermoorden in het kader van een zelfmoordactie met explosieven. Uw detentie werd gekenmerkt door vele disciplinaire incidenten, waaronder voornamelijk bedreigingen en pogingen tot het intimideren van het gevangenispersoneel. U werd hiervoor zelfs veroordeeld op 16 april 2007 door het Hof van Beroep te Luik tot 6 maanden gevangenis in wettelijke recidive. U was daarnaast ook betrokken in twee ontsnappingspogingen. Ook gedurende uw verblijf in de gevangenis in Amerika bent u blijven aantonen dat u bereid was geweld te gebruiken. Er kan dus geen rekening gehouden worden met uw beweringen.

Gezien de bovenstaande elementen kan gesteld worden dat uw aanwezigheid in België zowel een indirect als direct gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid. U werd reeds verschillende keren veroordeeld in België en uit deze veroordelingen blijkt dat u een paramilitaire opleiding gevolgd heeft in Afghanistan, alsook een opleiding in het omgaan met explosieven, dat u een terroristische aanslag heeft willen plegen in België, dat u gebruik heeft gemaakt van valse of vervalste documenten en dat u mondeling en schriftelijk verschillende personen bedreigd heeft.

Uit de bovenstaande elementen kan verder geconcludeerd worden dat u nog steeds een extremistisch gedachtengoed aangaat en dat u nog steeds contacten heeft in het radicale, extremistische en terroristische milieu. Uw imago, uw proselitisme, uw vermogen om invloed uit te oefenen op anderen en uw vermogen om middelen te verwerven die nodig zijn om uw terroristische ambities uit te voeren, tonen aan dat uw aanwezigheid in België een gevaar kan vormen voor de Belgische samenleving en nationale veiligheid.

Daarnaast zegt het OCAD ook expliciet dat u een dreiging vormt voor de Belgische samenleving en evalueert uw dreiging op niveau 2 (gemiddeld).

De Dienst vreemdelingenzaken is van oordeel dat u, gelet op uw gedrag voor en tijdens uw opsluiting alsook uw ideologie, het feit dat u uzelf nooit in vraag heeft gesteld, gelet op uw entourage en gelet op de recente dreigingsevaluaties van het OCAD, nog steeds een gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat u door uw gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Wat betreft eventuele medische problemen, kan uit het administratief dossier opgemerkt worden dat het OCAD informatie heeft afkomstig van verklaringen van uw advocaten en van een medisch rapport van februari 2023. U zou diabetes hebben en zweren ontwikkeld hebben. Daarnaast zou u psychologische problemen hebben, lijden onder stress, slaapgebrek, gebrek aan beweging, vitamine D tekort, obesitas en hypertensie.

Er dient opgemerkt te worden dat het OCAD zich baseert op informatie gebaseerd op een rapport van februari 2023, ondertussen meer dan 2 jaar geleden. Er zijn verder ook geen aanwijzingen dat deze problemen (indien deze actueel zijn) niet kunnen behandeld worden in uw land van herkomst. In haar arrest nr 245 100 van 30.11.2020 stelt de Raad: De Raad benadrukt dat de verzoekende partij minstens een begin van bewijs dient te leveren om een risico op een schending van artikel 3 van het EVRM aan te tonen. Een blote bewering of eenvoudige vrees voor een verboden behandeling volstaat op zich niet om een inbreuk op artikel 3 van het EVRM aan te tonen. Men moet "concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen" (RvS 20 mei 2005, nr. 144.754). De gevreesde behandeling moet bovendien een minimum niveau van hardheid bereiken vooraleer deze valt onder de werkingssfeer van artikel 3 van het EVRM (EHRM 21 januari 2011, M.S.S. v. België en Griekenland (GK), nr. 30696/09, §§219-220). Een loutere eventualiteit dat artikel 3 van het VRM kan worden geschonden, volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977).

Daarnaast dient verwezen te worden naar de medische elementen aangehaald in uw brief dd 20.06.2025, alsook de medicamentenlijst die doorgestuurd werd samen met deze brief. U vermeldt dat er 3 dokters zijn die zeggen dat uw gezondheid achteruit gaat en dat er een risico is voor uw leven. U haalt de namen aan van de desbetreffende dokters maar legt geen bewijsstukken voor die dit aantonen. U verklaart dat u 15 verschillende medicamenten neemt.

In het antwoord van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, op 05.08.2025 overgemaakt aan de Dienst Beleidsondersteuning, attesteert zij dat het, op basis van de haar op 05.08.2025 voorgelegde medische informatie, onmogelijk is om een medisch advies te geven gezien er geen informatie is waaruit kan opgemaakt worden of de behandeling mogelijk is in het land van herkomst gezien er geen melding gemaakt wordt van de medische problemen die u zou hebben.

Naar aanleiding van nieuwe medische elementen overgemaakt in het kader van het hoorrecht van 08.08.2025, heeft de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken op 08.08.2025 een nieuw advies opgesteld waarin zij attesteert dat er op basis van de haar voorgelegde medische informatie de (noodzakelijke) medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, Tunesië.

Betrokkene wordt in het centrum medisch opgevolgd. Op 11.08.2025 werd verder door het centrum aan de arts-adviseur gevraagd om na te gaan of de behandeling in Tunesië beschikbaar is na een nieuwe medische controle in het centrum. Op 18.08.2025 werd dan nogmaals bevestigd door de arts-adviseur van Dienst Vreemdelingenzaken dat de noodzakelijke en gepaste behandeling beschikbaar is in Tunesië. De arts van het gesloten centrum heeft daarop opnieuw bevestigd dat betrokkene in het gesloten centrum kan blijven desondanks zijn medische problemen. Daarnaast blijkt ook uit het administratief dossier dat hij zal opgevolgd worden door een psycholoog, aangesteld door zijn advocaat, alsook dat er een dokter van MSF zal langskomen in het gesloten centrum.

Ook kan er geen tegenaanwijzing zijn om te reizen naar Tunesië gezien u net terug bent van een reis vanuit Amerika en in het bezit bent van een document dat aantoont dat u kon reizen.

Wat een eventuele schending van artikel 3 EVRM betreft bij een terugkeer naar Tunesië kan er op gewezen worden dat deze bepaling voorziet dat:

"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer" (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; adde EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 66).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partijen een reëel gevaar lopen op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./ Verenigd Koninkrijk, § 108 in fine).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van overheidsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, Said/Nederland, § 54; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 67; EHRM 15 november 1996, Chahal/Verenigd Koninkrijk, §§ 99-100).

Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 in fine).

In dit geval wordt het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (cf. mutatis mutandis: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 81; EHRM 20 maart 1991, Cruz Varas en cons./Zweden, §§ 75-76; EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 107). De verwerende partij moet een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling (EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 293 en 388).

Het terugleiden van een vreemdeling zou ten aanzien van het art. 3 EVRM een probleem kunnen doen rijzen wanneer er ernstige en duidelijke redenen zijn om te geloven dat de betrokkene een risico loopt op foltering, onmenselijke of vernederende handelingen, doch deze bepaling impliceert geenszins dat een vreemdeling zonder meer het recht heeft het grondgebied van een bepaalde staat binnen te komen of er te verblijven (Cass. 4 februari 1992, Arr. Cass. 1993, I, 148).

U noch uw advocaat slagen er niet in aannemelijk te maken dat er sprake is van voldoende concrete en aantoonbare elementen om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Tunesië het slachtoffer zou worden van een in art 3 EVRM bedoelde handeling.

Er dient opgemerkt te worden dat u in Tunesië op 26.01.2005 bij verstek veroordeeld bent tot 10 jaar gevangenisstraf voor deelname aan een terroristische groepering en tot 10 jaar gevangenisstraf voor propaganda. Het gaat hier om feiten begaan buiten het Tunesisch grondgebied tussen 1989 en 2002. Uit het administratief dossier blijkt niet dat dit vonnis bij verstek nog steeds geldt. Uit zowel de Amerikaanse beslissing van 30.08.2024 als uit een opzoeking op internet¹⁴, blijkt dat Tunesië op 19.02.2011 een amnestiewet heeft aangenomen. Deze wet stelt dat alle zaken die voor de revolutie van 2011 hebben plaatsgevonden, recht hebben op algemene amnestie. De amnestiewet is nog steeds van toepassing in Tunesië, zoals de Amerikaanse beslissing van 30.08.2024 stelt (verklaring van de heer B.[...] A.[...]: "Mr. B.[...] A.[...] testified that the Tunisian amnesty law should legally apply to Respondent as it is his right to get general amnesty regarding all cases that happened before the 2011 revolution"). De heer B.[...] A.[...] haalt verder aan dat er, ondanks deze amnestiewet, toch nog mensen vervolgd werden door nieuwe strafrechtelijke procedures in te leiden nav gedrag dat na de revolutie van 2011 heeft plaatsgevonden. U toont echter niet aan dat dit voor u specifiek zal gelden. U kan verder ook niet aantonen dat de amnestiewet niet geldt in uw geval. U en uw advocaten hadden dit echter al sinds het bestaan van deze wet kunnen laten nagaan in Tunesië gezien er immers nergens een lijst bestaat van personen op wie deze amnestiewet van toepassing is. Het is louter hypothetisch dat u (alook de consulenten die in 2023 door Amerika gehoord werden) stelt dat u zal opgepakt worden en overgedragen worden naar de gevangenis en aldaar gefolterd zal worden.

Uw advocaat haalt in zijn verzoekschrift verschillende keren aan dat u bij een terugkeer in Tunesië en meer bepaald in een Tunesische gevangenis gefolterd zou worden gezien de zorgwekkende detentieomstandigheden. Uit bovenstaande opmerkingen dient vastgesteld te worden dat er geenszins sprake is van een detentie in Tunesië voor de feiten waarvoor u veroordeeld werd in 2005 gezien de amnestiewet. Zoals hierboven vermeldt toont u niet dat dit deze amnestiewet niet voor u van toepassing is en dat u aldus zal opgesloten worden. Er kan dus geen rekening gehouden worden met de aangehaalde elementen mbt tot foltering in detentie en andere mensonwaardige detentieomstandigheden zoals aangehaald door uw advocaat. U toont dus niet aan dat er in uw specifiek geval een risico is op een schending van artikel 3 EVRM bij een terugkeer naar Tunesië.

Uw advocaat verwijst verder naar de situatie van politieke opposanten in Tunesië. Echter, dit feit werd reeds besproken in de Amerikaanse beslissing van 30.08.2024. De Amerikaanse beslissing stelt echter dat zij geen geloof konden hechten aan het feit dat hij het doelwit was van de [Tunesische] autoriteiten omwille van zijn politieke activisme. De getuigenverklaring van verwerende partij is immers in strijd met andere bewijsstukken in het dossier ("The Court finds Respondent's assertion that he had come to the attention of Tunisian authorities because of his Muslim beliefs and practices to be generally credible; however, the Court does not find credible Respondent's claim that he was being targeted by authorities on account of any political activism as Respondent's testimony is inconsistent with other record evidence").

Er zijn daarnaast wel gevallen geweest sinds maart 2011 in Tunesië van personen die veroordeeld werden voor terrorisme en vrijgelaten werden uit de Tunesische gevangnissen alsook zijn er meerdere personen gekend en veroordeeld voor terrorisme die zonder problemen teruggekeerd zijn naar Tunesië.

Zo liet de regering in april 2013 fundamentalisten en radicale ex-strijders vrij, waaronder S.[...] b.[...] H.[...], alias A.[...] I.[...] A[...]-T.[...], die in Afghanistan gevochten had en betrokken was bij de oprichting van de Groupe Combattant tunisien, die in 2002 ingeschreven werd op de lijst van terroristische organisaties van de VN.

Ook de vrije en vrijwillige terugkeer van T.[...] M.[...] uit België, nadat hij begin 2012 gratie gekregen had, moet benadrukt worden.

Laatstgenoemde staat bekend als medeoprichter van de Groupe Combattant Tunisie, samen met A.[...] I.[...], en als iemand die zowel door de Belgische als Tunesische rechtbanken zwaar is veroordeeld in verschillende zaken van islamitisch terrorisme. T.[...] M.[...] werd in hetzelfde proces van de mislukte aanslag op de militaire basis Kleine Brogel veroordeeld en werd door Tunesië veroordeeld tot 56 jaar gevangenisstraf.

M.[...] keerde op 24.03.2012 terug naar Tunis waar hij triomfantelijk werd verwelkomd. Sindsdien beweegt hij zich vrij door Tunesië.

In juni 2015 werden twee Tunesische gevangenen vanuit Guantanamo Bay teruggestuurd naar Tunesië. Zij werden kort gearresteerd door de Tunesische autoriteiten maar werden aan het einde van dezelfde maand vrijgelaten.

In december 2024 werd R.[...] B.[...] S.[...] a.[...] -Y.[...] vanuit Guantanamo Bay teruggestuurd naar Tunesië.¹⁷ Hij werd in 2005, net als u, veroordeeld tot 20 jaar bij verstek door de Tunesische militaire rechtbank. Na navraag bij de Belgische ambassade in Tunis omtrent dit dossier blijkt dat deze persoon inderdaad via de luchthaven van Enfidhha door de US aan Tunesië overgemaakt werd. Hij is vrij thuis. Deze elementen tonen aan dat de amnestiewet in Tunesië nog steeds geldt. Het feit dat uw advocaat aanhaalt dat deze personen ermee ingestemd zouden hebben om met de Tunesische autoriteiten samen te werken, wat hun vrijlating verklaart, wordt niet gestaafd met bewijsstukken en kunnen hierdoor niet in aanmerking genomen worden. Het feit dat u niet van plan bent om samen te werken met de Tunesische autoriteiten is uw persoonlijke keuze en neemt niet weg dat de amnestiewet nog steeds van kracht is. Deze bewering staat verder in contrast met het feit dat u zelf stelt in uw brief van 20.06.2025 dat u met de Tunesische regering in contact wil komen van zodra u terug in België bent. Dit toont aan dat u wel degelijk de intentie heeft om met de regering in contact te komen. Indien u echt zou vrezen om terug te gaan naar uw land van herkomst, zou u dit niet aankaarten.

Het feit dat u eventueel ondervraagd, gecontroleerd of opgevolgd wordt bij een terugkeer naar Tunesië, is op zich niet in strijd met het EVRM. De aard van uw veroordeling in België en uw welbekend profiel, alsook de nationale en internationale context, verklaren waarom u bij terugkeer naar Tunesië onderworpen zou kunnen worden aan controle- en toezichtmaatregelen, zonder dat deze op zichzelf een schending vormen van artikel 3 EVRM. Ook in België worden personen die in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R zitten, opgevolgd. De wet van 24.03.2004¹⁸ vermeldt immers in het art 5 onder andere het volgende doeleinde:

“4° de analyse, de evaluatie en de opvolging, met inbegrip van het nemen van maatregelen, van de in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R geregistreerde gevalideerde entiteiten, de analyse, de evaluatie en de opvolging van de in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R geregistreerde entiteiten in vooronderzoek en de analyse, de evaluatie en de opvolging van het fenomeen van terrorisme en van extremisme wanneer het kan leiden tot terrorisme”.

Het artikel 33 §2 van deze wet stelt verder ook nog de maatregelen die genomen kunnen worden jegens personen in de desbetreffende gegevensbank, waaronder punt 12: “de opvolging uitgevoerd door de politiediensten in het kader van de opdrachten bedoeld in de artikelen 14 en 15 van de wet van 5.08.1992 op het politieambt.”

Daarnaast dient verwezen te worden naar uw brief van 20.06.2025 waarin u tegenstrijdige informatie geeft. Enerzijds zegt u dat u niet naar Tunesië terug wilt, vervolgens zegt u dat u enkel naar België komen om u medisch in orde te stellen en niet om in België te wonen. U verklaart vervolgens dat u een advocaat in Tunesië wil opbellen alsook de Tunesische regering wil ontmoeten ivm uw dossier in Tunesië. U verklaart daarnaast dat u wel wil terugkeren naar Tunesië indien u ervan overtuigd bent dat u niet gefolterd gaat worden, noch gearresteerd. U toont niet aan de amnestiewet op u niet van toepassing is. Het is verder tegenstrijdig dat u in dezelfde brief zegt dat u contact wil opnemen met de Tunesische regering maar toch niet wil terugkeren. Indien u echt zou vrezen om terug te gaan naar uw land van herkomst, zou u dit niet aankaarten.

De laatste rapporten van Human Rights Watch en Amnesty International maken verder meldingen van verschillende problemen met betrekking tot de mensenrechten ten opzichte van politieke tegenstanders, personen die kritiek hebben op de politiek, journalisten en migranten. Er is geen sprake van specifieke problemen ten opzichte van personen die gekend zijn voor terrorisme. U toont dus niet aan dat er in uw specifiek geval een risico is op een schending van artikel 3 EVRM bij een terugkeer naar Tunesië. Zoals hierboven al aangetoond kan er niet worden aangenomen dat u een politieke tegenstander bent. Het EVRM oordeelde dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 in fine). Diegene die aanvoert dat hij/zij een risico loopt in de zin van artikel 3 is er toe gehouden zijn/haar beweringen te staven met een begin van bewijs. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM zal immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden. Een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. U verduidelijkt op geen enkele wijze welk risico in de zin van artikel 3 van het EVRM u precies zou lopen bij het enkele feit het grondgebied van België en de Schengenstaten te moeten verlaten.
(...)”

2. Over de ontvankelijkheid en de rechtspleging

2.1. Verweerder werpt in zijn nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid van de ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op voor zover ze gericht is tegen het inreisverbod (bijlage 13sexies).

De opgeworpen exceptie mist echter feitelijke grondslag vermits in de aanhef van het verzoekschrift duidelijk kan gelezen worden: *“Verzoeker vraagt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied zonder termijn te verlaten met terugleiding naar de grens en de nietigverklaring van al de bestreden beslissingen”*. De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod wordt dan ook niet gevraagd.

De exceptie wordt verworpen.

2.2. Verzoeker legt ter terechtzitting een pleitnota neer.

Noch de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), noch het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) van de Raad voorzien in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. Vermits de pleitnota echter louter de neerslag vormt van de uiteenzetting ter terechtzitting, wordt ze niet als een processtuk beschouwd, maar louter als geheugensteun.

3. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voor zover ze gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot terugleiding naar de grens (hierna: de bestreden akte).

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, er sprake moet zijn van een uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, §1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Verzoeker bevindt zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. Er zijn geen gegevens die dit dringend karakter onderuit halen. Het dringende karakter van de vordering wordt door verweerder in zijn nota met opmerkingen ook niet betwist.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* dan ook vast.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het, gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden akte en *a fortiori* tot de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan.

3.3.2. In een tweede onderdeel van zijn tweede middel werkt verzoeker onder meer de aangevoerde schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de zorgvuldigheidsplicht uit.

Hij betoogt als volgt:

“De bestreden beslissingen schenden de artikelen 3 EVRM en 7 VW, en zijn gebrekkig wegens een kennelijke beoordelingsfout, een gebrek aan grondigheid en een motiveringsgebrek, aangezien de twee beslissingen onvoldoende rekening houden met verzoekers gegronde vrees voor onmenselijke behandelingen in geval van terugkeer naar Tunesië. In zijn arrest nr 331.518 van 22.08.2025 heeft Uw Raad geoordeeld dat:

“Om zijn standpunt te onderbouwen dat verzoeker geen reëel risico loopt om in Tunesië te worden onderworpen aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen heeft verweerder in eerste instantie in de bestreden beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot terugleiding naar de grens uiteengezet dat verzoeker in zijn land van herkomst weliswaar op 26 januari 2005 bij verstek werd veroordeeld wegens deelname aan de activiteiten van een terroristische organisatie en het voeren van propaganda, maar dat uit het administratief dossier niet blijkt dat dit vonnis nog steeds geldt. Verzoeker voert terecht aan dat er geen elementen zijn die toelaten zonder meer te veronderstellen dat voormeld vonnis niet langer geldingskracht zou hebben. Er dient immers te worden aangenomen dat een rechterlijke uitspraak geldingskracht heeft zolang deze ingevolge verzet of hoger beroep niet werd hervormd of zolang er geen andere concrete maatregel werd genomen waardoor kan worden geconcludeerd dat deze uitspraak niet meer zal worden uitgevoerd. In dit verband moet worden onderstreept dat in het door verzoeker aangebrachte vonnis van de Amerikaanse immigratierechter van 30 augustus 2024 staat vermeld dat er in Tunesië een amnestieregeling werd ingevoerd (“6 Decree Law N°2011-1 of 19 February 2011 relating to amnesty”) ten voordele van personen die voor 2011 werden veroordeeld wegens terrorisme – een gegeven waarvan in de bestreden beslissingen geen melding wordt gemaakt en dat verwerende partij onbekend lijkt te zijn –, maar dat er geen bewijs is dat aan verzoeker, ingevolge deze regeling, amnestie zou zijn verleend (vonnis van 30 augustus 2024, blz. 49). Blijkens voormeld vonnis sluit het bestaan van deze amnestieregeling bovendien niet uit dat toch een nieuw onderzoek wordt gevoerd of een nieuwe vervolging wordt ingesteld voor terroristische activiteiten die dateren van voor 2011, indien zou blijken dat deze activiteiten later werden verdergezet. Verweerdens overweging dat de Tunesische regering al verscheidene personen, die na een veroordeling wegens terroristische activiteiten waren opgesloten, heeft vrijgesteld leidt, gezien het voorgaande, niet automatisch tot de conclusie dat geen uitvoering zal worden gegeven aan het vonnis waarbij verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf en hij tijdens een eventuele detentie geen risico's loopt op behandelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM. Het feit dat allerhande personen “gekend voor terrorisme” – wat niet hetzelfde is als veroordeeld wegens terroristische activiteiten – zonder problemen naar Tunesië terugkeerden laat hier niet anders over denken. De verwijzing in de bestreden beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten naar de situatie van een persoon die pas nadat hij gratie had gekregen naar Tunesië terugkeerde lijkt, nu niet blijkt dat verzoeker gratie kreeg of onder het toepassingsgebied van de amnestieregeling valt, evenmin dienstig. Blijft de vaststelling dat verweerder ook verwijst naar één persoon, die na een veroordeling bij verstek, vanuit de Verenigde Staten werd overgebracht naar Tunesië en “vrij thuis” zou zijn. Deze informatie is onvoldoende om te kunnen concluderen dat verzoeker zelf geen reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Verweerder verwijst in een tweede overweging naar een brief van 20 juni 2025, waarin verzoeker toelicht dat hij wil terugkeren naar Tunesië indien hij, onder meer, de zekerheid heeft dat hij niet zal worden gefolterd of gearresteerd.

Het feit dat verzoeker aangaf dat hij bevreesd is dat hij zal worden gefolterd en pas wil terugkeren naar Tunesië nadat hij ervan overtuigd is dat hij er geen risico's loopt kan evenwel bezwaarlijk worden gebruikt als een argument om de stelling te onderbouwen dat er geen reëel risico bestaat op een schending van artikel 3 van het EVRM.

Voorts kan niet worden voorbijgegaan aan het feit dat verzoeker, toen hij werd gehoord, verweerder ervan in kennis stelde dat de Amerikaanse autoriteiten weigerden hem naar Tunesië over te brengen precies omdat werd geoordeeld dat er een reëel risico op foltering bestond. Verweerder stelt dat verzoeker zijn beweringen niet met bewijsstukken heeft onderbouwd, maar er blijkt niet dat hem bij het gehoor werd verzocht om hieromtrent enig bijkomend stavingsstuk aan te brengen of hem de mogelijkheid hiertoe werd geboden. Er blijkt nochtans dat verzoeker zijn verklaringen kon onderbouwen. In dit verband moet erop worden gewezen dat verzoeker bij zijn verzoekschrift het reeds vermelde vonnis van de Amerikaanse immigratierechter van 30 augustus 2024 voegde. Verweerder kan ook niet voorhouden geen kennis te hebben gehad van het feit dat al door een rechterlijke instantie werd geoordeeld dat een verwijdering van verzoeker naar Tunesië niet toegelaten was omdat hij voldoende aannemelijk maakte dat hij er zou worden gefolterd. In het arrest van hof van beroep van Brussel van 30 januari 2025, dat zich in het administratief dossier bevindt, wordt immers expliciet naar deze rechterlijke uitspraak verwezen en wordt de inhoud ervan kort weergegeven (cf. HvB Brussel 30 april 2025, blz. 6-7). Waar verweerder er in zijn nota met opmerkingen nog op wijst dat de gemachtigde van de in casu bevoegde minister, bij het nemen van de bestreden beslissingen, geen rekening kon houden met de precieze inhoud van het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter, omdat hij er op het ogenblik dat hij de bestreden beslissingen nam geen afschrift van had, kan bijgevolg slechts worden vastgesteld dat dit het gevolg is van een onvoldoende voorbereiding van deze beslissingen. Verzoeker wijst er terecht op dat dit vonnis ook reeds werd neergelegd in een procedure die werd gevoerd tegen de Belgische Staat, zodat het eenvoudig kon worden verkregen. De Raad dient dit document hoe dan ook bij zijn besluitvorming te betrekken. Artikel 39/82, § 4, vierde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat de Raad een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek moet doen van “alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.”

Verweerders overweging dat in algemene verslagen van Human Rights Watch en Amnesty International geen melding wordt gemaakt “van specifieke problemen ten opzichte van personen die gekend zijn voor terrorisme” impliceert evenmin dat verzoeker in zijn land van herkomst geen reëel risico zou lopen en dat de bevindingen van een Amerikaanse immigratierechter, die specifiek betrekking hebben op de persoon van verzoeker en die voortvloeien uit een uitgebreid onderzoek waarbij ook deskundigen werden gehoord, zonder meer aan de kant kunnen worden geschoven.

Verweerders standpunt dat hij een eigen beoordeling heeft gemaakt – waarvan, gelet op het voorgaande, niet blijkt dat deze deugdelijk is – en zijn onterechte bewering dat de Amerikaanse immigratierechter zich in hoofdzaak lijkt te steunen op de bezorgdheden van de Belgische overheid bij de uitlevering van verzoeker in 2011 – een bewering die voorbijgaat aan het feit dat deze rechter een zeer doorgedreven onderzoek voerde, waarbij deskundigen werden gehoord en een nauwgezette verificatie gebeurde van de meer recente ontwikkelingen in Tunesië – laten de Raad niet toe te concluderen dat met de vereiste zorgvuldigheid werd opgetreden. Zijn verwijzing naar een standpunt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in 2012 innam inzake de mogelijke terugkeer van verzoeker naar Tunesië waarbij werd verwezen naar de toenmalige ontwikkelingen binnen het justitieapparaat in dat land mist verder actualiteitswaarde. Het vonnis van 30 augustus 2024, dat na beroep, op 28 februari 2025 werd bevestigd, bespreekt belangrijke latere evoluties die er onder meer op wijzen dat de politieke en justitiële situatie in Tunesië sindsdien in belangrijke mate is gewijzigd.

Met zijn theoretische beschouwingen aangaande artikel 3 van het EVRM toont verweerder ook niet aan dat een zorgvuldig onderzoek werd doorgevoerd met betrekking tot de mogelijke schending van deze verdragsbepaling in Tunesië. In zoverre het de bedoeling is van verweerder om op basis van deze theoretische uiteenzetting te stellen dat er geen ernstige en duidelijke redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker in Tunesië enig risico loopt kan het volstaan te duiden dat hij hiermee de bevindingen in het vonnis van 30 augustus 2024 niet ontkracht.

Verzoeker kan worden gevolgd in zijn betoog dat verweerder heeft nagelaten een deugdelijk en voldoende doorgedreven onderzoek te voeren om er zich van te verzekeren dat zijn terugkeer naar Tunesië verenigbaar is met artikel 3 van het EVRM en het zorgvuldigheidsbeginsel bijgevolg is geschonden”.

De motivering van de nieuwe beslissingen en de analyse van de ingeroepen schending van artikel 3 EVRM blijft nochtans ontoereikend en onvoldoend.

Energijds is de inhoud van de motivering weinig pertinent en ontoereikend :

- Zoals reeds door Uw Raad geoordeeld, bewijst het bestaan van een amnestiewet geenszins “dat aan verzoeker, ingevolge deze regeling, amnestie zou zijn verleend (vonnis van 30 augustus 2024, blz. 49). Blijkens voormeld vonnis sluit het bestaan van deze amnestieregeling bovendien niet uit dat toch een nieuw onderzoek wordt gevoerd of een nieuwe vervolging wordt ingesteld voor terroristische activiteiten die dateren van voor 2011, indien zou blijken dat deze activiteiten later werden verdergezet”.

De Amerikaanse Immigratierechter heeft ook beschouwd dat:

[...]

En:

[...]

Het is dus ten onrechte dat verwerende partij beweert dat verzoeker niet aantoont dat de amnestiewet in zijn geval niet geldt.

Dat verzoeker van enig amnestie in Tunesie [geniet] is geenszins bewezen door verwerende partij.

Wat zijn situatie zou zijn in afwachting van een eventuele amnestie wordt ook niet onderzocht door verwerende partij.

Verwerende partij heeft blijkbaar onvoldoende rekening gehouden met de bevindingen van het arrest van 30 augustus 2024.

- Uit wat voorafgaat blijkt dat verwerende partij wel rekening had moeten houden met de aangehaalde elementen mbt foltering in detentie en andere mensonwaardige detentieomstandigheden; aangezien verzoeker naar alle waarschijnlijkheid wel gedetineerd zou worden in geval van terugkeer naar Tunesië.

De omstandigheid dat sommige fundamentalisten en radicale ex-strijders een zekere mildheid van de Tunesische autoriteiten genieten, volstaat zeker niet om elk risico op vernederende behandeling in hoofde van verzoeker uit te sluiten. Volgens de informatie waarover laatstgenoemde beschikt, zouden de in de beslissing genoemde personen ermee hebben ingestemd om met de Tunesische autoriteiten samen te werken, wat hun vrijlating verklaart. Verzoeker is geenszins van plan hetzelfde te doen. Hij zal dus naar alle waarschijnlijkheid om die redenen worden vastgehouden of zelfs gefolterd.

Uw Raad heeft reeds geoordeeld dat “Verweerdere overweging dat de Tunesische regering al verscheidene personen, die na een veroordeling wegens terroristische activiteiten waren opgesloten, heeft vrijgesteld leidt, gezien het voorgaande, niet automatisch tot de conclusie dat geen uitvoering zal worden gegeven aan het vonnis waarbij verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf en hij tijdens een eventuele detentie geen risico’s loopt op behandelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM. Het feit dat allerhande personen “gekend voor terrorisme” – wat niet hetzelfde is als veroordeeld wegens terroristische activiteiten – zonder problemen naar Tunesië terugkeerden laat hier niet anders over denken. De verwijzing in de bestreden beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten naar de situatie van een persoon die pas nadat hij gratie had gekregen naar Tunesië terugkeerde lijkt, nu niet blijkt dat verzoeker gratie kreeg of onder het toepassingsgebied van de amnestieregeling valt, evenmin dienstig. Blijft de vaststelling dat verwerende partij ook verwijst naar één persoon, die na een veroordeling bij verstek, vanuit de Verenigde Staten werd overgebracht naar Tunesië en “vrij thuis” zou zijn. Deze informatie is onvoldoende om te kunnen concluderen dat verzoeker zelf geen reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen”.

- De tegenpartij kan zich evenmin rechtsgeldig beroepen op de brief van verzoeker van 20.06.2025 om te stellen dat hij bij een terugkeer naar Tunesië geen vervolging zou vrezen. Niet alleen dient rekening te worden gehouden met de omstandigheden waarin deze brief werd opgesteld (zie eveneens stukken 86 en 87), maar bovendien heeft Uw Raad reeds geoordeeld dat “Het feit dat verzoeker aangaf dat hij bevreesd is dat hij zal worden gefolterd en pas wil terugkeren naar Tunesië nadat hij ervan overtuigd is dat hij er geen risico’s loopt kan evenwel bezwaarlijk worden gebruikt als een argument om de stelling te onderbouwen dat er geen reëel risico bestaat op een schending van artikel 3 van het EVRM”.

Er zij tevens gewezen op de door de heer T.[...] in zijn brief van 20 juni geëiste voorwaarden en garanties, die duidelijk aantonen dat hij wel degelijk vreest er te worden vastgehouden en te worden onderworpen aan een onmenselijke en vernederende behandeling.

- Het getuigt van kwade trouw dat de tegenpartij beweert dat "het feit dat [verzoeker] eventueel ondervraagd, gecontroleerd of opgevolgd wordt bij een terugkeer naar Tunesië, is op zich niet in strijd met het EVRM". Volgens de Amerikaanse immigratierechter zijn de opgelopen risico's aanzienlijk groter:

[...]

Anderzijds gaan ze voorbij aan meerdere belangrijke elementen, die het risico op onmenselijke en vernederende behandelingen in hoofde van verzoeker in geval van terugkeer naar Tunesië bevestigen:

- Ten eerste zij eraan herinnerd dat het CGVS aanvankelijk – en totdat de tegenpartij het, in tempore suspecto, verzocht zijn standpunt te herzien – van oordeel was dat een gedwongen terugkeer van verzoeker naar Tunesië niet in overeenstemming was met de artikelen 48/3 en 48/4 Vw.

- Ten tweede werd de uitlevering van verzoeker aan Tunesië geweigerd en enkel aan de Verenigde Staten toegestaan omdat zij zich ertoe hadden verbonden verzoeker niet naar Tunesië terug te sturen zonder de toestemming van de Belgische autoriteiten:

« 4. La ré-extradition éventuelle à la République Tunisienne

La troisième condition attachée à l'avis par la chambre des mises en accusation concernait la possible ré-extradition de la personne réclamée à la Tunisie. Une telle ré-extradition pourrait exposer la personne réclamée à des risques élevés de torture ou de traitements ou peines inhumains, contrairement à l'article 3 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme.

(...)

Étant donné qu'il a été décidé de refuser l'extradition à la République Tunisienne et que toute ré-extradition nécessite l'accord de l'État qui a autorisé l'extradition initiale, une ré-extradition éventuelle à la République tunisienne ne peut avoir lieu.

(...)

La ré-extradition éventuelle par les États-Unis à la République tunisienne est impossible » (stuk 14, pp.8-9).

- Ten derde hebben de Amerikaanse rechtbanken geoordeeld dat een terugzending van verzoeker naar Tunesië hem zou blootstellen aan een met foltering gelijkgestelde behandeling:

Op 30 augustus 2024 heeft de immigratierechter haar beslissing genomen (stuk 75). Na een zorgvuldig onderzoek van het door de partijen voorgelegde bewijsmateriaal, heeft de immigratierechter België aangewezen als prioritair land van terugkeer en het risico op foltering met betrekking tot Tunesië erkend.

De Amerikaanse rechter heeft in het dossier van de verzoeker vijf individuele elementen vastgesteld op basis waarvan hij het risico op foltering bij terugzending naar Tunesië als bewezen beschouwt. Er zij op gewezen dat artikel 3 EVRM een ruimere draagwijdte heeft dan het VN-Verdrag tegen Foltering (CAT), aangezien het naast het risico op foltering ook het risico op "onmenselijke en vernederende behandelingen" omvat.

De vijf individuele elementen en de analyse die ervan is gemaakt op basis van documentatie en getuigenissen van deskundigen, gaan veel verder dan de summiere analyse die blijkt uit de motivering van de beslissingen van de Belgische Staat. De bestreden beslissingen baseren zich op bepaalde elementen van de beslissing van 30 augustus 2024, maar laten tal van andere buiten beschouwing:

o Het hoge risicoprofiel op foltering, wegens het feit dat de verzoeker is veroordeeld voor terrorisme, en zelfs aangenomen dat dit niet of niet langer het geval zou zijn, het feit dat hij sinds 2015 door de Tunesische regering van terrorisme wordt beschuldigd, en het feit dat hij voldoet aan de criteria van personen die in het bijzonder worden geïdentificeerd (uiterlijk, contacten, verleden, beschuldigingen tegen hem,...).

o De internationale bekendheid van de verzoeker.

o Het feit dat hij, in aanwezigheid van journalisten, publiekelijk zijn betrokkenheid heeft erkend bij complotten om de Tunesische regering omver te werpen.

o Het feit dat de verzoeker, wegens bijzondere individuele omstandigheden, veeleer zal worden beschouwd als een "jonge" terrorist: een profiel met een bijzonder hoog risico op foltering.
o Het feit dat de Amerikaanse en Belgische regeringen een risico op foltering hebben erkend, en dat de omstandigheden in Tunesië in dit opzicht aanzienlijk zijn verslechterd, waardoor dit risico nog steeds substantieel is.

De verwerende partij gaat niet op een precieze en zorgvuldige manier in op deze verschillende individuele factoren, ondanks het arrest van Uw Raad dat het belang ervan benadrukte.

- Ten vierde houdt verwerende partij geen rekening met [het] sociale en familiale isolement van de verzoeker in Tunesië. Hij heeft enkel nog zijn moeder, met wie de communicatie moeizaam verloopt en die bovendien oud is en aan ernstige gezondheidsproblemen lijdt.

Door de jaren zonder contact zijn de banden met zijn overgebleven familieleden verbroken.

De verzoeker heeft bijgevolg niemand die hem bij een terugkeer kan opvangen of ondersteunen. Uit het voorgaande blijkt dat de motivering van de bestreden beslissingen volstrekt niet zorgvuldig is, aangezien verwerende partij geen rekening heeft gehouden met al deze nochtans bijzonder sprekende elementen, noch met het arrest van Uw Raad, en heeft nagelaten de afwezigheid van een risico op schending van artikel 3 EVRM dienaangaande te motiveren.

Daarenboven, is de algemene informatie betreffende de situatie van dissidenten (aangezien de verzoeker als terrorist wordt bestempeld, zou hij door zijn nationale autoriteiten als een dissident worden beschouwd) en de detentieomstandigheden in Tunesië zorgwekkend.

Uit het laatste rapport van Amnesty International over Tunesië (2024/2025) blijkt dat:

“Les autorités ont accru la répression de la liberté d’expression et de toutes les formes de dissidence, utilisant des lois répressives et des accusations sans fondement pour poursuivre en justice et arrêter arbitrairement des opposant-e-s politiques, des journalistes, des syndicalistes, des défenseur-e-s des droits humains, des avocat-e-s et des personnes critiques à l’égard du pouvoir. À l’approche de l’élection présidentielle d’octobre, elles ont intensifié le harcèlement des opposant-e-s politiques, soumis à de nouvelles restrictions les activités des journalistes, des défenseur-e-s des droits humains et des ONG, et pris des mesures pour saper davantage encore l’indépendance de la justice et l’état de droit.

[...]

Répression de la dissidence

[...]

D’autres personnalités de l’opposition étaient maintenues en détention provisoire ou purgeaient des peines d’emprisonnement pour des charges motivées par des considérations politiques (« terrorisme », « complot contre la sûreté de l’État »). Dans l’affaire dite « du complot », six responsables politiques de l’opposition arrêtés en février 2023 ont été arbitrairement maintenus en détention pour « complot contre la sûreté de l’État » alors qu’au titre de la législation nationale, la période de détention provisoire s’appliquant à leur cas expirait en avril.

[...]

Droit à un procès équitable

[...]

L’Association des magistrats tunisiens a indiqué qu’entre août 2023 et juin 2024, la ministre de la Justice avait, au moyen de simples notes et en dehors des procédures régulières, ordonné la nomination, le transfert ou la suspension d’au moins 105 juges et procureur-e-s.

Les juges et les procureur-e-s qui avaient été révoqués sommairement par décret présidentiel en juin 2022 ont continué de se voir refuser toute réparation pour les préjudices persistants subis sur le plan professionnel, économique et de la réputation. Aucune action judiciaire n’a été engagée à la suite des

plaintes individuelles déposées le 23 janvier 2023 contre la ministre de la Justice par 37 de ces juges pour non-respect de la décision de justice ordonnant la réintégration de 49 des 57 juges et procureur-e-s révoqués.

Des avocat·e·s représentant des membres de l'opposition ont été la cible d'enquêtes judiciaires sur la base d'accusations sans fondement, notamment d'avoir « nui aux autres » ou « répandu de fausses nouvelles » (<https://www.amnesty.org/fr/location/middle-east-and-north-africa/north-africa/tunisia/report-tunisia/>).

Het laatste verslag van prison-insider (<https://www.prison-insider.com/fichepays/tunisie-2024?s=garanties#garanties>) kan als volgt worden samengevat:

- **Gezondheid en Medische Zorg**

- o Minimale toegang tot zorg en verwaarlozing: Meerdere rapporten hekelen de onvoldoende toegang tot zorg, en zelfs de weigering van zorg of opzettelijke verwaarlozing. De medische centra in de gevangenissen zijn vaak slechts onderbemande ziekenboegen, beheerd door ongeschoold personeel dat zich beperkt tot het uitdelen van kalmeringsmiddelen.*

- o Gebrek aan gekwalificeerd personeel: Er is een nijpend tekort aan vaste artsen en gekwalificeerd paramedisch personeel binnen de instellingen.*

- o Fysieke en mentale gezondheidsproblemen: De onhygiënische omstandigheden en de overbevolking bevorderen huidziekten en ademhalingsproblemen. Wat de geestelijke, gezondheid betreft, is de effectieve toegang tot psychische zorg zeer beperkt (hoewel dit wettelijk voorzien is), wat het risico op zelfverminking en psychische nood verhoogt.*

- o Behandeling van verslavingen: Het systeem beschikt niet over adequate structuren voor de behandeling van drugs- of alcoholverslaving.*

- **Detentieomstandigheden**

- o Extreme overbevolking in gevangenissen: Dit is een groot en aanhoudend probleem.*

- Sommige gevangenissen, zoals die in Mornaguia, Sfax of Manouba, hebben een bezettingsgraad van meer dan 150%. Dit maakt een menselijk beheer onmogelijk en dwingt gedetineerden om bedden te delen.*

- o Ongezonde en erbarmelijke hygiëne: Er is een tekort aan toiletten en douches, en de algemene hygiëne is zeer precair.*

- o Menging van gedetineerden: Gevangenen in voorlopige hechtenis (in afwachting van hun proces, meer dan 55% van de gevangenispopulatie in 2022) worden vaak gemengd met veroordeelden, en kleine criminelen met geharde misdadigers.*

- **Geweld en Mishandeling**

- o Mishandeling en foltering: Hoewel systematische foltering is afgenomen, blijft mishandeling bestaan. Er worden sterfgevallen in detentie gemeld als gevolg van foltering, mishandeling of het weigeren van zorg.*

- o Corruptie: Geweld en corruptie zijn aanwezig. Betere detentieomstandigheden (schonere cellen, minder overbevolking, toegang tot communicatie) kunnen worden gekocht, wat leidt tot grote ongelijkheid tussen de gedetineerden.*

- o Gebrek aan personeel en toezicht: Het onvoldoende aantal bewakers stelt hen enkel in staat om minimaal toezicht te houden, gericht op het voorkomen van ontsnappingen en opstanden in plaats van op het welzijn van de gedetineerden.*

- **Rechten en Re-integratie**

- o Niet-naleving van grondrechten: Het recht op een dagelijkse wandeling, hoewel wettelijk vastgelegd, wordt niet altijd gerespecteerd.*

- o Beperkte toegang tot activiteiten: De toegang tot opleidingen of activiteiten voor sociale re-integratie (cultureel, sportief) is vrijwel onbestaande of beperkt tot sporadische initiatieven.*

- o Gebrek aan informatie: Gedetineerden zijn vaak slecht geïnformeerd over hun rechten en plichten.*

Voor een politieke tegenstander of een persoon die veroordeeld is voor terrorisme, is de situatie nog delicaat vanwege de politieke gevoeligheid van dergelijke dossiers.

De bijzondere individuele elementen moeten hier nogmaals benadrukt worden, die de zaak van de verzoeker sterk onderscheiden van enige andere bekende zaak, zoals nauwgezet geanalyseerd door de Amerikaanse rechter. Daarnaast is er het feit dat de verzoeker, in tegenstelling tot de in de motivering vermelde personen, zich formeel verzet tegen elke vorm van medewerking met de Tunesische autoriteiten, wat hem potentieel eindeloze vervolging zal opleveren.

Ten laatste, kampt verzoeker met ernstige gezondheidsproblemen (zie eerste onderdeel en uiteenzetting van de feiten, punt 7) en wordt sinds het begin van de jaren 2000 vastgehouden, hetgeen hem nog kwetsbaarder maakt.

Er dient te worden besloten dat het onderzoek niet met de vereiste zorgvuldigheid werd gevoerd; dat de motivering laconiek en zeer algemeen is, terwijl dit dossier, dat de Belgische Staat goed kent, het voorwerp heeft uitgemaakt van talrijke gerechtelijke en politieke beslissingen en onderhandelingen; dat de in Tunesië gelopen risico's door meerdere instanties bewezen werden geacht op basis van een geïndividualiseerd en nauwkeurig onderzoek, wat de verwerende partij niet eens in overweging lijkt te hebben genomen; dat het vereiste zorgvuldige onderzoek niet heeft plaatsgevonden; dat a fortiori, in het kader van de uiterst dringende noodzakelijkheid en gelet op de beschikbare informatie en de door verzoeker op uiterst korte termijn verzamelde argumenten, het zich opdringt om althans zijn verwijdering te schorsen”.

3.3.3. De Raad kan zich aansluiten bij de theoretische beschouwingen in het verzoekschrift over de draagwijdte van de in het middelonderdeel geschonden geachte zorgvuldigheidsplicht.

3.3.4. Kernpunt van verzoekers betoog is dat de motivering van de bestreden akte in het licht van artikel 3 van het EVRM weinig pertinent, alsook ontoereikend is en niet toelaat te besluiten dat een deugdelijk onderzoek werd gevoerd. Hierbij wordt enerzijds verwezen naar passages van het in punt 1.3. bedoelde arrest en anderzijds naar passages van het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter van 30 augustus 2024 waarmee volgens verzoeker onvoldoende rekening zou zijn gehouden.

3.3.5. Voorafgaande bemerkingen

Over het gezag van gewijsde van het in punt 1.3. bedoelde arrest

Wat betreft verzoekers verwijzing naar het in punt 1.3. bedoelde arrest van de Raad dient te worden aangegeven dat uit niets blijkt dat verweerder de in punt 1.2. bedoelde beslissingen (een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens), die in dit arrest werden geschorst, heeft ingetrokken of opgeheven. Zulks wordt ook niet voorgehouden in de nota met opmerkingen, noch aangebracht door verweerder ter terechtzitting. Voor zover dient te worden begrepen dat verzoeker de schending van het gezag van gewijsde van het in punt 1.3. bedoelde arrest wenst aan te voeren, moet worden onderstreept dat een schorsingsarrest gezag van gewijsde *erga omnes* heeft voor de periode tussen het schorsingsarrest en het arrest ten gronde, nu “het gezag van gewijsde van een schorsingsarrest [in]houdt dat de uitspraak voorlopig - in afwachting van een eindarrest - als waarheid geldt en dat het door de administratieve rechter *prima facie* beslecht rechtspunt in het raam van een administratief kort geding niet opnieuw in vraag kan worden gesteld, behoudens in geval van een verzoek tot intrekking of wijziging bedoeld in art. 17, §2, derde lid, R.v.St.-wet (R.v.St., Meert, nr. 70589 van 9 januari 1998)” (A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, o.c., 1285 voetnoot 355).

Het gezag van gewijsde van een schorsingsarrest van Raad betekent dus dat de uitspraak voorlopig – in afwachting van een eindarrest – als waarheid geldt en dat het door de administratieve rechter *prima facie* beslechte rechtspunt in het kader van een administratief kortgeding niet opnieuw in vraag kan worden gesteld, behoudens in geval van een verzoek tot intrekking of wijziging, bedoeld in artikel 39/82, § 2, laatste lid van de Vreemdelingenwet. Zulk verzoek is thans niet aan de orde. Het gezag van gewijsde is gehecht aan het *dictum*, maar moet worden beoordeeld in functie van de motieven die de Raad tot de in het *dictum* opgenomen beslissingen hebben gebracht. De schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing door de Raad belet de overheid echter niet de aangelegenheid opnieuw te onderzoeken en, zoals *in casu*, een nieuwe beslissing te nemen vooraleer een uitspraak over de grond van de zaak is tussengekomen. Het gezag van gewijsde van een schorsingsarrest verplicht er haar wel toe bij het heroverwegen van de zaak acht te slaan op de motieven die de Raad tot een eerdere schorsing hebben geleid (cf. o.a. RvS, nr. 225.614 van 26 november 2013, nr. 236.084 van 13 oktober 2016, nr. 255.540 van 19 januari 2023 en nr. 263.890 van 4 juli 2025).

Over artikel 3 van het EVRM

De Raad kan zich aansluiten bij de theoretische beschouwingen over deze bepaling in de bestreden akte.

Hij wenst er wel aan te herinneren dat artikel 39/82, § 4, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek moet voeren van *“alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.”*

Artikel 3 van het EVRM vormt een dergelijk grondrecht. Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Dit absoluut karakter van de bescherming van artikel 3 van het EVRM geldt ook in zaken die terrorisme betreffen, hoezeer ze ook zelf een ernstige bedreiging vormen voor de rechten van de mens. In dit verband kan gewezen worden op wat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) op dat vlak stelde in de zaak *T. tegen België*, 140/10, van 4 september 2014:

“(…) 117. Moreover, the Court reiterates that it is acutely conscious of the difficulties faced by States in protecting their populations against terrorist violence, which constitutes, in itself, a grave threat to human rights. It is therefore careful not to underestimate the extent of the danger represented by terrorism and the threat it poses to society (see Othman (Abu Qatada) v. United Kingdom, no. 8139/09, § 183, ECHR 2012, and the references cited therein). It considers it legitimate, in the face of such a threat, for Contracting States to take a firm stand against those who contribute to terrorist acts (ibid). (…)

118. However, none of these factors have any effect on the absolute nature of Article 3. As the Court has affirmed on several occasions, this rule brooks no exception. The principle has therefore had to be reaffirmed on many occasions since Chahal v. the United Kingdom (15 November 1996, §§ 80 et 81, Reports of Judgments and Decisions 1996-V), to the effect that it is not possible to make the activities of the individual in question, however undesirable or dangerous, a material consideration or to weigh the risk of ill-treatment against the reasons put forward for the expulsion in order to determine whether the responsibility of the State is engaged under Article 3 (see Saadi, cited above, § 138; see also Daoudi v. France, no. 19576/08, § 64, 3 December 2009, and M. S. v. Belgium, no. 50012/08, §§ 126 and 127, 31 January 2012)

(…)

120. If the extradition is likely to have consequences in the requesting country which are incompatible with Article 3 of the Convention, the Contracting State must not extradite. It is a matter of ensuring the effectiveness of the safeguard provided by Article 3 in view of the serious and irreparable nature of the alleged suffering risked (see Soering, cited above, § 90)”

(vrije vertaling: “(…) 117. Bovendien herhaalt het Hof dat het zich terdege bewust is van de moeilijkheden waarmee staten worden geconfronteerd bij het beschermen van hun bevolking tegen terroristisch geweld, dat op zich een ernstige bedreiging voor de mensenrechten vormt. Het Hof is dan ook voorzichtig om de omvang van het gevaar dat terrorisme vormt en de bedreiging die het voor de samenleving inhoudt, niet te onderschatten (zie *Othman (Abu Qatada)* tegen het Verenigd Koninkrijk, nr. 8139/09, § 183, EHRM 2012, en de daarin aangehaalde referenties). Het acht het legitiem dat de verdragsluitende staten, gezien een dergelijke dreiging, een krachtig standpunt innemen tegen degenen die bijdragen aan terroristische daden (ibid). (…)

118. Geen van deze factoren heeft echter invloed op het absolute karakter van artikel 3. Zoals het Hof herhaaldelijk heeft bevestigd, duldt deze regel geen uitzonderingen. Dit beginsel, dat sedert *Chahal* tegen het Verenigd Koninkrijk (15 november 1996, §§ 80 en 81, Verslag van arresten en beslissingen 1996-V) meermaals werd bevestigd, houdt in dat het niet mogelijk is om de activiteiten van de betrokken persoon, hoe ongewenst of gevaarlijk ook, als een materiële overweging te nemen of om het risico van mishandeling af te wegen tegen de voor de uitzetting aangevoerde redenen om te bepalen of de staat op grond van artikel 3 verantwoordelijk is (zie *Saadi*, reeds aangehaald, § 138; zie ook *Daoudi* tegen Frankrijk, nr. 19576/08, § 64, 3 december 2009, en *M.S. tegen België*, nr. 50012/08, §§ 126 en 127, 31 januari 2012)

(…)

120. Indien de uitlevering door het verzoekende land waarschijnlijk gevolgen zal hebben die onverenigbaar zijn met artikel 3 van het Verdrag, mag de verdragsluitende staat niet tot de uitlevering overgaan. Het gaat erom de doeltreffendheid van de door artikel 3 geboden waarborg te waarborgen, gezien de ernst en het onherstelbare karakter van het vermeende leed dat dreigt (zie Soering, reeds aangehaald, § 90)).

Deze zaak had weliswaar betrekking op een geplande uitlevering van verzoeker naar de V.S. destijds maar het EHRM heeft in bovenvermelde zaak in § 116 gesteld dat voor wat betreft het absoluut karakter van artikel 3 van het EVRM geen onderscheid wordt gemaakt in verwijderings- of uitleveringszaken: *“The Court draws no distinction in terms of the legal basis for removal; it adopts the same approach in cases of both expulsion and extradition (see Harkins and Edwards, cited above, § 120, and Babar Ahmad and Others, cited above, § 168”*). (vrije vertaling: “Het Hof maakt geen onderscheid wat betreft de rechtsgrondslag voor verwijdering; het hanteert dezelfde benadering in gevallen van zowel uitzetting als uitlevering (zie Harkins en Edwards, hierboven aangehaald, § 120, en Babar Ahmad en anderen, hierboven aangehaald, § 168”).

3.3.6. In de bestreden akte kan worden gelezen dat verweerder algemeen van oordeel is dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat er sprake is van voldoende concrete en aantoonbare elementen om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Tunesië het slachtoffer zou worden van een in artikel 3 van het EVRM bedoelde handeling. Vervolgens worden diverse motieven opgelijst om te duiden waarom wordt geoordeeld dat er in voorliggende zaak niet kan worden besloten dat er een ernstig risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen bestaat. De Raad splitst de motieven van de bestreden akte in het licht van artikel 3 van het EVRM één voor één op, beoordeelt ze, rekening houdend met het gezag van gewijsde van het in punt 1.3. bedoelde arrest en de kritiek van verzoeker, alsook het verweer in de nota met opmerkingen, en maakt vervolgens een eindconclusie op.

3.3.6.1. Motief a): *“Er dient opgemerkt te worden dat u in Tunesië op 26.01.2005 bij verstek veroordeeld bent tot 10 jaar gevangenisstraf voor deelname aan een terroristische groepering en tot 10 jaar gevangenisstraf voor propaganda. Het gaat hier om feiten begaan buiten het Tunesisch grondgebied tussen 1989 en 2002. Uit het administratief dossier blijkt niet dat dit vonnis bij verstek nog steeds geldt.”*

Door dit opnieuw zonder meer te poneren wordt manifest geen rekening gehouden met wat kan worden gelezen in het in punt 1.3. bedoelde arrest, waaraan verzoeker herinnert door de weergave in het verzoekschrift van een uittreksel uit dit arrest, namelijk *“Verzoeker voert terecht aan dat er geen elementen zijn die toelaten zonder meer te veronderstellen dat voormeld vonnis niet langer geldingskracht zou hebben. Er dient immers te worden aangenomen dat een rechterlijke uitspraak geldingskracht heeft zolang deze ingevolge verzet of hoger beroep niet werd hervormd of zolang er geen andere concrete maatregel werd genomen waardoor kan worden geconcludeerd dat deze uitspraak niet meer zal worden uitgevoerd”*.

Motief a) houdt dus een schending in van het gezag van gewijsde van het in punt 1.3. bedoelde arrest van de Raad. Tevergeefs probeert verweerder in de nota met opmerkingen motief a) te verbinden aan motief b), dat verwijst naar het bestaan van een Tunesische amnestiewet (hierna: Amnestiewet) waardoor volgens verweerder *“geen specifieke rechterlijke uitspraak in graad van beroep dan wel verzet zou moeten kunnen worden voorgelegd opdat zou kunnen worden besloten dat de oude Tunesische veroordeling van verzoeker op heden geen geldingskracht meer heeft”*. Deze argumentatie kan vooreerst niet als dusdanig worden teruggevonden in de bestreden akte. Alleszins gaat verweerder voorbij aan het feit dat niet zonder meer kan worden aangenomen dat voormelde Amnestiewet *in casu* van toepassing is en aan de vaststellingen die in het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter van 30 augustus 2024 zijn opgenomen, waaruit blijkt dat de toepassing van deze wet in bepaalde gevallen wordt omzeild (cf. bespreking motief c)). Eveneens tevergeefs verwijst verweerder in zijn nota met opmerkingen *“naar e-mailverkeer met de Federale Politie, dat deel uitmaakt van de stukken van het administratief dossier, waarbij op 22.08.2025 werd bevestigd dat er namens de Tunesische autoriteiten geen signalement openstaat t.a.v. verzoeker, met het oog op de gebeurlijke uitlevering in uitvoering van de veroordeling uit 2005.”* Ten eerste kan zulks niet in de bestreden akte worden gelezen zodat het niet meer is dan een *posteriori*-motivering waarmee geen rekening kan worden gehouden. Ten tweede ziet de Raad niet in hoe hieruit automatisch zou kunnen worden afgeleid dat de Tunesische veroordeling van januari 2005 niet meer zou gelden.

De Raad wijst er nog op dat ook de Amerikaanse immigratierechter in haar vonnis van 30 augustus 2024 stipuleerde (p. 49): *“At the outset, the Court notes that there is no evidence that Respondent’s 2005*

conviction in Tunisia has been vacated. (...) Based on the record evidence before the Court, if Respondent were returned to Tunisia, he would be returning as a convicted terrorist who has been sentenced to serve a ten year prison sentence" (vrije vertaling: "Om te beginnen merkt het Hof op dat er geen bewijs is dat de veroordeling van verweerder in Tunesië in 2005 is vernietigd.(...) Op basis van het bewijsmateriaal dat het Hof ter beschikking staat, zou respondent, indien hij naar Tunesië zou worden teruggestuurd, terugkeren als een veroordeelde terrorist die is veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien jaar").

Besluit: motief a) blijft niet overeind.

3.3.6.2. Motief b): "Uit zowel de Amerikaanse beslissing van 30.08.2024 als uit een opzoeking op internet, blijkt dat Tunesië op 19.02.2011 een amnestiewet heeft aangenomen. Deze wet stelt dat alle zaken die voor de revolutie van 2011 hebben plaatsgevonden, recht hebben op algemene amnestie. De amnestiewet is nog steeds van toepassing in Tunesië, zoals de Amerikaanse beslissing van 30.08.2024 stelt (verklaring van de heer B.[...] A.[...]: "Mr. B.[...] A.[...] testified that the Tunisian amnesty law should legally apply to Respondent as it is his right to get general amnesty regarding all cases that happened before the 2011 revolution")." (vrije vertaling: "De heer B.[...] A.[...] verklaarde dat de Tunesische amnestiewet wettelijk van toepassing zou moeten zijn op verzoeker, aangezien het zijn recht is om algemene amnestie te krijgen voor alle zaken die vóór de revolutie van 2011 hebben plaatsgevonden").

In de bestreden akte wordt voor het eerst een hyperlink gegeven waarop de tekst van voormelde Amnestiewet van 19 februari 2011 wordt weergegeven in het Frans. In de nota met opmerkingen wordt de volledige tekst weergegeven:

"Article premier – Est amnistiée, toute personne ayant fait l'objet avant le 14 janvier 2011 d'une condamnation ou d'une poursuite judiciaire auprès des tribunaux quel que soient leur degré ou leur catégorie, et ce, en raison des infractions suivantes :

- l'attentat contre la sûreté intérieure de l'Etat prévu au chapitre II du titre premier du livre II du code pénal,*
- la violation des dispositions de la loi n° 2003-75 du 10 décembre 2003 relative au soutien des efforts internationaux de lutte contre le terrorisme et à la répression du blanchiment d'argent, et ce concernant le soutien des efforts internationaux de lutte contre le terrorisme,*
- la violation des dispositions relatives à la presse à l'exception de celles qui concernent la diffamation et l'injure envers les particuliers,*
- la violation des dispositions relatives aux réunions publiques, cortèges, défilés, manifestations et attroupements,*
- la violation des dispositions relatives aux associations, aux partis politiques et à leur financement,*
- la violation des dispositions des articles 387, 388 et 390 du code du travail ainsi que celles des articles 107, 136 et 137 du code pénal,*
- la violation des dispositions des articles 121, 121 bis et 121 ter du code pénal,*
- la violation des dispositions des articles 131, 132, 133, 134 et 135 du code pénal lorsque les poursuites ont été faites sur la base d'une activité syndicale ou politique,*
- la violation des dispositions du deuxième et du troisième paragraphe de l'article 123 du code de la justice militaire,*
- la violation des dispositions des articles 84 et 86 du code des télécommunications lorsque les poursuites ont été faites en raison d'une activité syndicale ou politique,*
- l'évasion de la prison, le recel de détenu évadé ou le franchissement illégal des frontières ou à partir de points autres que les points de passage lorsque la personne a fait l'objet d'une poursuite ou a été condamnée pour une autre infraction liée à l'une des infractions suscitées.*

L'amnistie s'étend également à tous ceux qui ont été condamnés pour des infractions du droit commun ou militaires lorsque les poursuites ont été faites sur la base d'une activité syndicale ou politique."

Noch de bestreden akte, noch de nota met opmerkingen maken duidelijk onder welke categorie verzoeker precies valt. In de nota met opmerkingen kan wel gelezen worden *“dat de Amnestiewet zélf stipuleert dat van rechtswege amnestie wordt verleend aan elke persoon die voor 14.01.2011 voor de vernoemde feiten werd veroordeeld”*.

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift niet in op het toepassingsgebied van de Amnestiewet. Echter kan hij volledig worden gevolgd wanneer hij ter terechtzitting stelt dat het *“[hem] niet rechtsgeldig [kan] worden verweten dat [hij] niet heeft aangetoond dat hij waarschijnlijk niet van die amnestiewet zou genieten terwijl hij juist een 60 pagina 's tellend vonnis heeft neergelegd waarin een rechter na verschillende deskundigen te hebben gehoord tot de conclusie is gekomen dat de verzoeker naar alle waarschijnlijkheid en omwille van diverse factoren niet van die wet zal genieten”*.

In het in punt 1.3. vermelde arrest kon ook al worden gelezen dat blijkens het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter van 30 augustus 2024 *“het bestaan van deze amnestieregeling (...) niet uit[sluit] dat toch een nieuw onderzoek wordt gevoerd of een nieuwe vervolging wordt ingesteld voor terroristische activiteiten die dateren van voor 2011, indien zou blijken dat deze activiteiten later werden verdergezet”*.

Er kan in de Amnestiewet niet worden gelezen dat ze personen vrijstelt van strafrechtelijk onderzoek en vervolging op basis van nieuwe aanklachten met betrekking tot terroristische of andere in deze wet vermelde activiteiten van vóór de revolutie van 2011, indien er aanwijzingen zijn dat deze activiteiten na de revolutie van 2011 werden verdergezet. Verweerder is trouwens ook van oordeel, gelet op wat in de bestreden akte wordt vermeld (zie punt c, waar de verdere getuigenis van B. A. wordt aangehaald) en in de nota met opmerkingen wordt aangegeven (p. 25: *“er worden in Tunesië nog mensen vervolgd voor gedrag dat na de revolutie van 2011 heeft plaatsgevonden”*) dat dergelijke vervolging – los van verzoekers geval – wel degelijk kan.

Besluit: motief b), dat verzoeker in 2006 onder meer veroordeeld werd tot tien jaar gevangenisstraf wegens terrorisme en dat de Amnestiewet *“stelt dat alle zaken die voor de revolutie van 2011 hebben plaatsgevonden, recht hebben op algemene amnestie”*, kan de bestreden akte derhalve op zich niet overeind houden als motief c) vervalt. Dit is het geval zoals hierna zal blijken.

3.3.6.3. Motief c): *“De heer [B.[...] A.[...]] haalt verder aan dat er, ondanks deze amnestiewet, toch nog mensen vervolgd werden door nieuwe strafrechtelijke procedures in te leiden nav gedrag dat na de revolutie van 2011 heeft plaatsgevonden. U toont echter niet aan dat dit voor u specifiek zal gelden. U kan verder ook niet aantonen dat de amnestiewet niet geldt in uw geval. U en uw advocaten hadden dit echter al sinds het bestaan van deze wet kunnen laten nagaan in Tunesië gezien er immers nergens een lijst bestaat van personen op wie deze amnestiewet van toepassing is. Het is louter hypothetisch dat u (alsook de consulente die in 2023 door Amerika gehoord werden) stelt dat u zal opgepakt worden en overgedragen worden naar de gevangenis en aldaar gefolterd zal worden.”*

Verzoeker kan worden gevolgd in zijn betoog, verwijzend naar welbepaalde passages van het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter van 30 augustus 2024 (p. 50 e.v.), dat de geciteerde afweging van verweerder gebrekkig en ontoereikend is. Uit deze passages blijkt immers dat de Amerikaanse immigratierechter niet alleen op basis van de door de verzoeker aangevoerde elementen, zoals deskundigenverklaringen, tot de conclusie kwam dat de Amnestiewet niet betekenisvol het risico op foltering voor verzoeker in Tunesië zou reduceren. Zij kwam ook tot deze conclusie op basis van bewijsmateriaal dat naar voren werd gebracht door een Amerikaanse overheidsinstantie, met name door het *“DHS” (Department of Homeland Security)*. Het betreft meer bepaald een memorandum van het DHS, voorbereid door het FBI (*Federal Bureau of Investigation*) dat handelt over verzoekers gedrag, terwijl hij vastgehouden werd in de V.S., ondersteund door vergaard bewijsmateriaal. De Amerikaanse immigratierechter zet dit bewijsmateriaal nauwgezet uiteen en stelt dat hieruit blijkt dat verzoeker zich gedraagt op een manier die doet denken aan religieus extremisme en dat hij acties heeft ondernomen die door de Tunesische overheid kunnen worden opgevat als terroristische activiteiten (*“the DHS, submitted a memorandum prepared by the FBI detailing respondents' behaviors while in custody in the United States, which reflects that he behaves in a manner that is suggestive of religious extremism and has taken action that could be construed as terrorist activity by the Tunisian government”*; vrije vertaling: *“het DHS heeft een door de FBI opgesteld memorandum ingediend waarin het gedrag van verzoeker tijdens zijn detentie in de Verenigde Staten gedetailleerd wordt beschreven. Daaruit blijkt dat hij zich gedraagt op een manier die wijst op religieus extremisme en dat hij acties heeft ondernomen die door de Tunesische regering als terroristische activiteiten kunnen worden opgevat”*).

Zoals verzoeker terecht aanvoert in zijn verzoekschrift, identificeerde de Amerikaanse immigratierechter bovendien vijf individuele risicofactoren die toelaten aan te nemen dat verzoeker het risico loopt om

gefolterd te worden in Tunesië (p. 51 e.v. van het vonnis, gevoegd als stuk 75 bij het verzoekschrift), waarbij zij tevens algemeen bewijsmateriaal over de omstandigheden in Tunesië ("*general country conditions evidence regarding Tunisia*") betrok:

1) Zowel de omstandigheden in Tunesië als de verklaringen van deskundigen ondersteunen de stelling van verzoeker dat hij als veroordeelde terrorist meer dan waarschijnlijk zal worden vastgehouden op basis van zijn vroegere veroordelingen in Tunesië; de aangevoerde getuigenissen en de algemene landeninformatie tonen aan dat hij meer dan waarschijnlijk in de slechtste omstandigheden zal worden vastgehouden en de slechtst mogelijke behandeling zal ondergaan in detentie. Hij komt in een kwetsbare positie terecht waardoor de kans op foltering stijgt; zelfs indien hij geen veroordeelde terrorist zou zijn, voldoet hij nog steeds aan het profiel van individuen die sinds 2015 door de Tunesische regering van terrorisme worden beschuldigd (uiterlijk, actief zijn op sociale media om mensen te bekeren tot de Islam, contacten met veroordeelde terroristen of personen die van terrorisme verdacht worden,...);

2) Verzoeker is een internationaal gekende figuur die verbonden is met personen die verdacht worden van of veroordeeld werden voor terroristische activiteiten; deze bekendheid vermindert of sluit zijn risico op foltering niet uit;

3) Het feit dat verzoeker een Tunesiër is die buiten Tunesië terroristische daden stelde in plaats van op Tunesisch grondgebied, houdt niet in dat verzoekers risico op foltering verminderd wordt; zo koesteren de Tunesische autoriteiten immers de vrees dat dergelijke personen zich uiteindelijk ook tegen hen zullen keren;

4) Het feit dat de verzoeker, wegens zijn individuele omstandigheden (neiging om gevangenen te radicaliseren, gebruik van externe krachten om een mogelijke ontsnapping uit de gevangenis te ondersteunen), veeleer zal worden beschouwd als een "*jonge*" terrorist en aldus een profiel heeft met een bijzonder hoog risico op foltering. De Tunesische autoriteiten hebben met geweld gereageerd op verstoringende activiteiten in hun gevangnissen en op de aanstichters ervan;

5) Het feit dat de Amerikaanse en de Belgische regering destijds in 2011 bij de uitlevering van verzoeker aan de V.S. op z'n minst erkend hebben dat er zich de kwestie van een risico op foltering stelt voor verzoeker in Tunesië en dat de situatie op het vlak van de mensenrechten in Tunesië sedert 2011 nog aanzienlijk verslechterd is, zodat er nog steeds sprake is van een risico op foltering voor zij die beschuldigd worden van terrorisme.

Gelet op al het voormelde kan verweerder niet worden gevolgd in zijn stelling dat verzoeker niet specifiek aantoonde dat hij ondanks de Amnestiewet toch zou vervolgd worden naar aanleiding van zijn gedrag van na de Tunesische revolutie van 2011 en dat het "*louter hypothetisch is*" dat hij zal opgepakt en overgebracht worden naar de gevangenis en aldaar zal gefolterd worden.

Verweerder benadrukt in zijn nota met opmerkingen dat het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter van 30 augustus 2024 de Belgische autoriteiten niet voor een voldongen feit plaatst en dat de zogenaamde bevelen "*deferral of removal*" naar Tunesië geen permanente beslissing is, zodat hij een ander standpunt kan innemen. De Raad zou verweerder daarin kunnen volgen indien deze gewichtige elementen naar voor zou brengen die dateren van na het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter die de balans doen overhellen in de andere richting (door bijvoorbeeld te voorzien in duidelijke en precieze garanties van daartoe gemachtigde Tunesische autoriteiten dat verzoeker, los van de Amnestiewet, niet vervolgd zal worden voor zijn gedrag na 2011 tot aan zijn terugkeer in Tunesië of minstens garanties dat, als verzoeker in de Tunesische gevangenis terecht komt in afwachting van een onderzoek van dit gedrag, hij op een menswaardige manier behandeld zal worden, met toezicht van onafhankelijke waarnemers,...), maar verweerder faalt daarin volledig.

Verweerder legt de bewijslast in deze blijkens de bestreden akte bij verzoeker, maar kan hierin niet worden gevolgd.

Verzoeker heeft bij zijn verzoekschrift, dat leidde tot het in punt 1.3. bedoelde arrest van de Raad, het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter van 30 augustus 2024 gevoegd. Verweerder heeft er derhalve kennis van wat alleszins ook blijkt uit de thans bestreden akte.

Het feit dat verzoeker het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter van 30 augustus 2024 gevoegd heeft bij het verzoekschrift, waarbij deze rechter op een zeer ruime gemotiveerde wijze tot de conclusie kwam dat de Amnestiewet niet betekenisvol verzoekers risico op foltering in Tunesië zou verminderen, gezien zijn gedrag tijdens zijn vasthouding in de V.S., vormt een sterke aanwijzing voor een toekomstig reëel risico van een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling. De betrokken rechter baseerde

zich onder andere op bewijsmateriaal van Amerikaanse overheidsinstanties inzake verzoeker, een mensenrechtenrapport over Tunesië van 2023 van het ministerie van Buitenlandse Zaken van de V.S., alsook op verklaringen van deskundigen zoals B. A. en T. die ze geloofwaardig achtte (vonnis p. 39). De rechtbank erkende de heer B. A. als een algemeen Tunesisch mensenrechtenexpert, deskundige op het gebied van de Tunesische politiek, en als expert in de vervolgingen en de behandeling van terreurverdachten in Tunesië, op basis van zijn uitgebreide en relevante juridische kennis, proceservaring, politieke betrokkenheid en mensenrechtenwerk. De heer B. A. heeft samengewerkt met *Human Rights Watch USA* en met het Londense kantoor van *Amnesty International*. Hij is betrokken geweest bij het schrijven van rapporten voor deze organisaties (vonnis p. 17 en 18). Mevrouw T. werd door de rechter erkend als verdediger van de mensenrechten op het gebied van foltering in Tunesië en de directeur van een niet-gouvernementele organisatie, genaamd 'SANAT', die een afdeling is van de Wereldorganisatie tegen Foltering. SANAT en deze Wereldorganisatie werken aan de rehabilitatie van slachtoffers van foltering en bieden diensten aan folteringslachtoffers en hun families in Tunesië (vonnis p. 20). In dergelijke omstandigheden is het aan de verwerende partij, en dus niet aan de verzoekende partij, om elke twijfel over dat risico weg te nemen, *quod non in casu* (cf. EHRM, J.K. and Others v. Sweden ([GC], no. 59166/12, §§ 77-105, 23 August 2016, EHRM, Khasanov and Rakhmanov v. Russia ([GC], nos. 28492/15 and 49975/15, §§ 93-116, 29 April 2022; EHRM, W.A. and Others v. Italy, no. 18787/17, § 87, 16 November 2023, EHRM arrest 60811/15 KUNSHUGAROV v. TÜRKIYE van 14 januari 2025, §114:

“With regard to the distribution of the burden of proof, the Court reiterates that the assessment of the existence of a real risk must necessarily be a rigorous one. It is in principle for the applicant to adduce evidence capable of proving that there are substantial grounds for believing that, if the measure complained of were to be implemented, he or she would be exposed to a real risk of being subjected to treatment contrary to Article 3 Where such evidence has been adduced, it is for the Government to dispel any doubts raised by it” (vrije vertaling: “Wat betreft de verdeling van de bewijslast herhaalt het Hof dat de beoordeling van het bestaan van een reëel risico noodzakelijkerwijs streng moet zijn. Het is in beginsel aan de verzoeker om bewijs aan te voeren waaruit blijkt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat hij of zij, indien de bestreden maatregel ten uitvoer zou worden gelegd, zou worden blootgesteld aan een reëel risico om te worden onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3. Wanneer dergelijk bewijs is aangevoerd, is het aan de regering om de daardoor gewekte twijfel weg te nemen”).

Het vormt dus geen loutere bewering van verzoeker dat hij het risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM bij terugkeer naar Tunesië. Hij staft dit wel degelijk met een krachtig bewijselement, met name het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter van 30 augustus 2024. Zoals aangegeven in punt 1.1. werd het beroep tegen dit vonnis verworpen. De betrokken beroepsinstantie oordeelde daarbij *“that the Immigration Judge’s decision does not contain any clearly erroneous findings of fact or legal errors (...)*. (vrije vertaling: “De beslissing van de immigratierechter bevat geen duidelijke onjuiste feitelijke bevindingen of juridische fouten”).

Vermits verzoeker in Tunesië veroordeeld werd voor terroristische activiteiten en de Amerikaanse rechter, na de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn verblijf in het Amerikaanse gevangeniswezen zowel sympathie had voor, als de intentie had om zich in te laten met het soort islamitisch extremistisch gedrag waar de Tunesische regering mensen strafrechtelijk voor vervolgt en martelt in de gevangnissen, tot de conclusie kwam dat de Amnestiewet niet betekenisvol verzoekers risico op foltering in Tunesië zou verminderen, en zij bovendien vijf risicofactoren identificeerde voor verzoeker, heeft het door verzoeker ingeroepen risico op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM wel degelijk een individueel karakter dat voldoende concreet en aantoonbaar is.

Zoals verweerder zelf stelt in de bestreden akte: *“In dit geval wordt het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (cf. mutatis mutandis: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 81; EHRM 20 maart 1991, Cruz Varas en cons./ Zweden, §§ 75-76; EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 107). De verwerende partij moet een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling (EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 293 en 388;)”*.

Verweerder is *in casu* echter tekortgeschoten in zijn onderzoeksplicht en dus in zijn zorgvuldigheidsplicht in het licht van artikel 3 van het EVRM. Dit klemmt des te meer gezien in de bestreden akte het volgende kan worden gelezen:

“Nota 1: dreigingsevaluatie van het OCAD dd 18.03.2025, ondertekend op 11.04.2025, met betrekking tot uw mogelijke terugkomst naar België op 17.04.2025

(...)

A) Analyse van de dreiging

(...)Zijn detentie in de Verenigde Staten (2013 – 2025):

Uit verkregen informatie met betrekking tot zijn detentiejaren in de Verenigde Staten, voorafgaand aan het strafproces en in afwachting van de beslissing van de administratieve autoriteiten over zijn uitzetting uit de Verenigde Staten, blijkt dat zijn houding niet veranderd is.(...)”.

Na navraag bij onze partners blijkt dat er nog steeds bepaalde personen die negatief gekend zijn in onze documentatie, (indirecte) contacten hebben met N.[...] T.[...] of die nog interesse hebben in zijn persoon.

(...)

Het bijzondere profiel van betrokkene die niet afgestapt is van zijn extremistische idealen, de entourage waarmee hij zou kunnen omgaan op Belgische grond en het potentiële gebruik van zijn imago door bepaalde extremistische bewegingen blijven problematisch.”

Alsook:

“Nota 2 : dreigingsevaluatie van het OCAD van 17.04.2025 waarin betrokkene beschouwd wordt als een Terrorismeveroordeelde met dreigingsniveau 2

(...)

Tijdens zijn detentie in België tussen 2001 en 2013 kwamen er vele signaleringen voor proselitisme. We hebben geen element ter onze beschikking dat wijst op een deradicalisering tijdens zijn detentie in de Verenigde Staten tussen 2013 en 2025. (...) Met betrekking tot de intentie: We hebben geen recente informatie die met precisie de actuele intenties van T.[...] N.[...] kunnen evalueren. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat betrokkene zijn extremistisch engagement achter zich gelaten heeft. Indien hij terugkomt naar België is het aangeraden om bijzonder waakzaam te zijn met betrekking tot zijn intenties om anderen te radicaliseren. (...) We moeten echter opmerken dat betrokkene een bepaalde bekendheid heeft in jihadistische milieus als “strijder van Al Qaeda”. Hij heeft in het verleden dit statuut al gebruikt om te intimideren en om gunsten te bekomen in de gevangenissen.

Indien hij terugkeert naar België moet men aandacht hebben voor zijn vermogen om dit statuut te gebruiken en voor zijn charisma om de jihadistische zaak te steunen. (...) Besluit T.[...] N.[...] is gekend als jihadist met banden met Al Qaeda. Zijn ideologisch gedachtengoed en zijn actuele intenties zijn niet met precisie gekend. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat hij zijn engagement voor het islamitisch extremisme naast zich heeft gelegd. (...)”.

Alsook:

“3. Nota van de Veiligheid van de Staat (VSSE2) dd 23.04.2025 met informatie van de FBI over betrokkens gedrag in de Amerikaanse gevangenis, informatie gedateerd van 12/08/2024. (...)

Gedurende zijn verblijf in de gevangenis heeft T.[...] een slechte institutionele aanpassing gehad en is hij trouw gebleven aan Al- Qaida en is hij blijven aantonen dat hij bereid was geweld te gebruiken. T.[...] heeft nooit zijn gewelddadige jihadistische ideologie verloochend en volgens de FBI, indien er geen monitoring was in de gevangenis, zou T.[...] opnieuw contact opgenomen hebben met andere gewelddadige extremisten met het doel om geweld tegen de Verenigde Staten te steunen.

De FBI oordeelt dat T.[...] ook vaak in communicatie was met B.[...] S.[...], een Belg die veroordeeld is voor terrorisme, met een gevangenisstraf van 10 jaar in januari 2008 als leider van een terroristische organisatie die zelfmoordterroristen in België ronselde om naar Irak te gaan en aanslagen te plegen tegen Amerikanen en coalitietroepen. T.[...] heeft met B.[...] gecommuniceerd via zijn familie. Hij heeft in het bijzonder berichten verstuurd en gekregen via telefoons en brieven voornamelijk van zijn vrouw. [...]”

Alsook:

“Nota 4 : dreigingsevaluatie van het OCAD van 14.07.2025 waarin betrokkene beschouwd wordt als een Terrorismeveroordeelde met dreigingsniveau 2

(...)

Met betrekking tot de ideologie: (...) Tijdens zijn detentie in België tussen 2001 en 2013 kwamen er vele signaleringen voor proselitisme. We hebben geen element ter onze beschikking dat wijst op een deradicalisering.(...)

Met betrekking tot de sociale context: (...) Gedurende zijn detentie in België bleef hij banden hebben met personen die deel uitmaakten van de jihadistische beweging. Momenteel zou hij nog in contact staan met een beperkt aantal mensen die goed gekend zijn in onze materie. Betrokkene heeft tijdens zijn gevangenschap een relatie gehad met B.[...] A.[...], gekend voor haar banden (waaronder familiale banden) in het jihadistische milieu en gekend voor haar militantisme voor het islamitisch extremisme. Zij hebben in 2013 stappen ondernomen om te huwen in de gevangenis. Deze relatie zou nog actueel zijn. Er moet ook opgemerkt worden dat betrokkene tijdens zijn detentie steun heeft gekregen van salaf-jihadistische en extreemlinkse netwerken. Hij zou trouwens nog van een deel onder hen momenteel nog steun krijgen.

Met betrekking tot de intentie: We hebben geen recente informatie die met precisie de actuele intenties van T.[...] N.[...] kunnen evalueren. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat betrokkene zijn extremistisch engagement achter zich gelaten heeft. Indien hij terugkomt naar België is het aangeraden om bijzonder waakzaam te zijn met betrekking tot zijn intenties om anderen te radicaliseren.

Met betrekking tot acties en capaciteiten: (...) Tijdens zijn detentie in België wordt hij omschreven als een gevangene die zich bezighoudt met proselitisme en die alle mogelijke middelen ter zijn beschikking gebruikt om zijn medegevangenen te radicaliseren. (...)

We moeten echter opmerken dat betrokkene een bepaalde bekendheid heeft in jihadistische milieus als "strijder van Al Qaeda". Hij heeft in het verleden dit statuut al gebruikt om te intimideren en om gunsten te bekomen in de gevangenis. Indien hij terugkeert naar België moet men aandacht hebben voor zijn vermogen om dit statuut te gebruiken en voor zijn charisma om de jihadistische zaak te steunen.

(...)

Besluit (...)

T.[...] N.[...] is gekend als jihadist met banden met Al Qaeda. Zijn ideologisch gedachtengoed en zijn actuele intenties zijn niet met precisie gekend. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat hij zijn engagement voor het islamitisch extremisme naast zich heeft gelegd.(...)"

De vaststelling dat verweerder is tekortgekomen aan zijn onderzoeksplicht en dus aan zijn zorgvuldigheidsplicht in het licht van artikel 3 van het EVRM wordt niet weerlegd door de andersluidende overtuiging van verweerder in zijn nota met opmerkingen dat de bestreden akte "wel degelijk op gedegen wijze is ingegaan op deze problematiek". Ook zijn ruime theoretische beschouwingen aangaande artikel 3 van het EVRM in deze nota, kunnen aan voorgaande vaststelling geen afbreuk doen. Dezelfde conclusie geldt voor zijn stelling in de nota dat het verzoeker vrijstaat om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Verweerder moet bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten zorgvuldig onderzoeken of die verwijderingsmaatregel in overeenstemming is met artikel 3 van het EVRM (cf. RvS, 29 mei 2018, arresten nrs. 241.623 en 241.625) en kan zich van die verplichting niet vrijstellen door erop te wijzen dat verzoeker geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Het *a posteriori* verweer in de nota met opmerkingen op een deel van de reeds vermelde risicofactoren die de Amerikaanse immigratierechter naar voren heeft geschoven, kan evenmin het op grond van de bestreden akte vastgesteld gebrek in de onderzoeksplicht, die, in het licht van artikel 3 van het EVRM, op verweerder rust, herstellen. Tevergeefs poogt verweerder in zijn nota ook bepaalde vaststellingen in de bestreden akte te koppelen aan deze vijf risicofactoren, zoals het gebrek aan politiek activisme aan de internationale bekendheid. Ten slotte dient de Raad, die niet als beroepsinstantie optreedt inzake eigen arresten, niet in te gaan op kritiek die in de nota met opmerkingen geuit wordt op het in punt 1.3. vermelde arrest.

Besluit: motief c) blijft niet overeind.

3.3.6.4. Motief d): "Uw advocaat haalt in zijn verzoekschrift verschillende keren aan dat u bij een terugkeer in Tunesië en meer bepaald in een Tunesische gevangenis gefolterd zou worden gezien de zorgwekkende detentieomstandigheden. Uit bovenstaande opmerkingen dient vastgesteld te worden dat er geenszins sprake is van een detentie in Tunesië voor de feiten waarvoor u veroordeeld werd in 2005 gezien de amnestiewet. Zoals hierboven vermeldt toont u niet dat dit deze amnestiewet niet voor u van toepassing is en dat u aldus zal opgesloten worden. Er kan dus geen rekening gehouden worden met de aangehaalde elementen mbt tot foltering in detentie en andere mensenwaardige detentieomstandigheden zoals aangehaald door uw advocaat. U toont dus niet aan dat er in uw specifiek geval een risico is op een schending van artikel 3 EVRM bij een terugkeer naar Tunesië."

Gezien het gestelde betreffende het motief c) kan verweerder zich niet beperken tot een verwijzing naar de Amnestiewet om te concluderen dat verzoeker niet het voorwerp zal uitmaken van detentie en er dus geen rekening moet worden gehouden met de door verzoeker aangehaalde elementen met betrekking tot folteringen in detentie en de mensonwaardige detentieomstandigheden. De Raad wijst er nog op dat de Amerikaanse immigratierechter in haar vonnis van 30 augustus 2024 stelde (p. 51): *“Moreover the likelihood of torture is heightened by the fact that even to this day pretrial detention especially in cases of related to national security can last months and in some cases several years”* (vrije vertaling: “Bovendien wordt de kans op foltering vergroot door het feit dat zelfs vandaag de dag voorlopige hechtenis, met name in zaken die verband houden met de nationale veiligheid, maanden en in sommige gevallen zelfs jaren kan duren”).

Besluit: motief d) blijft niet overeenind.

3.3.6.5. Motief e): *“Uw advocaat verwijst verder naar de situatie van politieke opposanten in Tunesië. Echter, dit feit werd reeds besproken in de Amerikaanse beslissing van 30.08.2024. De Amerikaanse beslissing stelt echter dat zij geen geloof konden hechten aan het feit dat hij het doelwit was van de [Tunesische] autoriteiten omwille van zijn politieke activisme. De getuigenverklaring van verwerende partij is immers in strijd met andere bewijsstukken in het dossier (“The Court finds Respondent’s assertion that he had come to the attention of Tunisian authorities because of his Muslim beliefs and practices to be generally credible; however, the Court does not find credible Respondent’s claim that he was being targeted by authorities on account of any political activism as Respondent’s testimony is inconsistent with other record evidence.”*

Ter terechtzitting geeft verzoeker toe dat de Amerikaanse immigratierechter verzoekers politiek activisme inderdaad als ongeloofwaardig beschouwde maar dat dit geen afbreuk doet aan de overige bevindingen van deze rechter inzake het risico op foltering dat verzoeker loopt bij terugkeer naar Tunesië. Hij kan hierin worden gevolgd.

Besluit: motief e) blijft overeenind, maar dit kan de bestreden akte op zich niet schragen gelet op het gestelde aangaande motief c).

3.3.6.6. Motief f): *“Er zijn daarnaast wel gevallen geweest sinds maart 2011 in Tunesië van personen die veroordeeld werden voor terrorisme en vrijgelaten werden uit de Tunesische gevangenis alsook zijn er meerdere personen gekend en veroordeeld voor terrorisme die zonder problemen teruggekeerd zijn naar Tunesië.*

Zo liet de regering in april 2013 fundamentalisten en radicale ex-strijders vrij, waaronder S.[...] b.[...] H.[...], alias A.[...] I.[...] A[...]-T.[...], die in Afghanistan gevochten had en betrokken was bij de oprichting van de Groupe Combattant tunisien, die in 2002 ingeschreven werd op de lijst van terroristische organisaties van de VN.

Ook de vrije en vrijwillige terugkeer van T.[...] M.[...] uit België, nadat hij begin 2012 gratie gekregen had, moet benadrukt worden.

Laatstgenoemde staat bekend als medeoprichter van de Groupe Combattant Tunisie, samen met A.[...] I.[...], en als iemand die zowel door de Belgische als Tunesische rechtbanken zwaar is veroordeeld in verschillende zaken van islamitisch terrorisme. T.[...] M.[...] werd in hetzelfde proces van de mislukte aanslag op de militaire basis Kleine Brogel veroordeeld en werd door Tunesië veroordeeld tot 56 jaar gevangenisstraf.

M.[...] keerde op 24.03.2012 terug naar Tunis waar hij triomfantelijk werd verwelkomd. Sindsdien beweegt hij zich vrij door Tunesië.

In juni 2015 werden twee Tunesische gevangenen vanuit Guantanamo Bay teruggestuurd naar Tunesië. Zij werden kort gearresteerd door de Tunesische autoriteiten maar werden aan het einde van dezelfde maand vrijgelaten.

In december 2024 werd R.[...] B.[...] S.[...] a.[...]-Y.[...] vanuit Guantanamo Bay teruggestuurd naar Tunesië. Hij werd in 2005, net als u, veroordeeld tot 20 jaar bij verstek door de Tunesische militaire rechtbank. Na navraag bij de Belgische ambassade in Tunis omtrent dit dossier blijkt dat deze persoon inderdaad via de luchthaven van Enfidhha door de US aan Tunesië overgemaakt werd. Hij is vrij thuis.

Deze elementen tonen aan dat de amnestiewet in Tunesië nog steeds geldt. Het feit dat uw advocaat aanhaalt dat deze personen ermee ingestemd zouden hebben om met de Tunesische autoriteiten samen te werken, wat hun vrijlating verklaart, wordt niet gestaafd met bewijsstukken en kunnen hierdoor niet in aanmerking genomen worden. Het feit dat u niet van plan bent om samen te werken met de Tunesische autoriteiten is uw persoonlijke keuze en neemt niet weg dat de amnestiewet nog steeds van kracht is. Deze bewering staat verder in contrast met het feit dat u zelf stelt in uw brief van 20.06.2025 dat u met de Tunesische regering in contact wil komen van zodra u terug in België bent. Dit toont aan dat u wel degelijk de intentie heeft om met de regering in contact te komen. Indien u echt zou vrezen om terug te gaan naar uw land van herkomst, zou u dit niet aankaarten.”

De Raad kan verzoeker volgen in zijn betoog dat het feit dat sommige fundamentalisten en radicale extremistrijders “een zekere mildheid van de Tunesische autoriteiten genieten” niet volstaat om het risico op een behandeling van verzoeker in strijd met artikel 3 van het EVRM weg te nemen. Dit gezien de specifieke omstandigheden die zijn geval kenmerken.

Zo kan in dit verband enkel rekening gehouden worden met gevallen van personen die zich in een gelijkaardige situatie bevinden als verzoeker, en die dus voor 2011 bij verstek werden veroordeeld wegens terrorisme in Tunesië, die geen persoonlijke gratie gekregen hebben van de Tunesische autoriteiten, die na 2011 bij een verblijf buiten Tunesië sympathie getoond hebben voor, alsook de intentie hadden om zich in te laten met islamitisch extremistisch gedrag dat Tunesië niet duldt, die hierdoor niet rechtstreeks teruggestuurd werden naar Tunesië en die evenmin vrijwillig wensen terug te keren.

Er kan dus niet dienstig worden verwezen naar gevallen van personen die “sinds maart 2011 in Tunesië veroordeeld werden voor terrorisme en vrijgelaten werden uit Tunesische gevangenschappen” – blijkens de bestreden beslissing betreft het trouwens slechts één geval en van zijn vrijlating wordt de feitelijke grondslag niet meegedeeld in de bestreden akte –, noch kan er rekening worden gehouden met de “vrije en vrijwillige terugkeer” van één Tunesiër vanuit België naar Tunesië, nadat hij begin 2012 gratie had verkregen van de Tunesische autoriteiten. Evenmin kan dienstig worden verwezen naar de situatie van drie Tunesiërs die vanuit de V.S. rechtstreeks teruggestuurd werden naar Tunesië en vervolgens “vrijgelaten” werden waarvan één persoon “vrij thuis” zou zijn. Uit de weblink in de bestreden akte, die naar het krantenartikel leidt voor wat betreft de twee Tunesiërs die in juni 2015 vanuit de V.S. naar Tunesië werden teruggestuurd, blijkt overigens niet dat ze werden veroordeeld voor terrorisme. Bovendien kan in het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter op p. 50 gelezen worden (vrij vertaling): “Meneer A.H. werd vóór de revolutie van 2011 beschuldigd van betrokkenheid bij terrorisme in het buitenland en bij verstek veroordeeld in Tunesië. Hij werd vrijgelaten uit Guantánamo Bay, keerde in 2012 terug naar Tunesië en kreeg amnestie. Vervolgens startte de Tunesische regering in 2013 nieuwe strafrechtelijke procedures tegen hem in verband met terrorisme. De heer A.H. werd daarop vastgehouden en naar verluidt gemarteld voordat hij werd vrijgelaten”. Of deze vijf personen al dan niet zouden ingestemd hebben om samen te werken met de Tunesische autoriteiten en dat het verzoekers keuze is om al dan niet hetzelfde te doen, doet dan ook niet echt ter zake.

Verweerder besluit aan de hand van de vijf concrete gevallen die hij opsomt dat de Amnestiewet in Tunesië nog steeds geldt. Het punt is echter niet zozeer dat ze nog geldt, wel dat deze wet geen belemmering vormt voor het voeren van een strafrechtelijk onderzoek en voor vervolging op basis van aanklachten met betrekking tot terroristische gedragingen van vóór de revolutie van 2011, als deze gedragingen na de revolutie van 2011 voortduren. Uit het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter blijkt dat dit, zoals gezegd, het geval is voor verzoeker en door vijf gevallen op te sommen die niet gelijkaardig zijn slaagt verweerder er niet het risico op schending van artikel 3 van het EVRM weg te nemen.

Voor het overige kan de Raad, net zoals verzoeker, slechts herhalen wat al in het in punt 1.3. bedoelde schorsingsarrest gelezen kan worden, met name dat de brief van verzoeker van 20 juni 2025 (stuk 79 gevoegd bij het verzoekschrift) “bezwaarlijk [kan] worden gebruikt als een argument om de stelling te onderbouwen dat er geen reëel risico bestaat op een schending van artikel 3 van het EVRM”. Verweerder geeft in de bestreden akte trouwens zelf aan dat verzoeker in de brief verklaard heeft: “U verklaart daarnaast dat u wel wil terugkeren naar Tunesië indien u ervan overtuigd bent dat u niet gefolterd gaat worden, noch gearresteerd”.

Besluit: motief f) blijft niet overeenind.

3.3.6.7. Motief g): *“Het feit dat u eventueel ondervraagd, gecontroleerd of opgevolgd wordt bij een terugkeer naar Tunesië, is op zich niet in strijd met het EVRM. De aard van uw veroordeling in België en uw welbekend profiel, alsook de nationale en internationale context, verklaren waarom u bij terugkeer naar Tunesië onderworpen zou kunnen worden aan controle- en toezichtmaatregelen, zonder dat deze op zichzelf een schending vormen van artikel 3 EVRM. Ook in België worden personen die in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R zitten, opgevolgd. De wet van 24.03.20048 vermeldt immers in het art 5 onder andere het volgende doeleinde:*

“4° de analyse, de evaluatie en de opvolging, met inbegrip van het nemen van maatregelen, van de in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R geregistreerde gevalideerde entiteiten, de analyse, de evaluatie en de opvolging van de in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R geregistreerde entiteiten in vooronderzoek en de analyse, de evaluatie en de opvolging van het fenomeen van terrorisme en van extremisme wanneer het kan leiden tot terrorisme.

Het artikel 33 §2 van deze wet stelt verder ook nog de maatregelen die genomen kunnen worden jegens personen in de desbetreffende gegevensbank, waaronder punt 12: “de opvolging uitgevoerd door de politiediensten in het kader van de opdrachten bedoeld in de artikelen 14 en 15 van de wet van 5.08.1992 op het politieambt.”

Gezien het gestelde aangaande motief c) is het risico reëel dat verzoeker in de gevangenis terecht komt in Tunesië en het is niet betwist dat er sprake is van detentieomstandigheden in dat land die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM.

De uitleg van verweerder over (louter) controle- en toezichtmaatregelen waaraan verzoeker onderhevig zou kunnen zijn in Tunesië en zijn toelichting dat deze op zichzelf geen schending vormen van artikel 3 van het EVRM, kunnen hieraan dan ook geen afbreuk doen.

Besluit: motief g) kan de bestreden akte niet overeind houden.

3.3.6.8. Motief h): *“Daarnaast dient verwezen te worden naar uw brief van 20.06.2025 waarin u tegenstrijdige informatie geeft. Enerzijds zegt u dat u niet naar Tunesië terug wilt, vervolgens zegt u dat u enkel naar België wil komen om u medisch in orde te stellen en niet om in België te wonen. U verklaart vervolgens dat u een advocaat in Tunesië wil opbellen alsook de Tunesische regering wil ontmoeten ivm uw dossier in Tunesië. U verklaart daarnaast dat u wel wil terugkeren naar Tunesië indien u ervan overtuigd bent dat u niet gefolterd gaat worden, noch gearresteerd. U toont niet aan de amnestiewet op u niet van toepassing is. Het is verder tegenstrijdig dat u in dezelfde brief zegt dat u contact wil opnemen met de Tunesische regering maar toch niet wil terugkeren. Indien u echt zou vrezen om terug te gaan naar uw land van herkomst, zou u dit niet aankaarten.”*

Zoals reeds gesteld, sluit het bestaan van de Amnestiewet het risico op een schending van artikel 3 van het EVRM niet uit. Voor het overige kan de Raad net zoals verzoeker enkel nogmaals herhalen wat al in het in punt 1.3. bedoelde schorsingsarrest gelezen kan worden aangaande de brief van verzoeker van 20 juni 2025 (stuk 79 gevoegd bij het verzoekschrift): *“Het feit dat verzoeker aangaf dat hij bevreesd is dat hij zal worden gefolterd en pas wil terugkeren naar Tunesië nadat hij ervan overtuigd is dat hij er geen risico's loopt kan evenwel bezwaarlijk worden gebruikt als een argument om de stelling te onderbouwen dat er geen reëel risico bestaat op een schending van artikel 3 van het EVRM”*. Dat hij de bereidheid heeft getoond om zelf contact te willen opnemen met de Tunesische autoriteiten kan niet worden aangewend om verzoekers vrees inzake een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM bij terugkeer naar Tunesië onderuit te halen.

Besluit: motief h) blijft niet overeind.

3.3.6.9. Motief i): *“De laatste rapporten van Human Rights Watch en Amnesty International maken verder meldingen van verschillende problemen met betrekking tot de mensenrechten ten opzichte van politieke tegenstanders, personen die kritiek hebben op de politiek, journalisten en migranten. Er is geen sprake van specifieke problemen ten opzichte van personen die gekend zijn voor terrorisme. U toont dus niet aan dat er in uw specifiek geval een risico is op een schending van artikel 3 EVRM bij een terugkeer naar Tunesië. Zoals hierboven al aangetoond kan er niet worden aangenomen dat u een politieke tegenstander bent. Het EVRM oordeelde dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 in fine). Diegene die aanvoert dat hij/zij een risico loopt in de zin van artikel 3 is er toe gehouden zijn/haar beweringen te staven met een begin van bewijs. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM zal*

immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden. Een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. U verduidelijkt op geen enkele wijze welk risico in de zin van artikel 3 van het EVRM u precies zou lopen bij het enkele feit het grondgebied van België en de Schengenstaten te moeten verlaten.”

Verweerders overweging, dat de laatste rapporten van *Human Rights Watch* en *Amnesty International* meldingen maken “van verschillende problemen met betrekking tot de mensenrechten ten opzichte van politieke tegenstanders, personen die kritiek hebben op de politiek, journalisten en migranten” maar geen melding maken “van specifieke problemen ten opzichte van personen die gekend zijn voor terrorisme”, impliceert evenmin dat verzoeker in zijn land van herkomst geen reëel risico zou lopen op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM en dat de bevindingen van een Amerikaanse immigratierechter, die specifiek betrekking hebben op de persoon van verzoeker en die voortvloeien uit een uitgebreid onderzoek zoals hierboven werd aangetoond, zonder meer aan de kant kunnen worden geschoven.

De Raad wijst er hierbij nog specifiek op dat de Amerikaanse immigratierechter in haar vonnis van 30 augustus 2024 (p. 47 en 49) stelde: “*The record evidence regarding the country conditions of Tunisia weighs in favor of a finding that the Tunisian government, more likely than not, would torture Respondent due to the Tunisian government’s belief that he is an Islamic extremist who has engaged in terrorist activity. [...] “Given Tunisia’s long history of fearing terrorism perpetrated by religious extremists and the use of torture on suspected terrorists, the Court finds the country conditions support Respondent’s claim that he faces the probability of being tortured if returned to Tunisia.”* (vrije vertaling: “Het bewijsmateriaal in het dossier met betrekking tot de landsomstandigheden in Tunesië (Country conditions in Tunisia) pleit voor de conclusie dat de Tunesische regering meer dan waarschijnlijk de respondent (verzoeker) zou martelen, vanwege zijn overtuiging dat hij een islamitisch extremist is die betrokken is geweest bij terroristische activiteiten. [...] Gelet op de lange Tunesische geschiedenis van angst voor terrorisme door religieuze extremisten en het gebruik van marteling op vermeende terroristen, is de rechtbank van oordeel dat de omstandigheden in het land de stelling van verweerder ondersteunen dat hij het risico loopt te worden gemarteld als hij naar Tunesië wordt teruggestuurd”).

Voor het overige worden elementen hernomen die reeds figureren in voorgaande besproken motieven. De Raad verwijst er dan ook naar.

Besluit: motief i) blijft niet overeind.

3.3.7. Algemene conclusie

De Raad heeft de negen motieven beoordeeld die verweerder leiden tot de conclusie dat verzoeker bij terugkeer geen risico loopt op een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het EVRM.

Uit voormelde bespreking blijkt dat verweerder niet louter kan poneren dat verzoeker niet langer onderhevig is aan het Tunesisch verstekvonnis van 26 januari 2005, waarbij hij onder meer tot tien jaar gevangenisstraf werd veroordeeld wegens terrorisme. Het voormelde houdt ook in dat het uitgangspunt blijft dat dit vonnis nog steeds geldt. De overweging dat verzoeker wegens dit vonnis, dat uitgesproken is voor de revolutie in Tunesië in 2011, onder de Amnestiewet valt, volstaat niet om het risico op schending van artikel 3 van het EVRM bij terugkeer naar Tunesië weg te nemen. Immers ontkent verweerder in de bestreden akte niet dat ondanks deze Amnestiewet “*toch nog mensen vervolgd werden door nieuwe strafrechtelijke procedures in te leiden nav gedrag dat na de revolutie van 2011 heeft plaatsgevonden*”. Verweerder is ten onrechte van oordeel dat verzoeker niet heeft aangetoond dat dit specifiek voor hem zal gelden. Vermits verzoeker in Tunesië werd veroordeeld voor terroristische activiteiten en de Amerikaanse immigratierechter, na de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn verblijf in het Amerikaanse gevangeniswezen zowel sympathie had voor als de intentie had om zich in te laten met het soort islamitisch extremistisch gedrag waar de Tunesische regering mensen strafrechtelijk voor vervolgt en martelt in gevangenschappen, in haar vonnis van 30 augustus 2024 tot de conclusie kwam dat de Amnestiewet niet betekenisvol verzoekers risico op foltering in Tunesië zou verminderen, heeft het door verzoeker ingeroepen risico op een behandeling, in strijd met artikel 3 van het EVRM, een individueel karakter dat voldoende concreet en aantoonbaar is. In dat geval verschuift de bewijslast naar verweerder en is het aan hem om elke twijfel weg te nemen inzake een risico op schending van artikel 3 van het EVRM. Hij is hierbij niet gebonden aan het vonnis van 30 augustus 2024 van de Amerikaanse immigratierechter, maar hij brengt geen concrete elementen aan die de bevindingen in dit uitermate gestoffeerd vonnis doorkruisen. Integendeel wijzen de in de bestreden akte aangehaalde nota’s van de Staatsveiligheid en het Coördinatieorgaan voor de Dreigingsanalyse er ook op dat verzoeker “*niet is afgestapt van zijn*

extremistische idealen, “dat het weinig waarschijnlijk lijkt dat hij zijn engagement voor het islamitisch extremisme naast zich heeft neergelegd” en “Gedurende zijn verblijf in de gevangenis (...) is hij trouw gebleven aan Al- Qaida en is hij blijven aantonen dat hij bereid was geweld te gebruiken. T.[...] heeft nooit zijn gewelddadige jihadistische ideologie verloochend en volgens de FBI, indien er geen monitoring was in de gevangenis, zou T.[...] opnieuw contact opgenomen hebben met andere gewelddadige extremisten(...)”. Verweerder kan ook niet volstaan met te verwijzen naar vijf gevallen van veroordeelde Tunesiërs die vrijgelaten zijn uit de Tunesische gevangnissen of die zonder problemen teruggekeerd zijn naar Tunesië vermits niet wordt aangetoond dat hun situatie volledig vergelijkbaar is met verzoekers situatie. Verweerder betwist nergens dat de detentieomstandigheden in Tunesische gevangnissen strijdig zijn met artikel 3 van het EVRM en kan niet dienstig voorhouden dat verzoeker niet het risico loopt in de gevangenis terecht te komen wegens de Amnestiewet. Verzoekers brief van 20 juni 2025, waarin hij onder meer aangaf dat hij vreest voor foltering bij terugkeer en pas naar Tunesië wil gaan nadat hij ervan overtuigd is dat hij er geen risico's loopt, vormt geen bewijs dat hij geen risico loopt op schending van artikel 3 van het EVRM, net zomin als de stelling van verweerder dat verzoeker (louter) onderhevig zou zijn aan controle- en toezichtmaatregelen in Tunesië. Ten slotte kunnen de bevindingen van een Amerikaanse immigratierechter, die specifiek betrekking hebben op de persoon van verzoeker en die voortvloeien uit een uitgebreid onderzoek, zoals hierboven werd uiteengezet, niet onderuit gehaald worden door te verwijzen naar algemene rapporten die welbepaalde thema's in Tunesië behandelen.

Verzoeker kan dan ook worden gevolgd in zijn betoog dat verweerder heeft nagelaten een deugdelijk en voldoende doorgedreven onderzoek te voeren om er zich van te verzekeren dat zijn terugkeer naar Tunesië verenigbaar is met artikel 3 van het EVRM. De uit deze verdragsbepaling voortvloeiende onderzoeksverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel zijn bijgevolg geschonden. De door verzoeker niet onderuit gehaalde vaststelling van verweerder, dat verzoeker geen risico op schending van artikel 3 van het EVRM loopt in Tunesië wegens politiek activisme, doet hieraan geen afbreuk. Deze correcte vaststelling van verweerder is overigens ook gebaseerd op het vonnis van de Amerikaanse immigratierechter van 30 augustus 2024 die verzoekers politiek activisme ongeloofwaardig achtte.

Het tweede onderdeel van het tweede middel is derhalve in de aangegeven mate *prima facie* gegrond en derhalve ernstig.

Aangezien het tweede onderdeel van het tweede middel ernstig is, dienen de overige onderdelen van dit middel en het andere middel niet verder te worden onderzocht.

3.4. Betreffende derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat de tenuitvoerlegging van de bestreden akte aanleiding geeft tot een schending van zijn fundamentele rechten, die gewaarborgd worden door onder meer artikel 3 van het EVRM. Gelet op het feit dat bij de bespreking van het tweede onderdeel van het tweede middel werd vastgesteld dat verzoeker effectief individuele en concreet aantoonbare elementen aanbracht die leiden tot het besluit dat hij in Tunesië het slachtoffer dreigt te worden van een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het EVRM, en verweerder hieromtrent geen deugdelijk onderzoek voerde dat zou toelaten hierover anders te oordelen, wordt aangenomen dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voldoende werd aangetoond.

3.5. Eindconclusie

De vaststelling dat voldaan is aan de cumulatieve schorsingsvoorwaarden leidt tot de schorsing van de bestreden akte.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 25 augustus 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot terugleiding naar de grens wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Artikel 3

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend vijftwintig door:

G. DE BOECK,
M. EKKA,
J. CAMU,

voorzitter van de Raad,
kamervoorzitter,
kamervoorzitter,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

G. DE BOECK